NOVI TEDNIK

Številka 49 • leto XXXVIII • cena 20 din — **Celje, 6. decembra 1984**

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Megla, sivo nebo in dežniki. Res, nič kaj prijazen ni pogled v siv zimski dan. Ko bodo padle prve snežinke, se bo treba tudi topleje zaviti. Naj si jo želimo ali ne, zima že trka na vrata. Foto: EDI MASNEC

Gradiš lahko na zaupanju v prihodnost.

V. Zalezina: »Da se ne da nič narediti, je le izgovor.« Stran 3.

Pipe v Zaloški gorici so suhe.

Lani so bili skoraj brez vode, letos je še slabše. Stran 13.

Če je kakovost surovega mleka slaba, tehnologija ne pomaga.

Mleko v pure pack embalaži ni nič slabše od drugih vrst. Stran 10.

Elkroj
specialist med proizvajalci hlač

Javna radijska oddaja na Gomilskem

V okviru letošnje proglasitve rezultatov sindikalnih športnih iger žalske občine bo uredništvo Novega tednika in Radia Celje pripravilo skupaj z Občinskim sindikalnim svetom Žalec ter TKS in ZTKO Žalec v soboto, 8. tega meseca ob 15. uri v Domu krajanov na Gomilskem javno radijsko oddajo, na kateri bo uredništvo Savinjskega občana podelilo tudi priznanja najboljšim športnikom žalske občine.

Na tej prireditvi bodo nastopili: Tatjana Dremelj, Štajerski fantje, gledališka igralca Ljerka Belak in Bogomir Veras, ansambel Radius, Dekliški pevski zbor iz Gomilskega, Mladen Zorec, harmonikar Viki Ašič in še kdo. Razen tega bodo v uradnem programu podelili priznanja najboljšim delovnim organizacijam na področju sindikalnih športnih iger za letošnje leto, pripravili pa smo tudi nagradno igro za obiskovalce v dvorani.

Po prireditvi, katere pokrovitelj je Juteks Žalec, bo družabno srečanje na katerem bo igral ansambel Radius.

Miran Arzenšek predsednik IS Velenje

Po nekaj mesecih so v velenjski občini rešili vprašanje novega predsednika izvršnega sveta skupščine občine Velenje. Razrešili so dosedanjega predsednika Boža Lednika, ki je že nekaj mesecev na novem delovnem mestu v Gorenju ter imenovali Mirana Arzenška.

Delegati zborov skupščine so na skupni seji tudi potrdili predlog za nove člane izvršnega sveta. To so **Jaro Vrtačnik** za področje premogovništva in energetike, **Štefka Kordež** za družbene dejavnosti, **Venčeslav Svoljšak** za področje gradbeništva in urejanja prostora, **Jože Mraz** za komunalno infrastrukturo in prostor, **Majda Naglost** za področje agrokompleksa, trgovino in preskrbo, **Janez Poles** za področje zdravstva, **Pankrac Semečnik** za SLO in DS, **Vladka Kajzer** za področje drobnega gospodarstva in **Jože Zajc** za finančno področje. Profesionalni podpredsednik IS občine Velenje bo **Štefka Kordež**, neprofesionalni pa **Venčeslav Svoljšak**. Na naslednji seji bodo izvolili še enega člana izvršnega sveta in sicer za področje krajevnih skupnosti.

T. VRABL

Sodelujemo pri postavitvi spomenika

Odbor za ohranitev dela in imena tovariša Franca Leskoška-Luke pri skupščini občine Celje poziva k sodelovanju delovne ljudi in občane celjske občine, da s skupnim sodelovanjem postavimo spominsko obeležje 50-letnici Zleta svobod in Francu Leskošku-Luki, delavskemu revolucionarju, prvemu komandantu slovenske partizanske vojske in povojnemu graditelju porušene domovine.

V letu 1985 bomo v Celju proslavljali 50-letnico Zleta svobod, ki se je odvijal na Glaziji in je pomenil začetek večjega organiziranega nastopa na črti ljudsko-frontnega gibanja delavskih množic in organiziran nastop delavskih kulturnih društev z vidika osveščanja delavskega razreda. Vse to so dogodki po vsebini in pomenu, ki so utrjevali temelje ljudski fronti, poznejši Osvobodilni fronti in današnji Socialistični zvezi delovnih ljudi. Ime Franca Leskoška-Luke je tesno povezano s tem delovanjem, ne le zato, ker je bil pred petdesetimi leti na Zletu svobod govornik, ampak, ker je bilo vse njegovo delo in življenje posvečeno uveljavljanju interesov delavskega razreda, boju za svobodo in uveljavitev socialističnega samoupravljanja. Zato je spominsko obeležje v svojem bistvu posvečeno celotnemu obdobju ljudskofrontnega gibanja pri nas, tako bodo tudi slovenski kiparji, ki bodo sodelovali pri njegovi realizaciji, to v idejnem izhodišču tudi upoštevali. O spominskem obeležju je razpravljalo predsedstvo OK SZDL Celje ter vse družbenopolitične organizacije ter Izvršni svet, razprava pa je dobila epilog na zasedanju vseh treh zborov občinske skupčine, kjer je bil sprejet predlog, da se v letu 1985 dokončno uredi Muzej revolucije in postavi spominsko obeležje. Stroški za spominsko obeležje znašajo 3 milijone dinarjev, denar pa se bo zbiral po posebnem samouprvnem sporazumu za delovne organizacije in družbenopolitične skupnosti v Sloveniji. Pripravljenost za sofinanciranje spominskega obeležja so izrazile nekatere večje slovenske delovne organizacije (Litostroj), združeno delo Celja in celjskega območja, pobratene občine in posamezniki.

Odbor poziva skladno z ugotovitvami na številnih razpravah, da bi delovne organizacije namesto novoletnih čestitk in drugih oblik proslavljanja svojih jubilejev, namenile del sredstev za spominsko obeležje. Ker so se že javili tudi posamezniki, da bi radi prispevali denar za postavitev obeležja, obveščamo vse delovne ljudi in občane, kdor bi želel dati svoj prispevek v poljubni višini, ga naj pošlje na naslov: **Občinska konferenca SZDL Celje, Gledališka 2, Številka žiro računa: 50700-678-45309.**

Z zbranimi sredstvi bo upravljal odbor in občinski skupščini redno poročal o stanju in izvajanju del. Za njegovo postavitev bodo organizirane tudi druge oblike akcij kot so urejanje okolja, posebne delovne akcije mladine, pripadnikov JLA in občanov.

Postavitev spominskega obeležja bo delo akademskega kiparja, ki bo izbran po posebnem natečaju po sistemu vabljenja v dogovoru z Društvom likovnih umetnikov Slovenije. Idejo bo izbrala posebna žirija, ki bo sestavljena s predstavniki Društva likovnih umetnikov Slovenije in celjske družbenopolitične skupnosti. Žirijo bo imenovala Kulturna skupnost občine Celje.

Spominsko obeležje bi odkrili 4. julija 1985 za Dan borca in ob 50-letnici Zleta svobod in Zveznem srečanju mladine in borcev Jugoslavije, ki je drugo leto predvideno v Celju.

10 let inženiring za procesno tehnologijo celje p.o.

Z marljivostjo in ustvarjalnostjo

Domala tisoč zavzetih delavcev oblikuje podobo današnje, devet desetletij stare celjske delovne organizacije Libele. Z marljivostjo in ustvarjalnostjo, z vključevanjem znanja širokega kroga delavcev, so osvojili izredno široko paleto izdelkov, saj je le malo tehtnic, ki jih v Libeli ne bi izdelovali ali po potrebi znali izdelati. Samo gospodinjskih tehtnic so letos izdelali 120.000. S svojo proizvodnjo pokrivajo približno tretjino vseh jugoslovanskih potreb po merilnih instrumentih za merjenje mase. Izdelujejo vse – od najenostavnejših sistemov za industrijsko tehtanje, ki temeljijo na računalništvu.

Zanimanje za njihove izdelke je veliko. Računajo, da bo celotna vrednost letošnje prodaje presegla dve milijardi dinarjev. Pomemben je tudi porast izvoza. Od njega pričakujejo letos dva milijona dolarjev. Večino izvoza usmerjajo na trg Irana, Italije, Zvezne republike Nemčije, Grčije in Švedske, na klirinškem področju pa Sovjetske zveze, Čehoslovaške in Madžarske.

MBP
Foto: EDI MASNEC

nama lesnina
PRODAJNI CENTER LEVEC

Na tujem z domovino v srcu

Pri naših v Grewenbroichu in Gütersiohu

Za enainštirideseti rojstni dan nove Jugoslavije so tudi naši delavci na delu v tujini praznovali naš največji praznik. Delegacija celjske občine v sestavi Drago Medved, predsednik OK SZDL, Zvone Hudej, predsednik Izvršnega sveta in Ivan Andrejaš, član IS, so obiskali rojake v društvih, kjer je celjska občina pokrovitelj, v Grewenbroichu pa je bil obisk povezan tudi z razgovori o nadaljnjem sodelovanju med obema občinama, ki se je intenzivneje pričelo že lani.

V Grewenbroichu je bila proslava Dneva republike v soboto 24. novembra, kjer so otroci naših delavcev pripravili prisrčen program, predsednik društva »Celje« Milan Novak pa je najzaslužnejšim članom društva podelil priznanja. Celjsko delegacijo je sprejel tudi župan mesta Bernrath, ansambel Štajerski fantje iz Celja pa je že na sprejemu in pozneje v vseh dneh bivanja v ZRN odlično opravil svojo vlogo.

V nedeljo, 25. novembra je bil v prostorih Slovenskega športnega društva »Slovenija« razgovor s predstavniki društva in starši otrok, ki obiskujejo šolo slovenskega dopolnilnega pouka. Razgovor je razkril mnoge težave pri delovanju društva in usklajevanju interesov med šolo in društvom ter nakazal smeri nadaljnjega reševanja. Tudi v tem mestu je delegacijo sprejel župan Gräve.

Obisk delegacije je bil v vsakem primeru koristen, saj so se utrdile že ustaljene vezi, naši delavci na tujem so bili neposredno obveščeni o dogajanju v domovini, delegacija pa je bila seznanjena z neposrednimi problemi pri delovanju naših društev.

Še vedno ostaja osrednji problem dobra obveščenost in iskanje ustreznih oblik pomoči pri delu društev v obliki posredovanja ustrezne literature zlasti za mlade, udeležba na seminarjih za strokovno izpopolnjevanje in podobno. Ob omenjenem obisku je bilo sklenjenih nekaj konkretnih dogovorov.

Tako bo društvo »Celje« v Grewenbroichu kmalu bogatejše za nekaj video kaset s posnetki jugoslovanskih filmov, dobili bodo nekaj knjig za najmlajše, v Gütersiohu pa bodo tudi izdelali nekaj konkretnih predlogov in jih poslali koordinacijskemu odboru pri OK SZDL v Celju.

D.M.

Monopolisti v naši družbi

Razprave o monopolistih v naši družbi, ki smo jih ta mesec pogosto slišali tudi na programskih konferencah Socialistične zveze, puščajo za seboj grenak okus. Smo ali nismo samoupravna socialistična družba? Smo, sajsmo jo zgradili na trdnih temeljih iz leta 1943. Kako je potem mogoče, da mi, ki to družbo sestavljamo, ne moremo vplivati na ravnanje posameznih organizacij, ki lahko o svojem ravnanju odločajo ne glede na mišljenje, želje in potrebe delavcev in občanov – celo ne glede na podpisane dogovore in sporazume?

Da o elektriki in vodi ne moremo kaj prida samoupravljati smo se že kar navadili, a kar se sedaj dogaja v številnih krajih in celo občinah s telefonijo, presega razumevanje še najbolj potrpežljivih. Kipelo je v Šentjurju, vrelišču se približuje v Slovenskih Konjicah. Občutek nemoči in odvisnosti od dobre volje podjetja za PTT je že prerasel v odpor zoper neuresničevanje dogovorov in izsiljevanje. Drugače menda ravnanju podjetja za PTT skoraj ne moremo reči, če zahteva zaradi nepravočasno izpolnjenih dogovorov poravnavo razlik v ceni. »Če boste pridni, in lepo prosili, predvsem pa plačali, kar hočemo, potem... No, mogoče pa boste dobili telefone tudi na Pohorju, tudi na Blatu, tudi...« Brez skrbi, čisto tako se seveda ne sliši. Besede tečejo o teh in drugih objektivnih okoliščinah, o pomanjkanju takšnih in drugačnih kablov, o strašnih podražitvah, o lastnih težavah...

Za ljudi, ki so že pred leti plačali, kar so jim za plačilo določili, ki so jim z govorjeno in pisano besedo obljubili, da telefon bo, to sploh ne zanima. Pa če tudi je vse res. Če pa ni in se samo mačka z miško igra, dolgo več tako ne bo šlo. V konjiški občini se bodo sicer skušali najprej še enkrat pametno pogovoriti – najodgovornejši ljudje iz občine in iz podjetja za PTT. Pogovor bo moral biti odkrit, dogovor pa trden. Nekaj vmesnega krajanov ne bo več potolažilo. Saj bi že sedaj najraje kar tožili podjetje za PTT in si na sodišču poiskali pravico, a kdo bi vedel, kdaj bi potem dobili telefone! Kajti podjetje za PTT je monopolist. V naši družbi in v našem času.

MILENA B. POKLIČ

V celjsko resolucijo vgraditi več vsebine

Osnutek resolucije o razvoju občine Celje v prihodnjem letu je dobro izhodišče za nadaljno razpravo, so menili na seji predsedstva občinske konference Socialistične zveze, v razpravi pa so oblikovali še dodatne predloge.

Ugotavljali so, da še tako lepo napisana resolucija ne bo ničesar spremenila, če ne bodo njene vsebine vgradile v lastne programe vse organizacije združenega dela in krajevne skupnosti in če ne bodo njenega uresničevanja tudi sprotno spremljale. Dobro bi tudi bilo, če bi resolucijo dopolnili še z analizo razlogov za zaostajanje celjskega gospodarstva v primerjavi z drugimi občinami in s podatki o naložbah – bodočih in tistih, ki so bile v zadnjih letih dokončane, saj je med njimi mnogo takšnih, ki želenih rezultatov ne dajejo. Člani predsedstva so tudi poudarili, da mora biti v resoluciji jasneje razvidno, da družbene dejavnosti niso le poraba, bolj pa mora biti tudi izpostavljena vzpodbujevalna vloga pri nagrajevanju dela ter kadrovska in zaposlitvena politika.

Predsedstvo je izreklo tudi soglasno podporo kandidatu za sekretarja občinske konfrence SZDL Milanu Breclu, sedanjemu podpredsedniku.

MBP

Odlikovanja ob Dnevu republike

Ob Dnevu reublike so v občini Laško podelili več državnih odlikovanj.

Imena tistih, ki so priznanja dobili na osrednji proslavi ob Dnevu republike v občini, smo že objavili. Ob jubileju temeljne organizacije pa so visoka državna odlikovanja podelili kar trem delavcem radeške Sopote. Red dela s srebrnim vencem je dobil Drago Sernec, medaljo dela pa sta prejela Ema Dorin in Reza Strniša. Ob proslavi Dneva republike v prevzgojnem domu v Radečah je red dela s srebrnim vencem prejela Hedvika Zakonjšek. V krajevni skupnosti Jurklošter pa so red zaslug za narod s srebrno zvezdo podelili Janku Leskošku.

Ob Dnevu republike je predsednik skupščine občine Žalec Viljem Petek podelil državna odlikovanja.

Z redom republike z bronastim vencem je bil odlikovan Ivan Debelak. Za zasluge in dosežene uspehe pri delu, ki je pomembno za napredek države sta bila z redom dela s srebrnim vencem odlikovana Leopold Janežič in Ciril Pšakar. Medaljo zaslug za narod so prejeli Boris Cilenšek, Ivana Čretnik, Ivan Volk in Ivanka Vozič. Medaljo dela so prejeli Fanika Bastl, Dragica Božič, Marjan Feldin, Anica Obreza in Stinka Okorn.

Na osrednji proslavi ob Dnevu republike v Titovem Velenju so na predlog občinske skupščine člani izvršnega sveta podelili deset priznanj za uspehe in dosežke na vseh področjih človekove ustvarjalnosti.

Priznanja so dobili: predsednik Savinjsko-Šaleške gospodarske zbornice Ivan Kos, direktorica doma za varstvo ostarelih v Titovem Velenju Marija Lešnik, kmet iz Belih vod Melhior Mazej, direktor tovarne usnja Šoštanj Aleksander Samobor, kmetovalca iz Gaberk Alojzija in Anton Špital, društvo uokojencev Velenje, pionirski odred na osnovni šoli Veljko Vlahović v Titovem Velenju, tozd Maloprodaja v DO ERA in rudarska godba na pihala iz Titovega Velenja pod vodstvom Iva Marina ob 65 letnici obstoja. Prav ta godba je tudi izvedla slavnostni program ob Dnevu republike.

Dobra preskrba območja pod pogojem

Preskrba z osnovnimi prehrambenimi in drugimi izdelki za vsakodnevno rabo je bila z redkimi izjemami letos dobra, takšno pa lahko pričakujemo tudi v prihodnjem letu – a pod pogojem, da bo zagotovljeno pravočasno pokrivanje negativnih razlik pri pšenični moki, sladkorju in jedilnem olju – skupno 134 milijonov dinarjev, delovni organizaciji Blagovni center in Mlinsko predelovalna industrija tega sami nista sposobni storiti.

Mlinsko predelovalna industrija Celje je imela konec septembra 110 milijonov din izgube. Za njeno pokrivanje so se že dogovorili. Obveznosti so izpolnili le republiški organi, številne občine pa še ne. Ker organizacija v tem času že prevzema obveznost kreditiranja naročene proizvodnje pšenice v prihodnjem letu, je tudi svet občin celjskega območja na torkovi seji ponovno podprl dogovorjeni način pokrivanja izgube.

Podprl pa je tudi predlagan način pokrivanja izgube Celjskih mlekarn. Tam jih bo letos zaradi povečanja obresti in tečajnih razlik okoli 260 milijonov dinarjev. Hmezad sam izgube ne bo mogel pokriti, zato vključujejo v pokrivanje tudi sovlagatelje pri izgradnji mlekarne in tudi združeno delo širšega območja.

Na seji so spregovorili tudi o regijski samoupravni interesni skupnosti za preskrbo in proizvodnjo hrane. Skupno je bilo mnenje, da je skupnost odigrala na območju pomembno vlogo in da mora v bodoče zagotavljati predvsem skupne potrebe. Čeprav so predstavniki občin, pretežnih proizvajalk menili, da bi še naprej polovico skromnih sredstev namenjali za pospeševanje proizvodnje, bodo v program za prihodnje leto prilagodili predvsem potrebam preskrbe. O tem se bodo seveda odločali delegati skupščine skupnosti. Zaenkrat tudi niso podprli zamisli o drugačnem načinu združevanja sredstev, skušali pa bodo doseči poravnavo obveznosti. O ustreznejših možnostih bodo razmislili tudi v okviru priprave novega samoupravnega sporazuma, saj bo sedanji veljal le še prihodnje leto. Takrat bo treba tudi bolje dogovoriti odnose med to skupnostjo in občinskimi skladi.

MILENA B. POKLIČ

Stanje v gospodarstvu boljše, vse več kritike pa na plače

Medobčinski sindikati in partija tudi o modernizaciji bolnišnice v Celju

Gospodarstvo celjskega območja dokaj uspešno premaguje težave, s katerimi se srečuje. V devetih letošnjih mesecih je povečalo obseg proizvodnje, še zlasti v industriji. Ob tem se je okrepila tudi akumulativna sposobnost, izgube pa so za tretjino manjše. Kljub temu pa je potreben temeljitega pretresa zaskrbljujoč položaj družbenih dejavnosti in zaostajanje osebnih dohodkov. O tem so obširno spregovorili tudi na skupni seji medobčinskih svetov Zveze komunistov in Zveze sindikatov Celje.

Okolij, kjer težav ne manjka, je še vedno veliko, zato so se na seji tudi dogovorili, da bodo že v tem mesecu vzpodbudili delavske svete in zbore delavcev, da skupno z družbenopolitičnimi organizacijami, izvršnimi sveti in občinskimi skupščinami proučijo, kaj se skriva za številkami in da z ukrepi ne čakajo na prihodnje leto.

Zaradi vse slabšega položaja družbenih dejavnosti, ki na celjskem območju že kar pretirano zaostajajo za gospodarstvom in rastjo dohodka, ki ga ustvarja, so tudi menili, da bi se v regiji dogovorili o enotnem nastopu delegatov v republiški skupščini, ki bi se naj zavzeli za odpravo linearnih omejitev skupne in splošne porabe.

Osebni dohodki delavcev na Celjskem zaostajajo tudi za možnostmi. V povprečju so bili v devetih mesecih za 3,4 odstotka nižji. kot bi po dogovoru lahko bili. Zaostajanje je pretirano, so menili, kar še zlasti velja za osebne dohodke delavcev v družbenih dejavnostih. V slabem nagrajevanju ima svoje korenine tako nizka produktivnost kot neizkoriščeno znanje. Nagrajevanje po delu in nagrajevanje znanja mora zato postati osrednja naloga sindikatov in Zveze komunistov.

Na skupni seji so spregovorili tudi o zapletih pri modernizaciji bolnišnice v Celju. Po besedah predsednika izvršilnega odbora sklada za modernizacijo Franca Bana bo ta, če se razmere ne bodo spremenile, resno ogrožena. Za to srednjeročno obdobje so občine celjskega območja vključno s Sevnico in Velenjem podpisale družbeni dogovor, po katerem bi morale združevati 0,9 odstotka iz bruto osebnih dohodkov. Dogovora že lani zaradi omejene skupne porabe niso uresničile, letos pa je izpad še večji. Za modernizacijo združujejo občutno manj, kot določa dogovor, Velenje pa svojih obveznosti sploh še ni poravnal. Če se to ne bo spremenilo, bodo velike podražitve pri gradbenih delih nepremostljive in si prihodnje leto ne moremo obetati prvih štirinajst specialističnih kirurških ambulant.

MILENA B. POKLIČ

Izgube in razvoj Gorenja

Če bi sanacijo izgub prevzelo samo celjsko območje bi ga to v razvoju preveč zavrlo

Stečaj ali pokritje izgub in devizna sanacija sta za Gorenje edina možna izbira. Politična odločitev v republiki in potrjena tudi na zadnji skupni seji medobčinskih svetov Zveze komunistov in Zveze sindikatov celjskega območja, je jasna – sanacija. Stečaj je nesprejemljiv, saj bi bil usoden tako za delavce Gorenja kot za celotno združeno delo.

Izguba Gorenja mora biti pokrita tako, da bo Gorenje v bodoče sposobno vlagati v razvojne naložbe, ki mu edine lahko ohranijo konkurenčno sposobnost na zahodnem tržišču. Tudi ta cilj je bil soglasno podprt. Zatikati pa se začne pri njegovi uresničitvi. Ker bi naj pretežno breme prevzela Temeljna banka Velenje, potem ne bi več mogla opravljati svoje vloge. Predlog, da se združi v eno banko s Splošno banko Celje pa prav tako nosi s sabo zaskrbljujoče posledice. Breme bi bilo namreč tudi za novo banko pretežko in bi hudo ogrozilo vse druge članice banke oziroma razvoj celotnega območja. Od tod tudi izvira predlog banke po ustanovitvi konzorcija bank za nadaljne poslovanje. Kaj in kako je stvar strokovnjakov, zato so na Svetu občin celjskega območja dali pobudo za ustanovitev strokovne delovne skupine iz predstavnikov obeh bank, ki bi zbrali natančne podatke in pripravili program.

Ob vseh vprašanjih in nejasnosti je le nekaj nespornih resnic: do stečaja ne sme priti, pokritje izgub mora omogočiti tudi razvoj, celjsko območje pa tega samo ni sposobno storiti. Pred dokončno odločitvijo kdo, kaj in kako bo očitno treba več trdnih podatkov.

Zaradi nepokritih izgub Gorenja iz leta 1983 grozi Gorenju kljub vsem lepim sklepom s 1. januarja 1985 pričetek uradnega postopka za stečaj. Tako določa veljavna zakonodaja. Časa do takrat je malo in očitno vseh vprašanj o celoviti sanaciji izgub in združitvi bank ne bo mogoče rešiti do takrat. Brez dvoma pa bo treba rešiti vsaj lanske izgube. Ne bo lahko, saj tudi za letošnje izgube še ni jasno kdo in kako jih bo pokril. Predlogov je toliko in spreminjajo se tako hitro, da jim niti najodgovornejši ljudje ne morejo slediti. Žal so tako različne tudi številke, ki se pojavljajo v zvezi s potrebo po pokrivanju. Točnih številk še ni, zato se je zelo težko določeno pogovarjati.

MILENA B. POKLIČ

Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3a, Celje. Telefoni uredništva: 22-369, 23-105, 27-728, 28-408.

Gradiš lahko na zaupanju v prihodnost

V. Zalezina: »Da se ne da nič narediti, je le izgovor, obramba lastne nesposobnosti.«

Gotovo sekretarjem občinskih komitejev zveze komunistov v tem času ni lahko, še manj, če odgovorno funkcijo opravljajo v družbeno in gospodarsko tako zapleteni in veliki občini, kot je celjska. Težav in zapletov ne zmanjka, od človeka pa je odvisno, kako jih sprejema in skupno z drugimi tudi rešuje. Črnogledost ne daje uspehov – gradiš lahko le na optimizmu, na zaupanju v prihodnost. To je misel, ki osvetljuje besede in dejanja celjskega sekretarja Venčeslava Zalezine.

Sestanki komunistov vse bolj spominjajo na sestanke gospodarstvenikov, saj na njih očitno največ časa namenjate gospodarskim gibanjem. Pa lahko nanje vplivate?

V. Zalezina: »Zveza komunistov v celjski občini res namenja osrednji poudarek pri svojem delu družbenoekonomskemu razvoju. Tako smo zapisali v programska izhodišča, temu smo se prilagodili z organizacijo in oblikami dela, Obravnave gospodarjenja na sejah predsedstva ali komiteja so pomembno dopolnile razprave po aktivih gospodarstvenikov, delavcev v zunanji trgovini, finančnih delavcev, agroživilskih delavcev. Ravno s pomočjo takšnih skupin komunistov-strokovnjakov, smo uspeli vključiti v delo in razreševanje težav veliko širši krog članstva, kot bi ga sicer.«

Kakšen je uspeh tako široko razvejane dejavnosti?

V. Zalezina: Očitna je velika zavzetost v delovnih okoljih za uresničevanje postavljenih nalog, a sami gospodarski rezultati nam zadovoljstva ne dajo. Rast industrijske proizvodnje zaostaja, izgube so se povečale, tudi pri zunanje trgovinski menjavi ne gre vse, kot bi moralo. Že polletni rezultati so na to opozarjali, zato smo sprejeli akcijski program za večjo mobilizacijo komunistov na teh področjih. Razmere pa so se še poslabšale.

Ampak program ste sprejeli z namenom, da razmere izboljšate. Kaj pri tem nadaljne slabšanje gospodarskih rezultatov pomeni?

V. Zalezina: Celjsko gospodarstvo ima največ težav zaradi cenovnih neskladij, manjka mu kakovostnih lastnih sredstev, oprema je zastarela. Projekt za prestrukturiranje celjskega gospodarstva kaže šele prve sadove. Zaradi vsega tega mislim, da že gospodarjenje brez večjih pretresov, z manj zaostritvami v delovnih organizacijah kot lani, kaže na prizadevanja subjektivnih sil. Ne smemo tudi pozabiti, da je celjsko gospodarstvo že v preteklih letih naredilo veliko in da hitre rasti ne zmore več. Nekatere premike šele pričakujemo – na primer od Emove Posode ali od nove jeklarne v štorski Železarni. Tudi med izgubarji ni težkih, neozdravljivih bolnikov. Izgube seveda niso prijetne, a zastrašujoče niso.

Na neuspeh gospodarjenja lahko vplivajo tudi posamezniki. Ali ste ugotavljali njihovo odgovornost?

V. Zalezina: Tudi takšni primeri so bili. Tam, kjer so razmere težke, smo imeli skupne seje predsedstva OK ZKS in komunistov osnovne organizacije z namenom, da bi izboljšali organizacijo dela, poslovanja, da bi odpravili slabosti.

Je to zaleglo?

V. Zalezina: Je. V Libeli na primer. Ta delovna organizacija se je kar kronično zadovoljevala s prodajo na domačem tržišču. Zaradi nekaterih težav pri samoupravni organiziranosti in razvoju smo imeli spomladi skupni sestanek in sprejeli skupno usmeritev. Vse kaže, da jo uresničujejo – za močno povečan izvoz lahko to vsekakor trdimo.

Pogosto pa je zelo težko ali kar nemogoče potegniti ločnico med lastnimi slabostmi in objektivnimi okoliščinami.

Torej ne drži, da se nič ne da narediti?

V. Zalezina: To je izgovor, obramba lastne nesposobnosti in nepripravljenosti, da bi kaj spremenili. Spreminjati

pa ni mogoče od zunaj ali »od zgoraj«. Če bomo z občinske ravni kazali, koga je kje treba »odžagati«, ne bomo veliko naredili. Nezadovoljstvo z razmerami, s tem, kar imamo in hotenje po boljšem, mora zrasti v delovnem okolju, med delavci. Ti morajo zahtevati od za to plačanih ljudi, da delajo ustvarjalno, da ponujajo variantne rešitve, da najdejo možnosti boljšega gospodarjenja. Za splošne ocene pritem ne more biti prostora. Z njimi ničesar ne spreminjaš in niti ne moreš oceniti, če si sploh kaj naredil. Če pomislim samo na povsem neobvladano stroškovno inflacijo. Ugotavljanje, da so stroški previsoki, jih seveda ne bo zmanjšalo, če pa bomo spoznali vsakega posameznega in razloge zanj, bomo lahko tudi kaj spremenili. Ravno tu lahko resnično nekaj naredimo. Komunisti se tega morajo zavedati, se znati vživeti v problematiko lastnega okolja – in jo v njem tudi razreševati.

Pravite, da morajo delavci zahtevati predloge od odgovornih poslovodnih delavcev. Kaj pa, če jih ti niso sposobni oblikovati?

V. Zalezina: Njihova odgovornost za predlaganje poslovnih programov je največja. Če svojega de lane zmorejo, naj to delo opravlja tisti, ki je zanj sposoben. Tega se v občini držimo in kadrovskih zamenjav ne manjka. Ne le na najodgovornejših funkcijah direktorjev delovnih organizacij, tudi temeljnih organizacij in posameznih sektorjev. V številnih organizacijah združenega dela je to normalno. Temu smo bili priče v Emu, Libeli, Železarni Štore, v Cinkarni in drugod. Prav presenetljivo je, koliko sprememb izhaja ravno iz teženj po boljšem delu.

Prihaja iz teženj po boljšem tudi do sprememb znotraj zveze komunistov?

V. Zalezina: Do konca novembra je bilo sprejetih 111 novih članov, pretežno mladih, a le malo neposrednih proizvajalcev. Izključenih je bilo devet, črtanih je bilo 25, izstopilo 60 – večina delavcev. Glede na število novosprejetih smo na tretjem mestu v Sloveniji, a zadovoljni ne moremo biti. Pri tolikšnem številu izstopov očitno še ni zaživela diferenciacija v osnovnih organizacijah – in to na osnovi preverjanja uresničevanja sklepov. Prepričan sem, da je bilo med temi, ki so izstopili, veliko kandidatov za ukrepe. Osnovne organizacije so to zanemarile, čeprav bi lahko s tem krepile ugled zveze komunistov.

Razlogi za izstope so verjetno tudi drugačni?

V. Zalezina: Cela vrsta. Od osebnih, nezadovoljstva v delovni organizaciji, manjšega ugleda zveze komunistov, iskanja odgovornosti za slabše socialne razmere pri zvezi komunistov, večjih naporov in odrekanj, ki jih članstvo zahteva, visoke članarine, slabe diferenciacije, do občutka nemoči. Na te razloge ne moremo pristajati, a očitno je, da so osnovne organizacije storile premalo, da bi vključile dobre delavce, tiste, ki svojo privrženost našemu družbenopolitičnemu sistemu dnevno potrjujejo s svojim delom, z odnosom do dela in ljudi.

MILENA B. POKLIČ

Nov prizidek k osnovni šoli v Šempetru

Ob dnevu republike so v Šempetru odprli prizidek k osnovni šoli, v katerem je sedem učilnic, deset kabinetov, kurilnica in zaklonišče.

Prizidek so zgradili s sredstvi samoprispevka v občini Žalec. Kot nam je povedala ravnateljica šempeterske osnovne šole Gizela Khan, je tako v Šempetru omogočen enoizmenski pouk za vse učence, prostori pa bodo sedaj zadoščali do leta 2000. V avli prizidka so odkrili tudi spominska obeležja bratov Juhart, po katerih se imenuje šola v Šempetru. O liku bratov Juhart, ki so bili priznani slovenski pravniki, je govoril Karli Koren.

JANEZ VEDENIK

Iztovorili vse vagone!

V domala vseh celjskih delovnih organizacijah, ki imajo industrijske železniške tire, so se odzvali pozivu železničarjev in raztovarjali vagone tudi med pravkar minulimi prazniki. Ker so bile tudi dežurne ekipe razkladalcev dovolj številčne, so iztovorili praktično vse dospele železniške pošiljke, delali pa so tudi železničarji v skladišču v Čretu.

Zaradi tega je bilo ob začetku tega tedna na razpolago dovolj praznih vagonov in ni bilo nobenih zastojev pri nakladanju blaga. To je v tem času še precej pomembno, saj morajo železničarji do konca leta odpremiti še precej izdelkov celjskih delovnih organizacij, veliko teh pošiljk pa je namenjenih v izvoz.

S.Š.

Obljubljenih klobas ni bilo

Nekateri kupci v blagovnicah »Nama« so precej godrnjali, ker je ta trgovska delovna organizacija na plakatih in drugih reklamnih sporočilih obljubljala izdelke mesne industrije »29. november« iz Subotice po precej znižanih cenah. Klobas in drugih izdelkov te mesne industrije po reklamnih cenah namreč na policah ni bilo.

Kot je povedal vodja predstavništva subotiške mesne industrije v Celju Klement Petaver, so se z Namo sicer res pogovarjali o reklamni prodaji njihovih izdelkov, vendar do sklenitve posla ni prišlo. Predstavniki Name so kasneje blago kar naročili, vendar tako majhne količine, da jim niso mogli odobriti posebnih popustov. Že zaradi drugih poslovnih partnerjev, ki dobijo takšne popuste za precej večja naročila.

Vse kaže, da so se v Nami le prenaglili in kupcem obljubljali nekaj, kar še sploh niso imeli.

S. Š.

Li Bohor bo izvažal stole

Li Bohor iz Šentjurja si prizadeva, da bi prodrl na zunanja tržišča tudi s končnimi izdelki. Najprej nameravajo izvažati stole, kasneje pa tudi ostalo pohištveno garnituro. Pri tem pa gre za velik zalogaj, ki ga bo kolektiv zmogel le postopoma.

Naložba bo stala delovno organizacijo okoli 510 milijonov, ki jih trenutno v kolektivu nimajo. Zato so se odločili za izgradnjo po fazah, ki bo trajala najmanj tri do pet let. Proizvodnja in izvoz končnih izdelkov v Li Bohorju je korak naprej v prizadevanjih za prestrukturiranje šentjurskega gospodarstva.

V. E.

Šentjurčane jezijo prispevne stopnje

Privarčevan denar za lastno režijo?

Šentjurčani so v razpravi o osnutku resolucije za prihodnje leto namenili največ besed prispevnim stopnjam in splošni in skupni porabi. Po mnenju delavcev se višina prispevnih stopenj prepogosto menja, ker so slabo načrtovane. Izvršni svet in Komite za planiranje pa ugotavljata, da se delež splošne in skupne porabe zmanjšujeta, medtem ko se delež za delovanje skupnih služb povečuje.

Šentjurske samoupravne interesne skupnosti so na celjskem območju edine, ki niso porabile sredstev zbranih s prispevnimi stopnjami. Zato so Šentjurčani le-te znižali in temu primerno so se delavcem povišale plače, ki pa se bodo v začetku prihodnjega leta zopet znižale, ker bodo nove prispevne stopnje višje. Zato delavci negodujejo, ker jim ne gre v glavo, da ni mogoče pobirati skozi celo leto enakih prispevnih stopenj. Načrtovalci le-teh so odgovorili delegatom iz združenega dela, da nimajo vpliva na oblikovanje prispevnih stopenj, ker se morajo ravnati po republiških direktivah. Denar je ostal, ker so v Šentjurju sprejeli skromnejše programe kot v ostalih občinah. Združenemu delu so predlagali naj v bodoče pobirajo skozi vse leto povprečne prispevne stopnje, odvajajo pa le toliko kot je trenutno potrebno. Nad tem delegati niso bili najbolj navdušeni. Vztrajali so pri stališču, da je potrebno spremeniti oblikovanje in načrtovanje prispevnih stopenj.

Delež dohodka gospodarstva za financiranje splošne in skupne porabe se je v devetmesečju v primerjavi z istim obdobjem lani povečal za 36 odstotkov, delež za financiranje delovanja skupnih služb pa za 65 odstotkov. Ob teh podatkih so se Šentjurčani upravičeno vprašali, kaj to pomeni? Izvršni svet je opozoril, da ni sprejemljivo, da bi na račun zmanjševanja sredstev za družbene dejavnosti kot so zdravstvo, šolstvo in druge, v kolektivih poviševali sredstva za lastno režijo. In to ob tem, ko je zastarelost in dotrajanost tehnologije vse večja.

V. E.

POGLED V SVET s kovinotehno

Afganistan: nedokončana bitka

Generalna skupščina Združenih narodov je tudi na letošnjem zasedanju – pred dnevi – z veliko izrazito večino glasov sprejela resolucijo o Afganistanu. V njej je tudi tokrat ena ključnih točk zahteva po umiku »tujih čet« iz te azijske države. S tujimi četami so seveda mišljena sovjetska vojska, ki je v Afganistanu od konca 1979. leta, se pravi, že pet let, odkar je prišlo do vojaške intervencije.

Vsi poskusi Združenih narodov in gibanja neuvrščenih, da bi afganistansko vprašanje rešili po mirni poti, s političnimi pogajanji, so se doslej izjalovili. Afganistanska vlada Babraka Karmala, ki je prišla na krmilo države s sovjetskimi intervencijskimi divizijami, zatrjuje, da sovjetske čete ne morejo oditi vse dotlej, dokler bo trajalo nasilno vmešavanje od zunaj v afganistanske notranje zadeve, za kar da so krive ZDA, Kitajska, Pakistan in nekatere druge države. Uporniki, ki vztrajno vztrajajo v boju zoper režim Babraka Karmala, zahtevajo – bolj ali manj enotno oziroma neenotno – odstranitev sedanje vlade v Kabulu in vzpostavitev drugačnega, islamskega režima.

V teh letih je zbežalo na tuje že okoli štiri milijone Afgancev; večinoma na obmejna območja sosednega Pakistana. Od tod tudi prihaja pomoč upornikom in od tod se uporniki dostikrat vračajo na bojne akcije v deželo. Te akcije so tolikanj uspešne, da morajo biti sovjetski in afganistanski vojaki v nenehni pripravljenosti. Obenem nobena stran v spopadu ne more – vzlic velikanski premoči sovjetske vojske v moštvu in orožju pa opremi – dobiti odločilne vojaške prednosti, ki bi prinesja bodisi kapitulacijo nasprotnika ali ga vsaj prisilila k pogajanjem.

Piše Jože Šircelj

Tako se večina tujih opazovalcev tudi po petih letih strinja, da vlada v Kabulu ob izdatni pomoči sovjetskih čet v glavnem obvladuje glavna mesta in prometne zveze (letališča in ceste, kajti Afganistan nima železnice), medtem ko uporniki ohranjajo večje ali manjše nadzorstvo nad podeželjem.

Čeprav pakistanska in ameriška vlada uradno zanikata, da bi pošiljala upornikom vojaško pomoč, po drugi strani v tako imenovanih poluradnih verzijah v Washingtonu povedo, da vojaška in siceršnja pomoč upornikom ne samo priteka, marveč da so jo v proračunskem letu 1984 (končanem 1. oktobra) celo podvojili. Tako običajno dobro poučeni New York Times poroča, da je celotna pomoč ZDA po sovjetski vojaški intervenciji v Afganistanu znesla 625 milijonov dolarjev. V tem znesku ni zajeto za okoli sto milijonov dolarjev pomoči, ki so jo poslali Saudska Arabija in nekatere druge arabske države, Kitajska in Izrael.

Mnenja o učinkovitosti te pomoči so deljena. Uradni krogi v Washingtonu neuradno trdijo, da so uporniki dobro preskrbljeni in da sovjetskim in afganistanskim četam bolj slabo kaže. Drugi opazovalci pripominjajo, da je pomoč sicer večja, da pa do dveh petin orožja in opreme pa denarja poberejo posredniki, se pravi, da ostanejo stvari v Pakistanu.

Vzlic temu poročila o vrsti napadov z raketami na posamezne dele Kabula in o napadih na sovjetske helikopterje pričajo, da imajo uporniki vsaj sovjetske rakete zemlja – zrak Sam-7, kaže pa, da so tudi bolje opremljeni s strojnicami in lahkimi topovi.

Tako se peto leto sovjetske vojaške navzočnosti v Afganistanu iztek v dejansko nespremenjenih razmerah. Z drugimi besedami: to žarišče mednarodne napetosti še naprej nevarno žari in gori.

Aero na Kitajskem

Med mnogimi slovenskimi delovnimi organizacijami, ki se v zadnjih letih pojavljajo na novem zanimivem tržišču Kitajske je od torka dalje tudi celjski Aero.

Pripravil je tri projekte za prodor na to tržišče, izbrali pa so samokopirni papir, ki ga bodo po Aerovi tehnologiji proizvajali v Šanghajski papirnici. To je vsekakor velik uspeh za celjski Aero, saj gre za prodor v državo, ki je med vodilnimi proizvajalci najkvalitetnejšega papirja na svetu.

Aero se je na kitajskem tržišču pojavil preko Kovinotehne, ki nastopa kot posrednik. Aero naj bi tudi poskrbel za strojni del opreme, ki bo enak kot v Celju, je pa sicer uvožen iz Švice.

TV

Zanimivi zaporni elementi

Nov obrat v Cinkarni in nov laboratorij

Dan pred letošnjim praznikom republike so v cinkarninem tozdu Veflon, ki zaposluje 60 delavcev, odprli nov obrat za proizvodnjo sistemov za transport agresivnih medijev. Naložba je stala 60 milijonov dinarjev, proizvodni prostori obsegajo površino 1.000 kvadratnih metrov, vsa oprema s tehnologijo vred pa je domače izdelave.

Obrat je torej odprt, s proizvodnjo pa bodo v novih prostorih začeli s 1. januarjem 1985. Izdelovali bodo t.i. zaporne elemente, cevovode in elemente s priključki, ki so zaščiteni s politetrafluoretilenom, namen uporabe teh elementov pa je večstranski: povsod tam, kjer je potrebna zahtevna korozijska zaščita pred zelo agresivnimi kemikalijami pri visokih temperaturah in ob hkratnih tehnoloških zahtevah po neoporečnosti oblog.

Najpogosteje uporabljajo takšne zaporne elemente v kemični, farmacevtski in prehrambeni industriji, pa tudi v industrijski predelavi nafte. Takšne vrste zaščita namreč zagotavlja daljšo življenjsko dobo naprav, omogoča enostavno montažo in predvsem zmanjšuje vzdrževalne stroške. Poudariti kaže, da bo Cinkarna Celje edini proizvajalec zapornih elementov v Jugoslaviji.

Nova proizvodnja pomeni predvsem pomemben razvojni korak, s katerim v Jugoslaviji lovimo hiter razvoj tovrstne proizvodnje v svetu, zato so v Cinkarni, v tozdu Veflon, že predvideli možnosti širitve proizvodnih linij.

Čeprav pomeni proizvodnja 60-članskega tozda Veflon v Cinkarni eno od »stranskih« dejavnosti v delovni organizaciji, pa to ne pomeni, da ni vse bolj zanimiva tudi po finančnih in ekonomskih vidikih. Kolektiv tozda Veflon je v desetiz mesecih letos skoraj za 97 odstotkov presegel svoje planske cilje, lansko proizvodnjo pa celo za 110, odstotkov. V novem obratu zapornih elementov računajo, da bodo ustvarili 160 milijonov dinarjev celotnega prihodka, kar je za dobro tretjino več od sedanjega.

Pridobitev tudi laboratorij

V razvojni službi Cinkarne Celje so pridobili nov laboratorij, zasnovan na elektronski večnamenski napravi, ki deluje s pomočjo procesnega računalnika, uporabljajo pa ga predvsem za merjenje in regulacijo temperatur, pritiska in koncentracije v vseh delih proizvodnje v Cinkarni.

Z napravo Simer, ki so jo kupili v ljubljanskem inštitutu Jožef Štefan, bodo dvignili proizvodnjo na višjo raven, predvsem pa bolj oplemenitili z dosežki sodobne znanosti.

Procesni laboratorij sicer še nima svojega prostora in je zaenkrat še preveč oddaljen od proizvodnje. Vendar pa so njegovi deli prenosljivi in jih bo mogoče vgrajevati v proizvodne obrate, kjer je potrebno in mogoče procesno vodenje proizvodnje. Za novo napravo so odšteli 10 milijonov dinarjev.

MIRA GORENŠEK

ZRCALO

Rišo Beri Zupančič

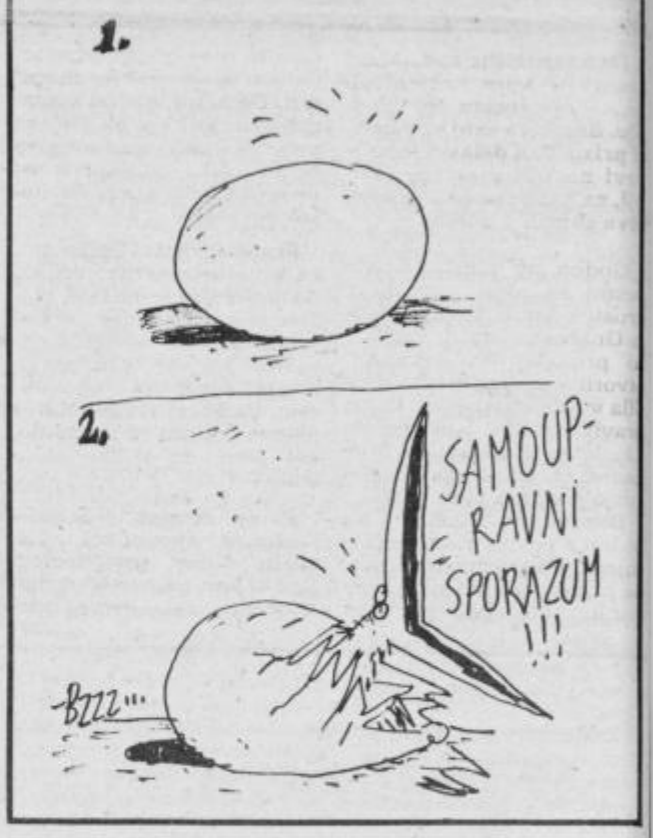

Nov računalnik

Štiri delovne organizacije v mozirski občini, Elkroj, Zgornjesavinjska kmetijska zadruga, Gozdno gospodarstvo Nazarje in Gorenje Glin Nazarje bodo razširile svoje računalniške zmogljivosti, saj so skupaj kupile računalnik Iskra Delta 644. Novi računalnik bo imel svoje vhodne in izhodne enote, terminale, tudi v tozdih in delovnih skupnostih omenjenih delovnih organizacij. V bodoče torej ne bo več zamudnega obojestranskega pošiljanja podatkov, ki bodo tako dostopni v vsakem trenutku. Ker novost zahteva tudi organizacijske spremembe, bodo računalnik pričeli uporabljati prihodnje leto. Nova računalniška oprema bo služila tudi za računalniško krmiljenje proizvodnih procesov, za terminiranje in optimiranje proizvodnje.

ljubljanska banka
Splošna banka Celje

Obračun obresti za leto 1984

Približuje se konec leta, z njim pa pomemben dogodek tako za banko kot za varčevalce. Gre za pripisovanje obresti za leto 1984. Da bi bilo sodelovanje med varčevalci in Ljubljansko banko, Splošno banko Celje še boljše, posredujemo nekaj obvestil o načinu obračuna oziroma pripisa obresti, hkrati pa vas prosimo za sodelovanje, da bo postopek razumljiv, hiter in kar najmanj zapleten.

Opozoriti vas želimo predvsem na tri stvari!

Prvič

Vsem našim občanom v tujini bomo za leto 1984 obresti obračunali, pripisali in izplačali v devizah, kolikor bodo do 20. decembra predložili banki eni od predpisanih dokazil o zaposlitvi oziroma prebivanju na tujem, skupaj s pisnim zahtevkom za izplačilo obresti v devizah.

Drugič

Vsem občanom, ki tega dokazila ne bodo predložili, bomo obresti v skladu z zakonom morali izplačati v dinarjih. Pri tem pa velja pravilo: obresti vam bomo obračunali po obrestnih merah, ki veljajo za devizne hranilne vloge. Te pa, kot veste, znašajo:

7,5% za nevezane devizne vloge
9% za devizne vloge, vezane nad eno leto
11% za devizne vloge, vezane nad dve leti in
12,5% za devizne vloge, vezane nad tri leta

Dinarsko protivrednost obresti od vaših deviznih prihrankov bomo o tem vodili kot vpogledno vlogo na posebnem računu vse do dne, ko bomo dobili vaš nalog, na kateri dinarski račun naj vam sredstva nakažemo.

Tretjič

Svetujemo vam, da zato že pred koncem leta, po možnosti pa kar ob prvem obisku v banki, stopite še do okenca, kjer vodijo vaš devizni račun oziroma devizno hranilno knjižico, ter našim delavcem posredujete številko svoje dinarske hranilne knjižice ali tekočega računa. Pri tem se lahko poslužite obrazca, ki smo ga pripravili posebej za to priložnost.

Tudi v primeru, da pri nas nimate niti tekočega računa niti dinarske hranilne knjižice, pač pa ste nam zaupali le svoje devizne prihranke, ne bo težav. Z veseljem bomo naredili vse potrebno, da se zadeva uredi takoj in brez kakršnih koli dodatnih opravkov. Skratka, stvar je lahko sila preprosta, če se je lotimo s prave strani, z nekaj dobre volje in z malo razumevanja.

Hvala za sodelovanje in nasvidenje!

Če bi nevoščljivost gorela . . .

Bodo inovacijsko dejavnost profesionalno organizirali?

Inovacijski dejavnosti namenjamo vedno več pozornosti. V dokumente smo zapisali celo, da prav ta dejavnost v veliki meri vpliva na uresničevanje politike ekonomske stabilizacije. Kako je inovacijska dejavnost razvita v žalski občini? O tem smo se pogovarjali s predsednikom komisije za inovacijsko dejavnost pri občinskem svetu Zveze sindikatov, Ivanom Podpečanom.

Podpečan: »Če se primerjamo z ostalimi občinami v Sloveniji, položaj v naši občini ni bistveno drugačen kot kjerkoli drugje. Še vedno ugotavljamo, da je na število zaposlenih premalo inovatorjev, zaskrbljujoče pa je tudi to, da število inovatorjev ne narašča, kljub sorazmerno široki družbeni akciji.«

– Lahko bi torej rekli, da je inovacijska dejavnost še sorazmerno slabo razvita. Kje so vzroki za to?

Podpečan: »Dve vrsti vzrokov sta: navidezni in globlji. K navideznim bi lahko štel na primer nevoščljivost med sodelavci, pa čeprav dobi inovator le dva do tri odstotke od koristi inovacije... Globljih vzrokov je več. Še vedno nimamo prave delitve osebnih dohodkov po rezultatih dela. Niti inovatorji niti iznajdljivi delavci niso dovolj nagrajeni v primerjavi s tistimi, ki slabo delajo. Kolektivi, ki so veliko vlagali v lasten razvoj, niso bili v boljšem položaju od tistih, ki temu skorajda niso namenjali pozornosti. Cene so bile administrativno vodene, trga pa praktično ni bilo. Vse premalo je bilo ekonomske nuje za to, da bi se razvijali z lastnimi silami. Eden izmed vzrokov je tudi ta, da so vodilni delavci marsikje z negativnim odnosom do inovacij prikrivali lastno nesposobnost, potrjevali pa so se s sposobnostjo iskanja dovoljenj za višje cene, z izsiljevanjem raznih sporazumov in drugimi stvarmi.

– Kako ocenjujete razvojno-raziskovalno delo v žalski občini?

Podpečan: »V občini imamo samo eno znanstveno raziskovalno organizacijo. To je Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo. Problem je v tem, da se razvojne službe v delovnih organizacijah pogosto ubadajo tudi z investicijskimi in drugimi zadevami, manj pa s čistim razvojem. Dejstvo pa je tudi to, da se delovne organizacije vse premalo vključujejo v občinske in republiške raziskovalne programe. Tako odstopajo združeni denar za razvoj drugim uporabnikom.«

– Za kaj si boste pri odboru za inovacijsko dejavnost pri OS ZSS v Žalcu prizadevali v naslednjem obdobju?

Podpečan: »V delovnih organizacijah z vsaj 500 zaposlenimi bi morali imeti profesionalnega delavca za področje inventivne dejavnosti. V večjih delovnih organizacijah bomo morali ustanoviti društva inovatorjev, odbor pa bo moral nuditi tudi vso pomoč inovatorjem, kadar bo prihajalo do nesporazumov in sporov v delovnih organizacijah. Ob vsem tem ne smemo prezreti različnih akcij, s katerimi bi morali seznanjati čim širši krog ljudi z dosežki inovatorjev in raziskovalcev.«

JANEZ VEDENIK

Ni dovolj le dobro delati

Višje plače niso posledica prekinitve dela

Šentjurska klavnica že nekaj časa posluje pozitivno, ob devetmesečju pa je ustvarila 6 milijonov din ostanka dohodka. Povečale so se tudi plače, vendar to ni posledica prekinitve dela, ampak boljšega poslovanja. Samoupravna aktivnost pa po besedah Staneta Lesnike, direktorja kombinata, ni nič boljša kot pred prekinitvijo dela. Prav tako še nista zadovoljiva organizacija predelave in delo komercialne službe.

Zdaj naredijo v klavnici v povprečju dvakrat več kot pred prekinitvijo dela. V primerjavi z istim obdobjem lani so povečali proizvodnjo govedine za 36, klobas za 47 in prekajenega mesa za 48 odstotkov. Temu primerno so zmogljivosti blizu polne zasedenosti. Sama klavna linija sicer ni polno izkoriščena, vendar to ni mogoče, ker primanjkuje surovin in zaradi drugih ozkih grl, ki se jih ne izplača odpraviti ravno zaradi pomanjkanja surovin. Zaradi boljšega dela se povišujejo tudi plače in v zadnjem tromesečju znaša povprečni osebni dohodek že 29.000 dinarjev.

Klavnica ima solidno osnovo za nadaljni razvoj, zagotovljene surovine i trg, vendar se lahko v sedanjih razmerah zelo hitro zgodi, da bodo nastali problemi pri prodaji. V tem primeru pa se plače ne bodo višale tako hitro kot zdaj, če se ne bodo celo znižale in delavci se bodo ponovno soočili s problemi, ki so pred časom pripeljali do prekinitve dela. Zato je nujno, da v tozdu izboljšajo organizacijo dela in komercialno službo. Prav tako pa se morajo delavci zavedati, da ni dovolj, če dobro opravljajo svoje delo, odločitve pa prepuščajo drugim.

V. E.

Laško je še lepše

Dan republike so Laščani proslavili letos z otvoritvijo novega mostu čez Savinjo. Sredstva zanj so v celoti prispevali delavci in to je prvi novejši most na Savinji, za katerega so vsa sredstva zbirali v občini.

Godba na pihala, vesele pesmi in plesi kulturnega društva Anton Tanc iz Marija Gradca ter številni občani so prisostvovali slavnostni otvoritvi novega mostu, ki je bila v sredo popoldne. In kaj pravijo občani Laškega sedaj, ko je most zgrajen in je Laško z njim spremenilo svojo prejšnjo podobo?

Brunislava Jančič: »Kot bi bili z novim mostom prerojeni. Ob gradnji smo seveda pričakovali marsikaj, vendar kaj tako lepega ne. Sprememba med prejšnjim in sedanjim mostom se ne da opisati. Da bi mi bilo žal za starim mostom? Kje pa. Tudi za paciente laškega zdravilišča bo to velika pridobitev, saj ne bo več take gneče na mostu kot prej.«

Franc Pirnat: »Sprememba v Laškem je tako velika, da ne vem, če bo kakšen zdomec verjel, da je zopet v Laškem. Mislim, da tudi Savinja ne bo več tekla preko mostu, kot je včasih pri starem. Rad sem prispeval dva delovna dneva za izgradnjo, ker vem, da je to veliko stalo.«

Erika Krašek: »Sem v službi na osnovni šoli v Laškem. Učim prvi razred. Sproti sem morala seznanjati učence s stanjem na mostu, ker so bile spremembe iz dneva v dan velike. Večkrat sem jih peljala na ogled, hkrati pa jih opozarjala na prometno varnost, ki je bila v času gradnje precej ogrožena. Novega mostu smo vsi veseli. Laško je z novim mostom in spremembami okrog njega postalo odprto, svetlo, prostorno in lepše.«

Anita Biderman: »To je velika pridobitev za občino. Brez dvoma smo most zelo potrebovali. Za pešce je bila hoja čez stari most nevarna. Stari most je bil zgodovinsko morda pomemben, meni pa ga ni prav nič žal. Zaradi širokega pločnika in drugih sprememb je to res pomembna pridobitev v korist vsem udeležencem v prometu, zlasti učencem in starejšim občanom.«

Množica krajanov se je udeležila slavnostne otvoritve novega mostu čez Savinjo v Laškem. EDI MASNEC

Obnovljena avtobusna postaja v Titovem Velenju

Celjski »Izletnik« je letos investiral preko deset milionov dinarjev v izgradnjo večje avtobusne postaje v Titovem Velenju. Objekt je bil uradno predan v uporabo 8. oktobra, na dan občinskega praznika, njegova celotna funkcija pa bo dosežena predvidoma do konca tega leta, ko naj bi bili odpravljeni vsi vzroki za zadržek, izdajo uporabnega dovoljenja. Vegradov TOZD Gradnje, ki je objekt zgradil solidno (zahvaljujoč svojim kooperantom, obrtnikom), kar ne more dokončati malenkosti, ki so bolj formalne narave, tako pa ovira izdajo uporabnega dovoljenja.

Izletnik je odkupil objekt avtobusne postaje od Komunalnega podjetja Velenje leta 1981. Ker je bil že takrat premajhen za pomembno nalogo, se je TOZD Potniški promet celjskega Izletnika odločil povečati prostore in perone tako, da bi le ti ustrezali minimalnim pogojem poslovanja in prometnega režima. Po dolgotrajnih naporih (beri: oviranjih), so spomladi le pridobili potrebna dovoljenja in v slabega pol leta dogradili potniško čakalnico, sodobno turistično agencijo, šofersko sobo in štiri nove perone ter parkirišča. JOŽE MIKLAVC

Jubilej šole Slavka Šlandra

Na dan republike so pred desetimi leti v Celju odprli osnovno šolo Slavko Šlander v Medlogu. To je bil prvi zgrajeni objekt iz prvega samoprispevka 1972. leta.

Šolski okoliš je takrat obsegal del Otoka, Zelenice ter Lave. Učencev je bilo 680. Z izgradnjo šole na Lavi pa število učencev upada. Kljub temu jih je še vedno preko 570, zato je pouk eno in pol izmenski s štirimi oddelki podaljšanega bivanja. Računajo, da jim bo v bodoče s prilagodljivim šolskim okolišem uspelo ohraniti po tri paralelke istega razreda, radi pa bi povečali število oddelkov podaljšanega bivanja. Za to trenutno sicer ni sredstev, čeprv potrebe so.

Problemi s katerimi se srečujejo danes osnovne šole, so prisotne tudi na tej. Zavedao se, da na idejo o razvijanju celodnevne osnovne šole lahko kar pozabijo, saj za to ni sredstev. Zato pa jim nov program življenja in dela na osnovni šoli omogoča, da se vsaj približajo tistemu, kar danes nudi celodnevna šola po vsebinski plati.

Temelji za to so bili postavljeni že od vsega začetka ko se je šola morala povezovati z delovnimi organizacijami in s krajevno skupnostjo, če je hotela imeti več kot zgolj prostor, kader in dokaj dobro tehnično opremljenost učilnic in kabinetov. Tako sta vso okolico šole in igrišče pomagali urediti delovni organizaciji Nivo in Vrtnarstvo, spomenik Slavku Šlandru ga so postavili s sredstvi borčevske organizacije.

Iz leta v leto je na tej šoli več izvenšolskih dejavnosti.Imajo preko trideset krožkov, za katere uspejo občasno dobiti tudi zunanje sodelavce, vendar imajo s stalnimi zunanjimi mentorji še vedno težave, čeprv je šola zelo prisotna v krajevni skupnosti. Zlasti kadar gre za organizacijo in izpeljavo raznih humanitarnih, zbiralnih čistilnih akcij ter za skupne priprave proslav. Zato večje breme vseh teh dejavnostih sloni na učiteljih. Vsak vodi enega ali pa dva krožka. To je marsikdaj preveliko breme ob vseh obveznostih, ki jim jih nalaga nov učni program. Nagrajevanje pa še vedno močno zaostaja za razširjenim krogom del in nalog. To je v preteklosti pogojevao izredno fluktuacijo. Kakorkoli že, s kadrovsko zasedbo so na šoli sedaj zadovoljni, saj so od 36 učiteljev razen dveh pripravnikov vsi usposobljeni za opravljanje tega poklica.

Osnovna šola Slavko Šlander v Celju ne izstopa v ničemer od ostalih šol v občini, kjer se trudijo, da bi kar najbolj izpolnjevali vse naloge, ki jim jih nalagajo,in ki jih izpolnjujejo s tradicionalnim učiteljskim idealizmom, za katerega pa se bojijo, da ga bo nekoč, ob vseh problemih, ki so, tudi konec.

VIOLETA V. ENSPIELER

Popravek

V 48. številki Novega tednika se nam je v podpisih k slikam v rubriki »Iz življenja in dela delavcev zaposlenih pri samostojnih obrtnikih v občinah regijskega sklada za dopolnilno izobraževanje« vrinila neljuba napaka. Pisali smo namreč o skladu za izobraževanje obrtnikov, ki pa ga seveda ni. Gre za sklad za izobraževanje delavcev, zaposlenih pri samostojnih obrtnikih. Uredništvo se za neljubo napako opravičuje.

Veliko deficitarnih obrti

Čeprav v Laškem obstoja obrtno združenje že pet let, imajo profesionalnega tajnika šele pet mesecev. To delo opravlja Roman Kuralt. Obrtniki laške občine imajo svoje prostore v obnovljeni stari Prislanovi hiši, domala v centru Laškega. Z obnovo so končali letos, zanjo pa so porabili 400 tisoč dinarjev.

Pri obrtnem združenju Laško je trenutno registriranih 188 obrtnikov in 60 takšnih, ki imajo popoldansko obrt. Največ je avtoprevoznikov 63, 20 je samostojnih gostincev, 105 se jih ukvarja s proizvodno storitveno obrtjo, devet je frizerjev, deset lesarjev itd.

Laški obrtniki delujejo v treh sekcijah – gostinstvo, avtoprevozniki in proizvodno storitvena obrt. Organizirajo tečaje iz varstva pri delu, delavci pa se lahko izobražujejo preko sklada sindikata in ob delu. Imajo že tri primere, ko plačujejo šolnino iz tega sklada. V prihodnje želijo ustanoviti servis za vodenje knjig ter enoto obrtne zadruge. Žal jih moti, da v

Roman Kuralt: »Deficitarne obrti so optika, krojaštvo, šiviljstvo, cvetličarstvo, zlatarstvo in popravljanje koles ter mopedov. Nujno bi v Laškem tudi potrebovali zasebnega pravnika, ki ga ni.«

petih letih delovne organizacije še niso pokazale dovolj zanimanja za njihovo delo oziroma delo njihovih članov. Nekoliko na boljšem so avtoprevozniki, ki sodelujejo s Pivovarno in Tim Laško ter Papirnico v Radečah.

»Med že skoraj pozabljenimi obrtmi imamo še kovača Mirka Dornika v Jagnjenici pri Radečah, ki poleg ostalega dela tudi motike, rovače, vejevke do sodobnega stilnega kovaštva za ograje, vrata i balkone. Sicer je že v pokoju, vendar ga je nasledil sin.

V želji, da bi v laški občini še bolj razvili obrt, zlasti pa odpravili deficitarne obrti, bodo 12. decembra pripravili okroglo mizo o pospeševanju te dejavnosti v laški občini.

Najmočnejši obrtnik v laški občini je Drago Urankar, ki se ukvarja z gradbeno izolacijo. Med gostinci je sedem takšnih, ki so izredno solidni: Majda in Franc Bezgovšek v Laškem, bistro Aškerc v Laškem, ki ima edini v laški občini štiri zvezdice, Marija Draksler v Rimskih Toplicah, Anica Krivec v Zidanem mostu, Nande Strnad v Hotemežu pri Radečah (ta je tudi že vseh pet let predsednik združenja obrtnikov laške občine), Karolina Gračner Stari dvor v Radečah in gostišče Martinčič ‚Jež' v Jagnjenici.«

TONE VRABL

Odprli novo Pošto v Šmarju

Za praznik so v občini Šmarje dobili nove prostore enote PTT v središču Šmarja. Glede na pogoje, v kakršnih je delovala nekdanja Pošta, je to pridobitev, ki so je veseli ne le občani v krajevni skupnosti Šmarje, ampak tudi vsi ostali, ki jih pot često pripelje v občinsko upravno središče.

Novo Pošto so v Šmarju odprli v sredo dopoldne. Gre za nadomestno gradnjo na prostoru, kjer je bila nekdaj stara osnovna šola. Objekt stoji ob predhodno ztrajeni avtomatski telefonski centrali, zmogljivosti 400 priključkov. Vse številke so že danes zasedene, zato bo treba slejkoprej razmišljati o razširitvi telefonske mreže. Ob novem objektu, ki je eden najlepših tovrstnih na Celjskem, je tudi dolgo pričakovana javna telefonska govorilnica, prva v krajevni skupnosti Šmarje.

Vrednost objekta z opremo je 26 milijonov dinarjev, vsa sredstva pa je zagotovilo PTT podjetje Celje. Poslovni prostori obsegajo 150 kvadratnih metrov, v okviru objekta pa sta še dve stanovanji za delavce enote Pošte v Šmarju.

M. AGREŽ

Novi tednik in Radio Celje v letu 1985

Razgrinjamo programske zasnove obeh regionalnih glasil za prihodnje leto

Leto 1985, za katero ponujamo vsebinsko in programsko zasnovo obeh regionalnih medijev, je obdobje, ki bo eno najtežjih v zadnjih letih. Pogoji gospodarjenja, ki neposredno vplivajo na realizacijo programskih ciljev, so se že v letu 1984 tako zaostrili, da že vseskozi nihamo na robu rdečih številk. To se sliši posebej paradoksalno, če upoštevamo, da smo za 50 odstotkov povečali prihodek in da smo vse sile usmerili na zmanjševanje stroškov. Žal nam ravno ta del prizadevanj ne uspeva kaj prida realizirati, saj so stroški, na katere ne moremo vplivati (papir, tisk, poštnina, dostava, obdelava itd.) porastli zunaj vseh začrtanih okvirov in še resno vplivajo tudi na izvedbo programa.

Vpliv na vsebinsko zasnovo obeh medijev sedaj zagotavljajo vse občinske konference SZDL (razen velenjske, ki ni soustanovitelj) preko svetov za informiranje in preko programsko izdajateljskega sveta, kamor delegirajo ustanovitelji svoje delegate. Trdimo lahko, da so dokaj pogosti kontakti med ustaovitelji in obema medijema pomembno ublažili in razjasnili nekatere posege in poskuse neprincipielnega vplivanja na izbor tem, ki jih radio in časopis obravnavata oziroma na poskuse vplivanja na način pisanja. Še vedno ostaja naša programska stalnica, usmeritev sprejeta v letu 1983, kjer smo opredelili pet izhodiščnih točk (regijskost, sprmljanje interesnih oblik dela in združevanja občanov, ustvarjalna kritičnost in afirmativnost, kvaliteta in zahtevnost poročanja) v letu 1985 pa si bomo še naprej na teh osnovah prizadevali doseči oboje. Prvič količinsko zajeti tiste dele območja, kjer smo še premalo prisotni in drugič, doseči enakomerno razporeditev pokrivanja vseh dogajanj v posameznih sredinah, naj bo to DO, KS, občina ali regija. Nenazadnje je treba poudariti, da Radio Celje že štiri leta opravlja enake zadolžitve tudi za potrebe Radia Ljubljana.

Te naloge gotovo ne bo mogoče uresničiti z lahkoto, saj je že sedaj od obstoječih novinarskih kadrov skoraj nemogoče zahtevati bistveno večjo produktivnost. Razpeti so namreč med dva medija, ki zahtevata specifičen pristop in ki izredno obremenjujeta novinarje. Vendar bomo z nekaterimi notranjimi posegi v organizaciji in razporeditvi pokrivanja področij in območij iskali pota k zastavljenim ciljem.

Vztrajali bomo tudi pri pridobivanju dopisnikov in informatorjev, kljub temu da dosedanja prizadevanja še niso dala pravih rezultatov.

Radio se bo še nekaj časa otepal s tehnično zastarelostjo, kljub temu, da bomo letos vendarle zaključili s prvo fazo posodobitve radijske tehnike. Nabavili smo studijske magnetofone, usposobili in pričeli smo oddajati preko novega 300 W UKV oddajnika, prav sedaj pa pričakujemo najpomembnejšo pridobitev – studijsko mešalno mizo z ustreznimi priključki. S tem bomo odpravili najbolj kritično točko oddajanja in zagotovili, da bodo radijske oddaje še bolj neposredne in žive. Še vedno pa je v delu Radia Celje čutiti kritično pomanjkanje reporterske tehnike, v relativno kratkem času pa bo potrebno zamenjati tudi studijske gramofone. Prihodnje obdobje bo tudi čas, ko bo potrebno intenzivneje kot doslej razmisliti o terenski tehniki, saj podatki kažejo, da prav v zadnjem letu vse več delamo radijsko na terenu.

Že uvodoma smo poudarili probleme, vezane na materialni položaj Novega tednika in Radia Celje. Problemi, s katerimi se srečujemo, ko skušamo iz meseca v mesec kolikor toliko uspešno gospodariti, se nezadržno bližajo tisti točki, ko jih brez korenite in otipljive pomoči ustanoviteljev in ostalih zunanjih subjektov ne bo mogoče več reševati. Vpeti v čas in prostor, ki narekujeta svoje zakonitosti, ustvarjamo v tem trenutku že kar 90 odstotkov sredstev z lastnimi aktivnostmi, zlasti s prodajo časopisa in ekonomsko propagando. Neugodnega trenda ni bilo mogoče preusmeriti niti z delno uskladitvijo cen, saj so le trenutno ublažile stroškovna neskladja za nazaj. Tudi uskladitev cen v letu 1985 bo odigrala enako funkcijo, saj je že sedaj strošek tiska časopisa za več kot 100 odstotkov višji od prodajne cene, ki je sedaj 20 din. Ravno odpravljanje ali vsaj ublažitev teh razlik je tisti del sredstev, ki jih pričakujemo iz naslova sofinanciranja. V srednjeročnem planu smo opredelili delež sofinanciranja v letu 1985 s 25 odstotki. To razmerje bi zagotovilo normalno delo medijev. Žal pa sedaj že dve leti upada in znaša letos okoli 10 odstotkov.

V razpravah o ekonomskem položaju Novega tednika in Radia Celje je bila izražena jasna zahteva po sanaciji stanja (MS, SZDL, ZKS, Svet občin), zato predlagamo, da se zagotovijo v letu 1985 iz naslova sofinanciranja za 70 odstotkov višja sredstva, kot so jih organi DPS in SIS namenjali letos. Takšna osnova bi delno odpravila neskladja v letu 1984 in zagotovila kolikor mogoče solidna izhodišča za naslednje srednjeročno obdobje. Takšna zahteva seveda ne pomeni, da v Tozd Novi tednik in Radio Celje ne bomo tudi v prihodnje storili vse za lastno pridobivanje prihodka in skrbeli za njegovo smotrno razporeditev, sofinanciranje

Ob ugotovitvi o velikih delovnih obremenitvah novinarjev pa žal ne moremo razmišljati o kadrovski širitvi, saj nam finančni okviri tega ne dopuščajo. Tako bo za Novi tednik in Radio Celje pokrivalo celotno območje regije in vsa področja od zdravstva do telesne kulture 13 novinarjev in en fotoreporter.

pomeni le omogočanje sistematičnega in načrtnega zagotavljanja uresničevanja programskih konceptov.

Takšni usmeritvi dajemo še poseben pomen v času, ko mora javno obveščanje odigrati pomembno vlogo pri osveščanju in motiviranju ljudi za premagovanje težav in zapletov v družbi in v času, ko želimo resno in odgovorno opredeliti razvoj Novega tednika in Radia Celje v naslednjem srednjeročnem obdobju.

Kot pomemben element razvoja smo si v srednjeročnem planu zastavili nalogo v letu 1985 doseči poprečno naklado časopisa 18.000 izvodov. To naklado smo dosegli ob poprečno 8–9 odstotni remitendi že letos, kar pomeni, da nas bralci sprejemajo in da kljub nekoliko višjim cenam ostajamo zanje zanimivi.

Veliko pozornosti bomo tudi v letu 1985 namenili letečim uredništvom, na katerih lahko zares celovito zajemamo delovni in življenjski utrip kraja ali organizacije in javnim radijskim oddajam. Že štirinajstič bomo pripravili izlet »100 kmečkih žensk na morje«, v mesecu novembru pa organizirali 13. teden domačega filma.

NOVI TEDNIK

Kako smo izpolnili obljube?

Lani smo v tem času, ko smo razgrnili programske osnove za leto 1984, napovedali predvsem dograjevanje v letu 1983 predstavljene vsebinske in grafične zasnove regijskega Novega tednika.

Z veseljem smo povedali, da smo se kadrovsko okrepili, da smo dobili tudi fotoreporterja in da bodo sveže moči naših novinarjev pripomogle k uresničevanju temeljnih nalog tednika. Obljubili smo večjo angažiranost v pisanju, poseganje v žariščne probleme na našem območju in večjo bralnost ter pestrost.

Kako smo izpolnili obljube, boste ocenili predvsem bralci sami.

Naša ocena je kritična. Ugotavljamo, da še vedno ne uspevamo enakomerno in dovolj ustvarjalno posegati v celoten prostor celjske regije. Da smo še prepogosto pisali predvsem o delu najrazličnejših forumov in še to predvsem o odločitvah teh forumov. Še premalo smo torej storili v tisti fazi, ko nastajajo predlogi za določene odločitve in kjer je pravilna, popolna in angažirana obveščenost občanov še kako potrebna.

Naloge, ki izvirajo iz sedanjega, nič kaj ugodnega družbenega in gospodarskega trenutka v regiji, niso nezahtevne. Veliko stvari nas čaka v prihodnjem letu in veliko nalog. Večina je vezana na priprave na novo srednjeročno obdobje. S prihodnjim letom se spet iztekajo številni delegatski mandati in leta 1986 nas čakajo volitve. V gospodarstvu bodo naloge prihodnje leto še zahtevnejše od letošnjih. In v naših krajih se ne bo dogajalo nič manj, kot se letos. Prioritete, ki si jih zastavljamo veljajo pisanju o skladnejšem regionalnem razvoju, srednjeročih in dolgoročnih načrtih o skupnih akcijah v regiji na področju gospodarstva, utrjevanja političnega sistema in razvoja družbenih dejavnosti. Prva naloga pa nam je, da novinarsko »pokrijemo« celoten prostor regije. Torej tudi vsa dogajanja v občini Velenje, ki je doslej sistematično nismo spremljali.

Tednik v letu 1985

V sami organizaciji časopisa ne bo bistvenih sprememb. Novi tednik bo še naprej v poprečju izhajal na 24 straneh in v enaki grafični podobi kot zadnji dve leti. V okviru obstoječe organizacije pa bo vendarle tudi nekaj novosti, ki niso majhne. Predvsem bomo skušali še dosledneje oblikovati »teme tedna«, ki naj bi že na prvi strani dobile svoje povzetke v uredniških komentarjih o temah, ki se jih bodo lotile. Sicer pa bo prva stran še vedno namenjena po naši presoji najbolj zanimivim in aktualnim dogodkom v regiji v tekočem tednu. Druga in tretja stran bosta v znaku dogodkov, o katerih pa želimo ne le poročati marveč jih tudi vse bolj komentirati in njihov pomen postavlati v regijski, slovenski in širši prostor.

Na četrti strani bomo še naprej pisali o dosežkih, problemih in naporih našega gospodarstva. Naslednje tri strani pa bodo posvečene dogodkom v naših krajih, ljudem v njih, interesnemu združevanju občanov in podobno.

Osmo stran ohranjamo kulturi in poročanju predvsem o dveh vidikih amater-

OBRAZI

Jože Kuzman

»Številne funkcije, ki sem jih prevzel, mi vzamejo precej časa«, pravi kot v opravičilo Jože Kuzman iz Slovenskih Konjic, ko povem, da sem ga že večkrat zaman iskala. Toda delo, ki si ga naloži ali prevzame, hoče Jože tudi dosledno izpeljati, zato je pač razpet med svojo obrtniško delavnico za predelavo kamna v Zrečah, predsednikovanjem v Obrtnem združenju v Slovenskih Konjicah, aktivnostmi pri Zvezi rezervnih vojaških starešin, kjer je prav tako predsednik, zdaj že drugo mandatno obdobje. Prizadeven je tudi v sindikatu delavcev, kjer je treba reševati probleme obrtnikov, pa seveda v domači krajevni skupnosti v Slovenskih Konjicah, kjer živi, ter v partijskih vrstah. Jože Kuzman je tudi načelnik štaba Teritorialne obrambe v Slovenskih Konjicah in njegov delovni dan je često zelo dolg. Za svoje delo je prejel več priznanj, pohval in plaket, med njimi tudi medaljo za vojaške zasluge in plaketo ZRVS Jugoslavije.

»Prosti čas? Seveda ga najdem«, pravi smeje Jože Kuzman, »Rad imam naravo. Vse kar je v zvezi z njo. Tudi beli kamen izpod Pohorja, ki ga obdelujem, je del narave.« Pravzaprav bi bil moral Jože ostati kmetijski tehnik, saj je zrelostni izpit položil na Srednji kmetijski šoli, a je ta svoj prvotni poklic opravljal v Ljubljani le tri leta, potem pa se je v domačem kraju zapisal obrtništvu, čeprav je kot mladenič sanjaril o šoli za uporabno umetnost. In vendar mu danes to mladostno željo dodobra izpolnjuje beli kamen. V dogovoru z Zavodom za spomeniško varstvo bo z delavci, zaposlenimi v njegovi obrtni delavnici, izdelal škriljavce, s katerimi bodo prekrili streho žičke kartuzije. Obrt obdelave kamna izumira, pravzaprav je drugod po Sloveniji že izumrla. Verjetno se bosta tudi Jožetova sinova zapisala drugim poklicem...

Jože pa je tudi ribič, včasih tudi slikar. Rad prime v roke čopič in paleto. Prav tako se rad zatopi v branje in poslušanje glasbe. Seveda, saj še ni tako dolgo, kar je v ansamblu s paličicami tolkel po bobnu. In v dolgih zimskih večerih, ko tudi delo v delavnici ni tolio priganjalo, se je lotil študija in ga uspešno končal na višji upravni šoli.

MATEJA PODJED

Esperanto v celjskih šolah

Že pred vojno je Alojz Čepl poučeval esperanto v okviru tečajev na okoliški osnovni šoli.

Po vojni se je v letih 1950–1960 v esperantske tečaje vključilo tudi več učiteljev. V teh letih sta poučevala esperanto na učiteljišču in gimnaziji Janko Vranjek in Drago Završnik. Od leta 1957 do 1964 je Zveza esperantistov Jugoslavije organizirala vsakoletne pedagoške seminarje, kjer so učitelji izpopolnjevali znanje.

17 učiteljev esperanta je v teh letih poučevalo mednarodni jezik na vseh treh osnovnih šolah, pozneje tudi na Hudinji in IV. OŠ. Esperanto so v teh letih poučevali tudi v Šoštanju, Velenju, Dobrni, v Virštanju, na Donački gori, v Rogaški Slatini, v Štorah, v Polju ob Sotli, poleg učiteljišča in gimnazije se je esperanto poučeval tudi na srednji ekonomski šoli. V letu 1959 so na občnem zboru društva poročali, da se v šolah uči esperanta 190 mladih Celjanov.

V letih 1960–1962 so celjski pionirji izdajali svoj biltenček PROGRESETO – (mali napredek). Pionirji in mladinci so pripravljali vsako leto Zamenhofove proslave, ob dnevu žena so pripravili program za žene esperantistke. Mladi esperantisti so prirejali srečanja s svojimi vrstniki v Celju in drugod. Udeleževali so se esperantskih kulturnih festivalov in esperantskih pionirskih taborenj. Hudinjske pionirje-esperantiste je pot zanesla na dva svetovna kongresa: 1965 V Karlsruhe v Nemčijo in 1970 na Dunaj. Tu so v praksi spoznali, koliko bi bil vreden skupen jezik.

Učenci – esperantisti so si dopisovali s svojimi vrstniki iz raznih dežel. Prirejali so razstave teh pisem, razglednic, znamk, nalepk in drobnih darilc, ki so jih prejeli od svojih dopisovalcev.

Hudinjski pionirji-esperantisti so ob 10-letnici šole in 10-letnici delovanja esperantskega krožka priredili lepo mednarodno razstavo likovnih izdelkov iz 54 šol iz 25 držav. Razstavo so pozneje še dvakrat postavili v Celju in še v Petrinji, Splitu, Sevnici, Ljubljani in Mariboru.

Celjski mladi esperantisti so svoje likovne izdelke pošiljali tudi v druge države svojim vrstnikom za podobne razstave.

Po 1960 je začelo zanimanje za esperanto upadati med učitelji. Rešeno ni bilo nagrajevanje za pouk esperanta. V svetu esperanto ni dosegel tako hitro vidnejših rezultatov, kot so si mnogi mislili in želeli. Tako se je v letu 1964/65 poučeval esperanto samo še na IV. OŠ in na hudinjski OŠ. ter v Rogaški Slatini.

V začetku osemdesetih let se žal ni poučeval esperanto na nobeni OŠ v Celju niti na srednjih šolah. Starejši učitelji so obnemogli, mlajših pa ni bilo. Ves čas so celjski esperantisti, pa ne samo celjski opozarjali, da je potrebno učitelje esperanta prav tako izobraževati rednim potom, kot za vse ostale učne predmete v šolah. V zadnjem desetletju je poučeval esperanto v okviru tečaja Franc Kleč na ekonomski srednji šoli in šoli za blagovni promet, v zadnjih letih se je poučevalna OŠ Franja Vrunča, na OŠ Gornji grad, OŠ Gustava Šiliha v Velenju in na OŠ v Rogaški Slatini. Letos se je tem šolam še priključila OŠ Slavka Šlandra v Celju in srednja družboslovna šola v Velenju. Počasi se zopet vrača pouk esperanta v naše šole.

V soboto, 24. novembra pa smo doživeli pomemben dogodek na Pedagoški akademiji v Ljubljani, kjer je začel delovati oddelek podiplomskega študija za učitelje esperantiste. Prvič v slovenski šolski praksi in prvič v jugoslovanskem višješolskem izobraževalnem sistemu je začel delovati tudi višješolski študij mednarodnega jezika esperanta. Z veseljem ugotavljamo, da so se za ta študij odločili tudi trije učitelji iz celjskega področja.

SLAVA ŠALAMON

Fotomontaža Edi Masnec.

skem in poklicnem. Tu bo še naprej dovolj prostora za kritike, recenzije, za vrednotenje v kulturi ustvarjenega.

Na deveti strani bomo še naprej sistematično spremljali dogajanja v turizmu in na deseti v kmetijstvu, kjer sodimo, da smo v tem letu dosegli kar lepe uspehe. Po našem mnenju smo namreč ujeli nekakšno ravnotežje med strokovnimi prispevki, ki naj bodo pomoč kmetovalcem in med ostalimi prispevki, ki obveščajo o dosežkih kmetijstva, problemih naših kmetov in podobnem.

Na enajsti strani bomo ohranili vse bolj odmevno rubriko pisem bralcev, sredinski strani pa bomo še naprej namenjali reportažam, humoreskam, kozerijam, pa tudi okroglim mizam in problemskim intervjujem.

Roman o Guzaju se počasi izteka. Še tja do februarja ga boste spremljali. Zatem pride na vrsto kratka ljudska povest naše rojakinje Fani Svatina, katere »Hmeljarjeste pred leti radi brali. Ob njej pride v objavo tudi anketa, s katero bomo izbirali nov roman za konec leta 1985. Roman boste izbirali bralci s svojimi glasovi in vsi sodelovali tudi v žrebanju privlačnih nagrad.

Podobo športne strani, strani, Otroški vrtiljak in Kronika, ohranjamo tudi v naslednjem letu. Podobno tudi ugankarsko stran in stran, kjer objavljamo Bodeči Novi tednik in podlistek.

Ena od novosti, ki je boste najbolj veseli, bo stalen prostor za rubriko koristnih nasvetov, ki ne bodo več le priložnostni. In tudi pri nastajanju te strani vas vabimo k sodelovanju. Kako, bomo še zapisali, pričakujemo pa kakršnekoli koristne nasvete, ki jih bomo tudi primerno honorirali.

Zadnji del časopisa bo namenjen, kot doslej, informacijam, malim in velikim oglasom, razpisom prostih delovnih mest in podobno. Obljubljamo pa vam pomembno vsebinsko novost. Namreč – bistveno bogatejšo rubriko matičnih in drugih koristnih podatkov. V zadnjih letih smo namreč od pristojnih matičnih služb zelo neredno dobivali podatke, ki jih v tedniku tako želite. Podatke o smrtih, porokah, rojstvih... Premalo je bilo podatkov s tržnice, o sporedu kinematografov, pa o dežurstvih lekarn, veterinarskih služb, zdravnikov, ipd. Te podatke bomo zdaj zbirali sami in redno jih boste videvali na predzadnji strani Novega tednika.

In zadnja stran? Še naprej bo ostala namenjena zanimivostim v krajih celjskega območja in tudi v svetu.

RADIO CELJE

Osnovne programske usmeritve Radia Celje so seveda enake tednikovim, saj vsi novinarji v naši hiši pišejo za oba medija. Lani v tem času smo rekli, da bomo letošnji jubilej naše radijske postaje – 30 letnico – najlepše in najdostojneje počastili s tem, da bo radijski spored še boljši in zanimivejši za poslušalce, predvsem pa bolj »radijski«, torej živ, aktualen in raznolik.

Slepili bi sami sebe, predvsem pa poslušalce, če bi dejali, da nam je to v celoti uspelo. Velika delovna obremenjenost novinarjev in že prej omenjena slaba tehnična opremljenost nam še vedno ne omogočata doseči tistega, kar želimo, da bi vaš in naš radio bil. Pa vendarle ne gre spregledati, da smo storili precejšen premik pri oblikovanju posameznih oddaj, tako dopoldanskih kontaktnih, kot popoldanskih informativno političnih ter glasbenih oddaj. V oddajah v živo, iz delovnih organizacij in iz krajevnih skupnosti se nam je uspelo lotiti bistvenih problemov v posameznih okoljih. V tej smeri bomo delali tudi v naslednjem letu.

Seveda smo v uredništvu razmišljali tudi o tem, kako bi radijski spored obogatili z novimi oddajami in rubrikami. Tu pa se je zataknilo! Pogoj za uvedbo kakršnihkoli večjih novosti bi bila časovno širjenje sporeda, torej podaljšanje popoldanske oddaje vsaj za pol ure. Žal so to zaenkrat le naše želje, saj pristojna zvezna direkcija zaradi mednarodnih obveznosti ne dovoli, da bi srednjevalovni oddajnik na Golovcu obratoval po 18. uri. Zato si vsaj zaenkrat ne moremo »privoščiti« novih govornih in glasbenih oddaj. Morali bomo pač več storiti v okviru dovoljenega časa oddajanja. Programska zasnova dopoldanskega in popoldanskega sporeda ostaja nespremenjena. Dopoldnevi bodo še naprej rezervirani za kontaktne oddaje v katerih bodo imeli besedo tudi poslušalci z neposrednim vključevanjem po telefonu, popoldanski spored pa bo tako kot doslej namenjen poglobljenemu obravnavanju posameznih problemov, pojavov in dogajanj na našem območju.

Opozorimo naj vas le na nekatere spremembe. **Ob sredah dopoldne uvajamo oddajo z naslovom Pokličite in vprašajte.** Gre za kontaktno oddajo, kakršne so bile letos na sporedu vsak drugi četrtek in v katerih s pomočjo gostov v studiu odgovarjamo na vprašanja in pripombe poslušalcev glede nekaterih trenutno najbolj življenjskih problemov na posameznih področjih (komunala, stanovanjska problematika, pravni nasveti, itd.). V tem terminu bo našla mesto tudi dosedanja torkova oddaja strokovnjak svetuje. Vsi torkovi dopoldnevi bodo odslej rezervirani za glasbo in za prispevke o glasbenem dogajanju na našem območju.

V popoldanskem sporedu zaradi že prej omenjene časovne stiske ne načrtujemo novih govornih oddaj z izjemo petka, ko bomo popoldne uvedli **rubriko šport ob koncu tedna.** V njej želimo poslušalce opozoriti na najpomembnejše sobotne in nedeljske športne dogodke ob tem pa natrositi še kopico podrobnosti in zanimivosti iz posameznih športnih sredin.

Ena od »šibkih točk« našega sedanjega sporeda so štirinajstdnevne mladinske oddaje, za katere priznavamo, da nam doslej v njih ni vedno uspevalo prisluhniti interesom mladih in pravočasno reagirati na najbolj žgoča vprašanja mlade generacije. Za prihodnje leto smo si zastavili nalogo, da se bomo v vsaki mladinski oddaji poglobljeno lotili vsaj enega od teh žgočih problemov.

Glasbeni spored Radia Celje

Časovna vkleščenost nam, razumljivo, onemogoča tudi širjenje glasbenega dela našega sporeda. Pa vendarle bomo poskušali storiti nekaj premikov. Poleg znanega načela »za vsakogar nekaj« želimo oblikovati čimveč specializiranih glasbenih oddaj, ki bodo tudi ustrezno opremljene z besedili, tako da bodo poleg glasbe poslušalcem dale tudi čimboljšo informacijo o izvajalcih. V dopoldanskih oddajah ne bo večjih sprememb, saj bo glasba v bodoče raznolika in tematsko vezana na govorni program. Izjema bodo le že prej omenjene torkove dopoldanske oddaje. V popoldanskem sporedu bomo ohranili sedanje specializirane glasbene oddaje, s tem da bodo sredine Glasbene vzporednice podaljšane na pol ure. Vsaj za četrt ure smo želeli podaljšati tudi sobotno lestvico Zabavnih melodij, saj bi s tem pridobili tudi čas, v katerem bi lahko povedali nekaj več o posameznih skladbah in izvajalcih in vam predlagali nove skladbe. Ker to zaradi časovne omejitve ne bo mogoče, bomo takšne predloge vrteli v torkovih dopoldanskih oddajah.

Ko govorimo o glasbenem sporedu našega radia seveda ne moremo mimo še enega pomembnega in zahtevnega področja, s katerim smo se sprijeli v zadnjem času – lastne glasbene produkcije. Samo letos smo v našem studiu posneli že pet glasbenih skupin s celjskega območja od takšnih, ki si šele utirajo pot, do že uveljavljenih ansamblov. S tem dosegamo dvoje: po eni strani bogatimo naš glasbeni arhiv, po drugi strani pa pomagamo skupinam pri prebijanju iz anonimnosti. Tu imamo v naslednjem letu velike načrte, saj nam bo posodobitev studijske tehnike omogočila še bolj kakovostne posnetke, tudi v stereo tehniki.

Spored Radia Celje v letu 1985

PONEDELJEK: 8.00 in 9.00 Poročila, vmes Športno dopoldne, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16,30 Reportaža, 16.45 Nove plošče, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodnozabavne glasbe, 17.45 Športni pregled, 18.00 Zaključek.

TOREK: 8.00 in 9.00 Poročila, vmes Iz sveta glasbe, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Srečanje z leti, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Iz delovnih organizacij, 18.00 Zaključek.

SREDA: 8.00 in 9.00 Poročila, vmes **oddaja Pokličite in vprašajte,** 9.30 Koledar prireditev, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Iz krajevnih skupnosti, 16.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.45 Aktualno, 18.00 Zaključek.

ČETRTEK: 8.00 in 9.00 Poročila, vmes Dopoldne z vami, 9.30 Esperanto, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Kronika, 17.00 V živo, 18.00 Zaključek.

PETEK: 8.00 in 9.00 Poročila, vmes Petkov mozaik, 9.30 Žveplometer, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, **16.30 Šport ob koncu tedna,** 17.00 Kronika, 17.15 Mladi mladim (ali Glasbo vam izbira in 17.45 Turistična oddaja), 18.00 Zaključek.

SOBOTA: 8.00 in 9.00 Poročila, vmes Dopoldne z vami, 9.05 Kuharski kotiček, 9.15 Koledar prireditev, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek. 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavne glasbe, 17.45 Kulturni feljton, 18.00 Zaključek.

NEDELJA: 10.00 Poročila in obvestila, 10.30 Oddaja za najmlajše, 10.45 Vedno lepe melodije, 11.00 Žveplometer (ponovitev), 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Poročila, 12.15 Literarna oddaja, 12.30 Iz domačih logov, 13.00 Čestitke in pozdravi, 15.00 Zaključek.

Opomba: vsak dan od 15.30–16.00 Dogodki ih odmevi – oddajo vseh slovenskih radijskih postaj.

NA KRATKO

Obnovili dom krajevne skupnosti

Za Dan republike so v Šempetru odprli v zgradbi krajevne skupnosti obnovljene prostore ter jih predali v uporabo družbenopolitičnim organizacijam in nekaterim društvom, ki jih do sedaj niso imeli. Na krajši slovesnosti je govoril predsednik sveta KS Šempeter Viki Cilenšek in poudaril, da so zgradbo popolnoma obnovili, ter da so zato porabili 2 milijona dinarjev, velik del pa so prispevale tudi nekatere delovne organizacije. Poleg prostorov krajevne skupnosti in SZDL so dobili prostore v prvem nadstropju Krajevne organizacije Rdečega križa, Društvo prijateljev mladine, Ribiška družina, Šahovsko društvo Savinjčan, Planinsko društvo in Taborniški odred Savinja.

TONE TAVČAR

Nova prometna ureditev Žalca

Cestno podjetje Celje je pripravilo dsve varianti za rešitev prometa pri vhodu v Žalec pri bencinski črpalki proti področju z mnogimi delovnimi organizacijami. Odločili so se za krajšo varianto, to pa pomeni, da bodo zgradili novo cesto v neposredni bližini bencinske črpalke in sedanje ceste proti železnici, kasneje pa desno. S tem bo nova cesta šla preko dela hmeljišč, za kar pa so kmetovalci že dali potrebno soglasje, Prav tako to varianto priporočajo tudi člani sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu skupščine občine Žalec. Tako bi rešili dovoz in odvoz od vse bolj rastoče industrijske cone.

Istočasno bodo zgradili tudi industrijski železniški tir do Novega Celja, kjer bodo v naslednjih letih zgradili več novih industrijskih bal. S pripravljalnimi deli za novo prometno rešitev v Žalcu bodo začeli še letos, nadaljevali pa spomladi. Po predračunu bo investicija stala 60 do 70 milijonov din.

TV

Harmonikarji v Žalcu

Zveza kulturnih organizacijk in DPD Svoboda Žalec bosta ob letošnjem krajevnem prazniku Žalca pripravila prvo srečanje in tekmovanje harmonikarjev. Vsi sodelujoči bodo dobili priznanje, najboljši pa še denarne nagrade. Pri starosti tekmovalcev in vrsti harmonik ni omejitev, vsak nastopajoči pa bo moral obvezno zaigrati eno partizansko pesem ter dve melodiji po lastni presoji. Tekmovanje bo 23. decembra v dvorani SLO v Žalcu.

TV

Koline na Šmohorju

Leto je naokoli in ponovno bodo laški planinci na Šmohorju organizirali domače koline. Vsa zadeva se bo pričela 8. decembra ob 11. uri pri planinskem domu na Šmohorju. To je za tiste, ki želijo v živo videti, kako prašič konec vzame in kako izpod spretnih rok nastajajo vse mogoče mesne dobrote, s katerimi bodo postregli zvečer. Ob 20. uri se bo pričel zabavni program. Kako bo potekal in kaj vse bo obsegal pa je odvisno od vseh, ki se bodo udeležili te tradicionalne prireditve na Šmohorju.

VVE

AVTO magazin za avtomobiliste in pešce

Odkup svinjskih kož

S časom kolin se je pričel tudi odkup svinjskih kož. V Savinjski dolini jih odkupujejo kmetijske preskrbe, ponekod pa kmetijske zadruge. V prazničnih dneh je bilo veliko kolin zato so, kot nam je povedal vodja kmetijske preskrbe na Polzeli Branko Oblak odkupili prvi delovni dan kar 71 svinjskih kož. Cena za prvo kvaliteto je 110 dinarjev za drugo pa 88 dinarjev za kilogram. Kože tehtajo od sedem do dvanajst kilogramov, odvisno od velikosti prašiča. Na sliki: Branko Oblak in Alojz Kronovšek pri odkupu svinjskih kož na Polzeli.

T. TAVČAR

Za pravo vrednost ni meja

Stalna zbirka likovne grupe Junij

27. februarja 1971 je bila v Muzeju revolucije v Celju prva razstava likovnih del grupe Junij, ki so jo tedaj sestavljali štirje avtorji in ustanovitelji: akademski slikar Stane Jagodič, rojen v Celju, akademski slikar Hari Draušbaher po rodu z Mute ob Dravi in akademski kipar Viktor Gojkovič po rodu iz Ptuja, tedaj pa vsi diplomanti Akademije za likovno umetnost v Ljubljani.

Razstava je bila ob Junijcih (vsi štirje likovniki so bili rojeni v mesecu juniju) v organizaciji celjske literarne revije Obrazi.) V založništvu Obrazov je izšel tudi prvi katalog likovne grupe Junij.

Grupa Junij je leta 1976 dobila mednarodni značaj. Prvim štirim Junijcem se v letih 1972 in pozneje še pridružijo Milomir Jevtič in Boštjan Putrih ter Jure Cihlar, Božo Grabnar, Peter Vernik in omenjenega leta še Kazuo Kitajima – Japonska, Alan Sundberg – ZDA in Vlasta Zabransky – ČSSR. Naslednje leto se je grupa Junij povezala še z Lorenzom Merlom direktorjem galerije Canon v Amsterdamu, nova člana grupe pa postaneta Tone Demšar in Ratimir Pušelja. Tega leta povabi grupa Junij kot goste na razstavo številne avtorje iz vsega sveta. Vsaki dve leti se je grupa predstavila v Ljubljani, Beogradu, Sarajevu. Prerasla je takorekoč v gibanje, ki ga na likovnem področju zanima predvsem fotografija, fotografika, kolaž, trodimenzionalna tehnika različnih zvrsti. Vsako od razstav so posvetili nosilcem določenih smeri v likovni umetnosti od Man Raya do Chirica n Marcela Duchampa. Prihodnje leto bo velika razstava del sodelavcev grupe Junij, razstava stalne zbirke, grupe Junij, ki je postala last grupe oziroma Jugoslavije.

Zbirka je nastajala dalj časa, saj so prijatelji grupe in njeni privrženci, pa tudi tisti, ki niso nikoli sodelovali na njenih razstavah kot povabljeni gostje, poklonili svoja dela grupi v znak hvaležnosti za poslanstvo v osveščanju javnosti na področju likovne umetnosti kot kozmične komunikacije. V zbirki sodeluje 118 umetnikov iz sedemindvajsetih držav s približno petstotimi deli in dvaindvajsetimi kolekcijami. Med avtorji srečamo tuja imena kot na primer J. Christa, Fontano, Nilsa, Hawolija, Canervo, Dallosa, Borna, Fikova, Susumo, Cordiera in druga.

Predstavitev zbirke bo prihodnje leto v razstavišču Riharda Jakopiča v Ljubljani. Izšel bo velik katalog s predstavitvijo del in avtorjev in doslej najpopolnejšo biografijo in bibliografijo grupe Junij. Po besedah njenega vodje, akademskega slikarja Staneta Jagodiča, so se v projekt predstavitve ob običajnem idealističnem deležu članov grupe vključili tudi številni delovni kolektivi v Sloveniji, da bi omogočili predstavitev in ohranitev edinstvenega kulturnega dogodka mednarodnega značaja. Tudi delovni kolektivi s celjskega območja in celjske občine, kjer je mednarodna grupa Junij pričela svojo razstavno pot, se vključujejo v to akcijo, ki bo tudi obširno publicirana. Za pravo vrednost torej ni meja, upajmo pa, da bi lahko vsaj v določeni obliki po mnogih letih videli od grupe Junij v živo tudi kaj v Celju.

D. MEDVED

VSAK ČETRTEK NOVI stop POGLEJMO SI V OČI!

Daniel Bedrač – slikar

V Muzeju revolucije v Celju se s samostojno likovno razstavo širši javnosti predstavlja Daniel Bedrač. Avtorja poznamo bolj kot pesnika in glasbenika, ki je svojo poezijo uglasbil z vokalno instrumentalno skupino Kladivo, konj in voda. Glasba je še sedaj središče Danielovega ustvarjanja, vendar na alternativni glasbeni sceni skupine Lokalna televizija.

Razstava v Muzeju revolucije je le dopolnitev Bedračevega celotnega umetniškega izražanja, v svetu večnega konflikta med posameznikom in družbo.

VVE

Knjižnica v Žalcu bo desetkrat večja

V sklopu kulturnega doma v Žalcu, ki je že pod streho, bo skoraj tretjina prostora namenjena knjižnici, ki se zdaj stiska na skromnih 58 kvadratnih metrih in premore preko 20 tisoč knjig.

V novi knjižnici, ki bo imela poseben vhod in bo v dveh etažah, pripravljajo posebne prostore za knjige, časnike in revije, študijsko literaturo, branje, skladišče in ostalo, kar sodi k sodobno opremljeni knjižnici. Problem je z notranjo opremo, ki jo ima samo Slovenijales, v Žalcu pa poskušajo najti še koga, ki bi to uspel napraviti, seveda racionalno in zlasti ceneje. Sicer pa za obisk v knjižnici ni bojazni, saj z rastočimi cenami knjig v prodaji raste tudi obisk v knjižnici.

Kulturni dom v Žalcu bo velik 1800 m², od tega bo imela knjižnica 500 m². Dvorana bo imela 400 sedežev. Vrednost objekta je 88 milijonov din, nepremična oprema in ureditev okolja pa bosta zahtevala še nadaljnih 12 milijonov din.

Sredstev bo manjkalo zlasti za opremo knjižnice, nakup pianina ali klavirja, in za notranjo opremo. To naj bi zbrali s podobno akcijo preko združenega dela ter krajanov, kjer naj bi po pripravljenem predlogu prispevala družina po 2500 din za stol. Z akcijo so že začeli, zbrali pa naj bi 5 milijonov dinarjev od delovnih organizacij, zasebnikov in občanov. *TV*

Le kakovost je pot do ljudi

Ob letošnji knjižni zbirki Prešernove družbe

Prešernova družba se je po koncu druge svetovne vojne pridružila s svojim knjižnim programom tistim hotenjem pri oblikovanju nove družbene ureditve, ki so hotela med ljudstvo prinesti novejšo misel, predvsem pa nadaljevati že staro izročilo ob Mohorjevi družbi – z literaturo ohranjati in krepiti narodno zavest ter obenem širiti obzorja v druge svetove – da bi se še bolj zaveda svojega lastnega in ga spoštovali.

Zadnja leta korenitih sprememb v ekonomiki knjižnega trga niso obšla Prešernove družbe, ki se je s svojim programom znašla v težavah materialnega značaja, ta pa je bil v veliki meri tudi posledica padanja števila naročnikov pa tudi poverjenikov.

Programske usmeritve Prešernove družbe jasno kažejo na to, da brez kakovostne in poceni knjige (kako je lahko knjiga sploh še poceni?) ne bo z novimi naročniki nič. Seveda pri tej zakonitosti ni Prešernova družba nobena izjema. Zato že letošnja zbirka kaže na nekatere spremembe oziroma hoče postati bolj všečna zahtevnemu bralcu.

Prešernov koledar za leto 1985 prinaša v likovni opremi dela slovenskih slikarjev in sicer tematiko narodnoosvobodilnega boja. O njih piše dr. Ivan Sedej. Koledarski del je prispeval Tine Stiplovšek, Marija Stanonik piše o drobcu iz pesništva osvobodilnega boja, kar je v bistvu spremna beseda pesmi v koledarju. Zvone Križnik je avtor prispevka Pot do ljudske oblasti – pogovor z dr. Marjanom Brecljem. Rudi Čačinović je avtor prispevka Zedinjena Slovenija na nov način, sledijo pesmi treh iz zamejstva (Alenka Rebula-Tuta, Ace Mermolja, Andrej Kokot), dr. France Zadravec je napisal V spomin na Mileta Klopčiča, dr. Jasna Fisher je opisala »Krvavški proces« v Celovcu 1884, Marija Stanonik govori o spominu Cirila in Metoda v NOB, dr. Janko Kos se je spomnil stopetdesetletnice Čopove smrti v prispevku Prešernov prijatelj in sodelavec, Jaro Dolar piše o znanju v urejenih predalčkih – torej o enciklopedijah in leksikonih v zgodovini, sledi prispevek Marjana Javornika Zasnova enciklopedije Slovenije, dr. Rudi Kropivnik piše o našem gospodarskem trenutku – pogled nazaj in naprej. Dr. Boris Grabnar se v svojem prispevku loteva telematike, Vlado Ribarič pa piše o novih človekovih korakih v vesolje. Sledijo literarna dela in sicer Beno Zupančič: (Iz zapuščine) Pozlačena pisma – krvoločna burka o osebnem dohodku, Vladimir Kavčič: Tone Seliškar – spomini na sodobnike, Rok Arih: Pol litra vipavca, Pavle Zidar: Pet smrti Ivča Plevnjaka, Janez Švajncer: V njihovem zrcalu, Felix Arvers: Sonet po italijanskem vzorcu, Milan Šega: Iz minulih let (anekdote) in Dušan Benko: Svet navzkrižij in nasprotij – kar je v bistvu kronologija ali bolje rečemo pregled dogajanj in dogodkov v svetu, ki najbolj vplivajo na politično in ekonomsko podobo sveta.

Knjižna zbirka za leto 1985 nam ponuja naslednja dela: Edvard Kardelj: Boj za priznanje in neodvisnost nove Jugoslavije (spomini 1944–1957), Franc Šetinc: Človek z več imeni, Miško Kranjec: Šola za čarovnike, Polona Škrinjar: Črni človek in Čamil Sijarić: Dvorec.

D. M.

Prodajna razstava slovenskih likovnikov v Laškem

Muzejska zbirka Laško in Zveza kulturnih organizacij občine Laško sta odločili, da bosta za zaključek letošnjega razstavnega programa v Laškem dvorcu pripravili razstavo prodajnega značaja.

Na njej bo sodelovala vrsta razstavljalcev iz Slovenije in drugih republik, ki so že kdajkoli razstavljali v Laškem in tudi tisti, ki so si mesto Laško z njegovimi značilnostmi odločili upodobiti na slikah. Slike (akvarele, grafike), ikone, fotografije mestnih vedut Laškega in ostalega bo moč kupiti.

Otvoritev prodajne razstave bo jutri ob 17. uri, odprta pa bo do 22. decembra vsak dan od 9. do 17. ure.

Prodajala se bodo dela: Andreja Ajdiča, Adija Arzenška, Jožeta Benedeka, Baneta Dobojskega, Jožeta Horvata-Jakija, Daneta Hrovata, Jožeta Ipavca, Igorja Kneza, Milojka Kumra. Goca Kalajdiskega, Avgusta Lovrenčiča, Darinke Pavletič-Lorenčak, Miha Maleša, Viktorja Povšeta, Toša Primožiča, Lojzeta Pongrašiča, Jelke Reichamn in Gabrijela Kobliča.

VLADO MAROT

Plesna premiera je bila preuranjena

Plesno gledališče bi moralo še počakati s svojo premiero

Večer sodobnega plesa, ki ga je v Celju prejšnji torek izvedlo plesno gledališče iz Celja, je sicer prijetna popestritev manjših in večjih odrskih dogajanj v Celju, vendar moramo priznati, da smo od plesnega gledališča pričakovali več. Enotnejši in izpovedno močnejši plesni večer, kljub raznolikosti vseh treh samostojnih plesno gledaliških predstav.

Za Slovensko rapsodijo bi lahko rekli, da je od vseh treh izzvenela najbolj dodelano v plesno-gibalnem in vsebinsko izraznem smislu, kar so dopolnjevali tudi zanimivi črnobeli kustumi plesalk. V njej se tudi najbolj čuti vpliv Damira. Fraya na koreografijo Gordane Stefanovič z značilnimi elementi »balkanide«, ki daje tej plesni predstavi tipičen ritem in zaokrožen dramaturški lok, kar za ostali dve, ne velja. Skladnost lepih in tehnično dodelanih gibov pa je tu pa tam rušil prevelik poudarek na obredu, ki je izzvenel preveč patetično.

Solo Gordane Stefanovič je sicer dobro zamišljeno nasprotje med tistim kar pojmujemo kot svobodo in utesnjenost posameznika, vendar je neustrezna scena ta odnos v celoti razbila. Gledalci so na videu spremljali lepo plesno improvizacijo, ki je nastala na morski obali. Prizorišče samo in ples, ki ga žal video kamera Toneta Stojka, ni znala ujeti v vsej njegovi izrazitosti, naj bi dajala občutek prostosti. Istočasno, ko je gledalec spremljal video pa bi moral spremljati tudi nasprotje tega, kar se je dogajalo na videu – plesno improvizacijo na stolu.

To pa je bilo tudi vse, kakšnega pomembnejšega plesnega dosežka tu, sicer izredna plesalka Gordana Stefanovič, ni pokazala. To je verjetno točka, ki jo lahko mirne duše pozabimo.

Zadnja, premierna uprizoritev, Oborožitev strahu, je bila gibalno izdelana, dinamična in izrazno močna. Tu je plesno gledališče še enkrat pokazalo, da so plesalke tehnično izurjene, z veliko energije, ki so sposobne postaviti na oder svojstven plesni izraz. Tega dopolnjujejo maska Majde Kolenik, glasba v živo alternativne skupine Lokalna televizija in tudi kostumi, ki pa jih bo potrebno še dodelati. Strah, nemoč, beg in nevrozo, ki v današnjem svetu polnem neznank in negotovosti, spremlja človeka atomske dobe, je osrednje jedro te plesne koreografije. Ostalo pa je žal samo jedro, ki je, ne moremo se temu vtisu upreti, zgolj samo sebi namen. Na gledalca pusti močan vizuelni vtis, a gledalec ostane prazen, ogoljufan za neko doživetje, ki so mu ga hoteli a ne tudi uspeli izpovedati.

VIOLETA V. EINSPIELER

Ohranjene podobe starih mestnih jeder

Ob akvarelih pomeni glina Francu Skrbineku nov, vznemirljiv izziv

Zapisovanje prostora okoli sebe je Franca Skerbineka iz Slovenskih Konjic vznemirjalo že od zgodnjih otroških in dijaških let. Zapisal se je bil študiju arhitekture, a je vselej, ob vsakem prostem trenutku rad segel po čopiču in barvah. Pred dnevi so v kulturnem domu v Slovenskih Konjicah odprli prvo samostojno razstavo akvarelov Franca Skerbineka, ki je postavil na ogled podobe svojega domačega kraja. Razstava bo odprta do sobote.

– Kako to, da ste se odločili prav za akvarel, ki je pravzaprav dokaj zahtevna slikarska tehnika?

»Mislim, da lahko z akvarelom najbolje ponazorim neko trenutno razpoloženje in ko ga zaznam, vzamem čopič in barvice in ta trenutek dokaj hitro ujamem na papir. V tem vidim prednost akvarela.«

– Zakaj ste se lotili prav motivov Slovenskih Konjic? Samo zato, ker je to vaš domači kraj, ki vam je prirasel k srcu?

»Ne samo zato. Prvič me kot gradbenika zanimajo objekti, še posebno stara mestna jedra, ki vemo, da vse bolj izginjajo. S fotografijo ali sliko pa jih lahko ohranimo, sem si mislil. So pa tudi svojevrsten izziv za vsakega slikarja. Eno takih starih mest je, na primer, Piran, ki me je že ničkolikokrat prevzel s svojo podobo.«

– Z 20 razstavljenimi deli, ki so pritegnila kar širok krog obiskovalcev, ste ujeli v čas in prostor Slovenske Konjice. Imate morda v načrtu, da ponesete slikarsko paleto še v kak drug kraj?

»Predvsem sem zadovoljen, da je moja prva razstava naletela na ugoden odmev in res sem začel razmišljati, da bi upodobil vse večje kraje v konjiški občini, saj so nekateri med njimi pravi slikarski eldorado. Vitanje je že tak kraj, ki je blizu zvrsti mojega slikanja. Prav tako Stranice. Morda bom kdaj »skočil« tudi izven meja domače občine. Dobil sem povabilo za razstavo v Titovem Velenju.«

– Slišati je, da se zadnje čase precej ukvarjate tudi z oblikovanjem gline. Je to kako povezano z dejstvom, da ste nekaj let delali v opekarni v Ločah?

»Morda res. V tistem času sem spoznal, da glina ni mrtev material. Tako mi je postala nov, vznemirljiv izziv.«

– Če ste rekli, da vam je akvarel blizu tudi zato, ker barvice (izvzemimo čopiče, ki jih je potrebno kupiti onkraj meje) niso drage, bo treba za izdelke iz gline odšteti kar precej denarja. Potrebujete peč za žganje gline.

»No, seveda, za glino v naših krajih menda ne bo problem, peč za žganje izdelkov pa je skoraj nedostopna. Pa sem si rekel: zakaj je ne bi naredil sam. Poskusil bom kar v predverju domače hiše in morda mi bo uspelo. Žganje izdelkov iz gline je namreč sila zahtevna reč. Glina je občutljiva. Samo stopinja preveč ali premalo in ves trud je zaman.«

MATEJA PODJED

Bogdan Mirnik – sedemdeset let

Težka in razgibana življenjska pot je Bogdana Mirnika v prejšnjem mesecu pripeljala do sedemdesetletnice. Čeprav je ostal krepak in mladostnega videza, v sebi le nosi spomine na vojno vihro ter na težko povojno obdobje, ki ga je potegnilo v vrtinec dela in politične dejavnosti.

Bogdan Mirnik se je takoj po končani trgovski šoli zaposlil in ob delu nadaljeval s študijem na trgovski akademiji. Z diplomo v žepu je vse do pričetka druge svetovne vojne delal kot tajnik na celjskem obrtnem združenju. Kot rezervni poročnik staro-jugoslovanske armade je moral že v prvih vojnih dneh na fronto, ob kapitulaciji pa je uspel pobegniti iz ujetništva in se vrniti v rodno Celje. Kot aktivist narodnoosvobodilnega gibanja je vse do konca leta 1942 sodeloval pri tiskanju in razpečevanju propagandnega gradiva za Osvobodilno fronto, zbiral orožje ter sodeloval pri raznih diverzantskih akcijah in organiziranju javk. Vse to seveda ni šlo mimo okupatorja, ki ga je po mučenju v celjskih zaporih interniral v koncentracijsko taborišče Dachau. Tam je skupaj s tovariši skrbel, da se je med taboriščniki ohranjalo optimistično razpoloženje in so interniranci prav z negovanjem revolucionarnih idej in trmoglavim vztrajanjem lahko vzdržali vse strahote Dachaua.

Po osvoboditvi se je v juniju 1945. leta peš vrnil v Celje in takoj poprijel za delo tam, kjer je moral ob pričetku vojne nehati. Pomagal je pri ustanovitvi novega Obrtnega združenja, potem pa je nadaljeval z delom v ministrstvu za trgovino in preskrbo Ljudske republike Slovenije in kasneje v republiški planski komisiji. Po vrnitvi v Celje se je najprej zaposlil v Emu, nato pa je do upokojitve služboval kot direktor Industrije finomehaničnih aparatov in nazadnje v Železarni Štore.

Seveda je v tem času deloval tudi kot prizadeven družbenopolitični delavec v krajevni skupnosti Medlog, nekaj časa je bil občinski odbornik, član okrajnih svetov za industrijo in obrt, upravnih odborov bank, šolskih ustanov in kot funkcionar sindikalne organizacije. Poleg teh obveznosti pa je Bogdan Mirnik našel čas tudi zase, za ustvarjalno ljubiteljsko dejavnost v Aeroklubu, Planinskem društvu in v Lovski družini.

Bogdan Mirnik z upokojitvijo ni prenehal aktivno delovati v svojem kraju, še vedno opravlja nekatere naloge v krajevni skupnosti in občinski organizaciji Zveze združenj borcev NOV.

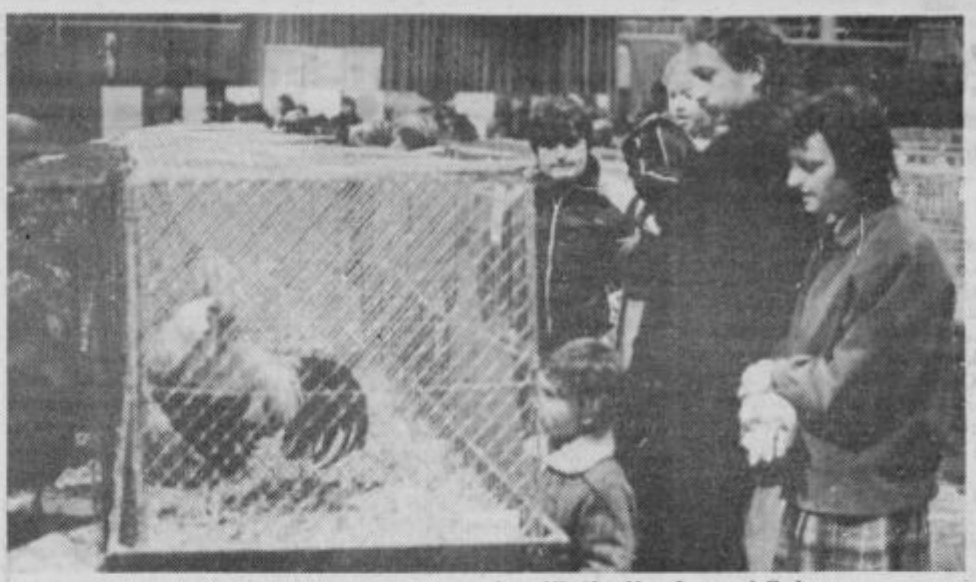

Petelini so preglasili trušč glasbe na razstavi malih živali v dvorani Golovec.
Foto: E. MASNEC

Razstava malih živali v Celju

V prazničnih dneh se je dvorana Golovec spremenila v pravi živalski vrt v malem. Na ogled je bilo okrog 640 malih živali, med njimi največ kuncev, različne perutnine, golobov in celo nekaj koz. Društvo gojiteljev malih živali iz Celja je takšno razstavo pripravilo letos že drugič.

Med glasno glasbo se je tu in tam oglasilo petelinje kikirikanje, vse ostale živali pa so modro molčale, saj se jih v precejšnjem hrupu tudi ne bi slišalo. Kunci najrazličnejših velikosti in barv od sivih, rjavih, črnih in belih z rdečimi očmi, so se stiskali po kotih kletk ali pa se leno pretegovali po tleh. Bolj živahne so bile kokoši, med katerimi so bile nekatere prave velikanke in se v majhni kletki skoraj niso mogle obrniti. Race so mirno dremale, pav pa je begal sem ter tja po kletki, da bi si skoraj zlomil rep. Letošnja novost so bile koze, s katerimi imajo rejci smele načrte. Tako naj bi z njihovim mlekom in mlečnimi izdelki prodrli na zahodno tržišče, kjer je menda po takšnih stvareh veliko povpraševanje. Seveda bi se morali reje lotiti bolj organizirano. V ta namen so prikazali tudi molzne stroje za ovce in koze.

Razstavljene živali so tudi ocenjevali, pri čemer so upoštevali njihovo obliko, težo, razne pasemske odlike, zdravje, negovanost in splošni vtis. Rejci ob tem ugotavljajo, da je potrebno za uspešno delo znanje, ki pa si ga z literaturo ne morejo pridobiti, ker je ni. V pomoč jim je le društvo gojiteljev malih živali, ki na svojih sestankih obravnava tudi rejo določenih pasem.

Ob razstavi so bili na ogled razni prospekti in slike Hmezadovih in Merxovih programov reje, Žičninih kletk za kunce in Ingradovih hlevov, z likovnimi deli pa so se predstavili šolarji z osnovnih šol Štore in Franjca Kranjca Polule.

Društvo načrtuje podobno razstavo tudi za prihodnje leto in upa, da bo s tem pridobilo nove člane, predvsem mladino saj, kot so zapisali v katalogu ob razstavi, »gojenje živali prinaša užitke in zadovoljstvo, sprostitev, rekreacijo in nenazadnje tudi materialne dobrine.«

T. C.

Dedek Mraz letos

V kulturnih prireditvah bo bogat

Zveza prijateljev mladine v Celju je že pripravila bogat kulturni program ob novoletnem praznovanju otrok. Pritegnila je vzgojno varstvene ustanove, osnovne šole, Pionirski dom. Prav slednji je letos pripravil vrsto prireditev, ki bodo navduševale staro in mlado.

Plesni ansambel IGEN je pripravil predstavo Živali pri babici Zimi, s katero bodo gostovali tudi drugod in ne samo v lastni hiši.

Lutkovno gledališče je pripravilo igrico O debeli repi, ki jo bodo igrali od 19. do 25. decembra v vzgojnovarstvenih ustanovah in osnovnih šolah.

Pionirsko plesno gledališče Pionirski dom je pripravilo Plesno voščilnico, začenši z 11. decembrom.

Pionirsko dramsko gledališče Pionirskega doma je za čas dedka Mraza pripravilo Prodajalno Lectovo srce. Z njo bodo predvsem igrali za osnovne šole v Celju in okolici.

Zanimiva bo tudi prireditev, ki jo pripravlja DPD Svoboda Griže. Zaigrali bodo musical Le po kom se je vrgel ta otrok!

Ta predstava je namenjena starejšim otrokom, vse druge pa si lahko ogledajo cicibani, mlajši in starejši pionirji. Če bodo z njimi tudi starši, kar se največkrat dogaja, ne bo nič hudega. Prijetno je spet postati enkrat mlad, pa čeprav je to vezano na čas okoli dedka Mraza. Pionirski dom v Celju bo torej v tem mesecu središče dogajanj, kamor bodo uprte oči mladih in starih, predvsem pa tistih, ki si žele resnične kulturne obogatitve.

Z. S.

Prednost osnovni šoli Edvarda Kardelja

Dograditev osnovne šole Edvarda Kardelja v Slovenskih Konjicah je največja potreba, pa tudi najdražja naložba v programu občinskega samoprispevka. V tem času so že pripravili projekt za dograditev dvanajstih učilnic, zanje pa potrebujejo 80 milijonov dinarjev.

Očitno je, da vseh potrebnih sredstev ne bo mogoče zagotoviti brez pomoči združenega dela v občini, pa tudi ne brez razumevanja vseh krajevnih skupnosti, ki se bodo morale odreči delu njim namenjenih sredstev iz sklada za investicije v družbeni standard. Le s tako razširjenim zagotavljanjem denarja bo mogoče gradnjo zaključiti v letu dni, kar bi seveda pocenilo samo gradnjo predvsem pa v doglednem času rešilo že hudo boleče prostorsko stisko na tej šoli. O enakovrednih pogojih šolanja v primerjavi s šolo Dušana Jereba, ki je prav tako v Slovenskih Konjicah, bo mogoče govoriti šele čez leta, ko bodo uresničili tudi preostale načrte – skupne prostore in telovadnico.

MBP

Že priprave za 13. izlet

Čeprav leto še ni končano, smo v urdništvu že začeli s priprvami na eno naših najstarejših stalnih akcij – izlet 100 kmečkih žensk na morje. Z objavo petih kuponov bomo začeli predvidoma 24. januarja in zaključili 21. februarja.

Po nekaj dneh zbiranja kuponov vseh tistih, ki bi rade potovale z nami, bomo ponovno javno opravili žrebanje v prostorih Novega tednika in Radia Celje.

Srečne potnice bodo kmalu obveščene, da bodo potovale z nami na dvodnevni izlet na morje in to koncem marca. Smer izleta ostane ista – Celje–Rovinj–Celje.

TV

Zrak v Celju

Onesnaženost zraka z SO_2 v Celju se je v času od 26. 11. do 3. 12. 1984 gibala v dovoljdnih mejah. Najvišje 1/2-urne in 24-urne povprečne koncentracije SO_2 v zraku niso presegle najvišje dovoljene meje.

Podrtija se še noče umakniti

Do otvoritve novega mostu v Laškem so uredili tudi ustrezne dovozne ceste, le pred podrtijo, v kateri imata delavnici obrtnika Brence in Hercigonja, se je asfalt ustavil. Medtem, ko so gostišče Hum, ki je stalo v sosedstvu, porušili precej hitro in z manj zapleti, pa podrtija še vedno kljubuje. Tudi zato, ker na laški občini tako skrbijo za (samo nekatere) obrtnike.

Foto: EDI MASNEC

ttg

IZLETI

- *Ogled svetovnega pokala v Alpskem smučanju 11. in 12. decembra*
- *Veseli SILVESTRSKI VLAK 31. 12.*
- *Starodavna Kitajska kultura – ves december*
- *Organiziramo izlete za zaključene skupine*

ZIMSKE POČITNICE

- *Program ZIMA 85 je v prodaji – pohitite z rezervacijami*
- *Predprodaja letnih vozovnic za Kope in Golte*
- *SKI-BOOM paketi za Roglo, Kope, Golte*
- *Ugoden program »Šola v naravi«*

SLOVENSKA NARAVNA ZDRAVILIŠČA

- *Široka izbira vseh slovenskih naravnih zdravilišč*

PRIJAVE IN INFORMACIJE:

TTG Turistična poslovalnica Celje, Titov trg 1, telefon 26-010, 23-448
in v vseh ostalih poslovalnicah TTG.

Zavod Golovec organizira

VELIKO SILVESTROVANJE

v ponedeljek, 31. 12. ob 20. uri.

Zabaval vas bo ansambel 12. nadstropje s pevko Romano, narodno-zabavni ansambel RŽ, povezovalec programa Mišo Zaletel, disco, srečolov in druga presenečenja.
Predprodaja vstopnic Globtour, Izletnik, bazen Golovec.
Vabljeni!

Smučarski klub Toper Celje
organizira
TRADICIONALNI SMUČARSKI PLES
v dvorani Golovec
v soboto, 15. 12. ob 20. uri.

Zabaval vas bo ansambel Modrina, gost večera Alberto Granada, modna revija Toper, srečolov in druga presenečenja.
Predprodaja vstopnic Globtour, Izletnik bazen Golovec.

Bazen odprt vsak dan od 7.30 do 19.30 ure, sobota in nedelja od 10. do 19. ure.
Savna odprta vsak dan od 15. do 21. ure, sobota in nedelja od 10. do 19. ure.
Kegljišče odprto vsak da od 12. do 22. ure, v soboto in nedeljo od 10. do 19. ure.
Avtosejem vsako soboto od 8. do 12. URE.

Transport da ali ne ni dilema

Šentjurski kombinat potrebuje svoj transport

Tozd Transport šentjurskega kmetijskega kombinata že leta nazaj posluje z izgubo in tudi letos ne bo drugače. Ob tem v kombinatu prvijo, da ukinitev ne pride v poštev, ker so v kolektivu ugotovili, da tozd potrebujejo. Izgubo bodo pokrili tudi zato, ker verjamejo, da bo sanacijski program le dal pričakovane rezultate. V kombinatu tudi ugotavljajo, da je za izgube v tozdu Transport delno kriv celoten kolektiv, ki ni namenjal sredstev za razvoj tozda. Vse preveč ob robu pa so bile tudi strokovne službe.

Ob devetmesečju je izguba znašala nekaj več kot 4 in pol milijone din in v kombinatu pričakujejo, da tudi ob koncu leta ne bo večja. Glede na to, da ima Transport že zdaj okoli milijon in pol din rezervnega sklada, ostane le še tri milijone din izgube. Kombinat bo to zlahka pokril, kljub temu pa bodo tozdu postavili določene pogoje in eden izmed njih je, da Transport v prvem četrtletju prihodnjega leta ne sme poslovati z izgubo. V kolikor ne bo tako, bodo v tozdu potrebne temeljite kadrovske spremembe.

V kombinatu so ob analizi izgube ugotovili, da vrsto let niso vlagali v strojni park in ostalo opremo tozda. Zato je prihajalo do velikih popravil, ki so bila zelo draga. Zdaj so najbolj dotrajana vozila že odtujili in prihodnje leto bodo kupili nova. Dogovorili so se, da bodo potreben denar, če ne bo šlo drugače, zbrali v kombinatu. Poleg tega so zadolžili strokovne službe, da pomagajo tozdu, ne da bi čakale, da v tozdu naredijo prvi korak, kot je to bilo doslej. Poleg tega bo v bodoče nagrajevanje šoferjev odvisno tudi od njihovega odnosa do vozil. Manj bodo imeli okvar in manj bodo porabili nafte, več bodo zaslužili.

Del sanacijskega programa je tudi proizvodnja traktorskih kabin za štorsko železarno, ki pa dolgo ni stekla tako kot bi morala, ker v tozdu niso znali organizirati serijske proizvodnje. Zdaj je prevzel delovodsko mesto Alojz Kuković, delavci pa so začeli delati na normo in storilnost se že izboljšuje. V tozdu pa so letos zaposlili tudi nekaj novih mladih kvalificiranih delavcev, kar ni nepomembno, ker je kvalifikacijska struktura v tozdu, ki poleg transporta zajema tudi mehanično in kovinarsko dejavnost, zelo nizka.

V. E.

Kunci na veliko, konji na drobno

TOK šentjurskega kmetijskega kombinata izvaža v Italijo

TOK šentjurskega kmetijskega kombinata je izvozil v Italijo prvih 1000 kuncev, ki jih bo odslej izvažal vsakih štirinajst dni. Za izvoznika Jadran iz Sežane pa je organiziral odkup žrebet, ki so prav tako namenjeni za izvoz v Italijo.

Pri reji kuncev so imeli Šentjurčani manj težav kot so pričakovali, seveda so si pri tem znatno pomagali z laškimi izkušnjami. Zato so se odločili, da bodo prihodnje leto zgradili poleg sedanjih šestih še dva hleva. Pozitivnega finančnega učinka pa zaenkrat ne pričakujejo, ker je uvajanje nove proizvodnje v večini primerov povezano z negativnim poslovanjem. Do zgube prihaja zaradi odplačevanja kreditov in obresti, vendar računajo, da bodo že prihodnje leto poslovali pozitivno.

Za sodelovanje z Jadranom iz Sežane so se odločili, ker želijo na šentjurskem področju ponovno oživeti konjerejo. Tokrat so odkupili 15 žrebet in 3 kobile, vendar pričakujejo, da bo že prihodnje leto odkup znatno večji. Na ta način bo Tok ustvaril tudi nekaj zaslužka, kajti denar, ki so ga dobili, sedaj zadošča le za stroške, ki nastajajo pri organizaciji odkupa in pospeševanju konjereje. Od Jadrana so dobili štiri odstotke od skupne odkupne cene. Žrebeta, gre za slovensko hladnokrvno pasmo in pasmo norik, so bila težka 300 do 400 kilogramov, odkupna cena pa je znašala od 330 do 350 dinarjev na kilogram žive teže. Za povečan stalež dobi Tok tudi republiško premijo iz intervencijskega sklada.

V. E.

Nova tovarna raket proti toči

Ali bodo makedonske rakete proti toči boljše od črnogorskih, se zastavlja vprašanje ob novici, da je v Skopju začela obratovati nova »raketna« tovarna, katere izdelki naj bi dosegali oblake s točo do 10 kilometrov višine. V tovarni bo zaenkrat delalo 70 delavcev, ki bodo na leto izdelali 20.000 raket.

UM

Začetek gradnje hlevov

Tozd Lastna proizvodnja šentjurskega kmetijskega kombinata se je odločil za nadomestno gradnjo objektov, ki so zgoreli v nedavnem požaru. Predračunska vrednost objektov znaša 32 milijonov, skupaj z ureditvijo okolja pa bo naložba stala 40 milijonov.

V kombinatu so se odločili, da bo eden izmed objektov namenjen izključno za shranjevaje kmetijskih strojev in priključkov, drugi pa za skladiščenje krmil, pesnih rezancev, embalaže in drugih lažje vnetljivih snovi. Graditi bodo začeli še v tem mesecu, izvajalec pa bo Slovenija ceste in Tehnika iz Ljubljane. Kombinat se je odločil za Ljubljančane, ker je bila njihova ponudba ugodnejša za dva milijona.

V. E.

Slabši odkup grozdja

V vinski kleti KZ Slovenske Konjice urejajo arhiv

Letošnji pridelek grozdja iz vinogradov v konjiški občini je pospravljen, vendar pri Kmetijski zadrugi ugotavljajo, da je bil odkup manjši kot so načrtovali. V vinski kleti so od kooperantov namesto predvidenih 150 ton grozdja odkupili le 60 ton.

In kje tiči vzrok za to? Prvič, menijo v vinski kleti v Slovenskih Konjicah, je bil letošnji pridelek grozdja nekoliko slabši, drugi razlog pa je ta, da so kmetje precej grozdja stisnili kar v lastnih kleteh in ga vskladiščili doma. V času odkupa grozdja se je namreč precej podražilo vino, in sicer za okoli 60 odstotkov. Odkupna cena grozdja je bila v povprečju 42 dinarjev, vendar je bila po sporazumu akontacijska, tako da bodo kooperanti, ki so prodali grozdje zadrugi, dobili še doplačilo, v višini 20 dinarjev.

Kmetje – vinogradniki pridelujejo največ grozdja, sorte laški rizling, od rdečih sort pa modro frankinjo. Lansko zaloga vina je pošla prej kot je bilo predvideno in ker je bila kakovost lanskih vin izvrstna, označena za letnik stoletja, so se v vinski kleti odločili, da bodo nekaj najboljših vin dali v arhiv, doslej ga namreč niso imeli. Laški rizling posebne, pozne trgatve, z 20 odstotki sladkorja, bodo s to oznako tudi vstekleničili. V glavnem bo ostalo le v arhivu. Sicer pa gre bel in rdeči Konjičan dobro v prodajo, v glavnem na celjskem področju, preko sozda Merx. Letošnja trgatev je bila pozna, v konjiški občini se je končala 8. novembra, zato bo letošnji pridelek tudi bolj pozno v steklenicah. A kljub vsemu, predvidevajo v vinski kleti, bo vina zmanjkalo pred naslednjo trgatvijo.

MATEJA PODJED

Vinska klet v Slovenskih Konjicah je najmanjša v Sloveniji. V sode lahko napolnijo 600.000 litrov vina, vendar jih je letos nekaj ostalo praznih. Odkup grozdja iz kooperacije pada, ugotavljajo pri Kmetijski zadrugi Slovenske Konjice, medtem ko so v tozdu lastna proizvodnja izpolnili predvidevanja. Iz kooperacije so leta 1982 odkupili 340 ton grozdja, lani 120 ton in letos samo 60 ton, namesto predvidenih 150 ton. Da bi bila klet polno izkoriščena, so se pri Kmetijski zadrugi lotili obnove 23 hektarjev vinogradov, ki bodo obrodili po naslednjem letu, ob tem pa načrtujejo še nadaljnjo obnovo.

Vital podaljšal rok odkupa, Etol že predeluje rdečo peso

V Slovinovi temeljni organizaciji Vital v Mestinju še niso zaključili odkupa industrijskih jabolk. Teh imajo kmetje še vedno precej, zato je razumljiva Vitalova odločitev, da bodo prvotni rok odkupa (10. december) podaljšali do 20. decembra. Letošnji plan odkupa je bil 7 tisoč ton, do sedaj pa so odkupili že 7.200 ton industrijskih jabolk. Računajo, da bodo do konca sezone odkupili okoli 8 tisoč ton jabolk za industrijsko predelavo.

V celjskem Etolu pa so prenehali z odkupom jabolk včeraj. Letos so jih prevzeli rekordno količino 3.400 ton, čeprav so načrtovali odkupa le za 2.500 ton. Da so lahko prevzeli tolikšne količine, so morali pokupiti stare preše, čeprav se niso ravno odlikovale po dobrem izplenu. Morda bi jabolka še odkupovali – zanimanja in jabolk je pri kmetih še precej – vendar morajo najkasneje prihodnji teden začeti s predelavo rdeče pese tudi iz kooperantske pridelave, ki pa ne more čakati na Novo leto. Vsekakor je bila za veliko ponudbo kmečkih jabolk letos odločilna ugodna cena, po mnenju predelovalcev skoraj previsoka.

M.A. – U.M.

Če je kakovost surovega mleka slaba, tehnologija ne pomaga

Med kupci je veliko pripomb na kakovost mleka, ki prihaja iz nove regijske mlekarne v Arji vasi. Gospodinje niso zadovoljne tudi z rokom trajanja, tarnajo, da mleko ne da smetane in nenazadnje, precej pripomb je nad novo, tako imenovao pure-pack embalažo, ki podraži liter mleka za osem dinarjev. O vsem tem smo se pogovarjali z Vando Hafnerjevo, vodjo razvojno tehnološkega oddelka Celjskih mlekarn.

Hafner: »Najprej seveda nekaj besed o novi, papirnati embalaži. O tem smo se odločali že pred leti. Takrat, ko je nastajal tehnološki projekt za novo mlekarno. Na pobudo tudi drugih struktur, smo se takrat odločili, da bomo mleko v novi mlekarni polnili izključno v pure-embalažo. Glede na položaj, ki je z leti nastajal, pa smo se odločili v lanskem letu, da v novo mlekarno namestimo tudi zelo stare stroje za polnjene polietilenskih vrečk.«

Kolikšen delež proizvodnje mleka še pakirate v polietilenske vrčeke?

Hafner: »Dnevno okrog 18.000 litrov mleka, v papirnato embalažo pa približno 25.000 litrov mleka.«

Koliko časa boste še obdržali takšno razmerje?

Hafner: »Takšno razmerje bo ostalo še nekaj časa, glede na to, da konzumno mleko predstavlja nekakšen »socialni moment«, saj se zavedamo, da ni enostavno vsakomkur odšteti osem dinarjev več za liter mleka.«

Kakšne so prednosti nove embalaže?

Hafner: »Zmotno je prepričanje, da pri višji ceni ljudje plačujejo le embalažo. Za samo polnjenje mleka v pure pack embalažo imamo v mleklarni poseben postopek. Poleg posebnega odbiranja mleka, mleko prvič pasteriziramo in ga potem tudi deodoriziramo. S tem postopkom mu odvzamemo vse tuje vonjave. Mleko naslednji dan znova pasteriziramo in obenem homogeniziramo, kar pomeni, da mlečno maščobo, ki je v tekočini, razbijemo na desetkrat manjše delce, ki prosto lebdijo v tekočini. Da je kakovost hemogenizacije dobra, je za nas potrdilo tudi to, da se pri kuhanju ti mlečno maščobni delci ne dvignejo na površino v obliki smetane. S tem lahko odgovorimo tudi na očitek, da je naše mleko vodeno in da nima prave maščobe. To ni res. V mleku je prav toliko maščobe kot v onem, ki je v polietilenskih vrečkah, vendar, kot sem že rekla, naše mleko je homogenizirano.«

Vendarle smo navajeni, da se kakovost mleka pozna po smetani...

Hafner: »Ko opravimo homogenizacijo, s človeškimi čutili maščob ne zaznamo tako, kot jo pri nas z analitskimi postopki. Trdim pa, da je v mleku v pure pack embalaži prav toliko mlečne maščobe, oziroma smetane, kot v mleku v polietilenskih vrečkah. Poznavalcem je to bolj jasno. Mlečna maščoba, ki je razpršena v manjših delcih po vsej tekočini, se bolj oblepi na okušalne borbonjčice na jeziku. V prid homogenizaciji govori tudi to, da mleko tudi po štirih in več dneh nima

neprijetnega vonja, ki ga izločajo mlečne maščobe.«

Gospodinje tarnajo, da se mleko v pure packe embalaži kmalu pokvari... Kako je denimo z mlekom v steklenicah, kot je že bilo nekoč?

Hafner: »Svetloba prodira skozi steklo 98 odstotno, skozi polietilen 60 odstotno, skozi pure pack embalažo pa le 2-odstotno. V mleku je najbolj dovzetna za kvarjenje maščobe. Najbolj se kvari prav zaradi vpliva svetlobe. Lahko si torej mislimo, kaj pomeni kartonska embalaža za trajnost mleka. Ob tem pa je treba povedati še nekaj. Na embalaži piše, da je treba mleko hraniti pri temperaturi do 8 stopinj Celzija, pa tudi rok uporabe. V mlekarski prehrambeni industriji govorimo o tako imenovani hladni verigi, kar pomeni, da moramo hladno verigo zagotoviti od proizvajalca kmeta, kompletne mlekarne, prevoza, trgovine do kupca. Pri nas ta veriga še ni zagotovljena. Dvomim, da so naše trgovine tako opremljene, da mleko, takoj ko ga pripeljejo, dajo v hladilne skrinje, oziroma omare. Povedati moram tudi to, da gre pri mleku v pure packe embalaži pravzaprav za novost na domačem tržišču, ki pa je v svetu že dolgo znana kot fresh milk kot sveže mleko. Na zahodnem trgu takšno mleko prednjači pred sterilnim mlekom, ker ima pri samem postopku pasterizacije, ki je opravljena pri 72 stopinjah Celzija, še vse biološke kakovosti. Pri sterilizaciji, ki jo opravijo na 140 stopinjah Celzija poškodujemo beljakovine in zmanjšamo količino vitaminov.«

V mleku je sedaj le 2,8% maščob. Torej vendarle pijemo mleko slabše kakovosti?

Hafner: »Mleku smo res odvzeli 0,4% mlečne maščobe in v njej topne vitamine. Pri tem pa je ostala povsem nespremenjena sestava beljakovin, ki predstavljajo visoko biološko vrednost mleka glede na druga živila. Mlekarji mislimo, da zaradi nižjega odstotka maščob mleko ni bilo kdo ve kako okrnjeno.«

Kakšna pa je higienska vrednost našega mleka?

Hafner: »Leta 1982 smo dobili nov pravilnik o minimalnih mikrobioloških pogojih, kakršnim morajo ustrezati tudi mlečni izdelki. Čez noč smo tako podvojili zahteve po bakterioloških pogojih za ta živila. Pa ne samo za izdelke, pač pa tudi za surovo maslo. Vse mlekarne predelujemo mleko iz surovega mleka. Kakršna je kakovost surovega mleka, takšna je potem tudi kakovost mlečnih izdelkov. Če je startna količina bakterij zelo visoka, potem noben termični postopek ne da na koncu kdo ve kako idealno bakteriološko kakovost končnih izdelkov. V naši mlekarni delamo tedenske kontrole mleka in razen ene farme in kakšnega velikega zasebnega proizvajalca, v mlekarno ne prihaja nobeno surovo mleko, ki bi ustrezalo tistim pogojem ki jih novi pravilnik zahteva. Torej je nemogoče izdelati kdo ve kako kakovostne izdelke. Vse bakterije, ki ostajajo v mleku, so potencialni povzročitelji kisa. Jugoslovani capljamo v kakovost surovega mleka napram drugim v svetu. Zlasti v zahodni Evropi izdelujejo surovo mleko že s skoraj takšno bakteriološko vrednostjo kot pri nas šele s pasterizacijo. Če izpolnjujemo vse navedene pogoje, o katerih sem prej govorila, potem bi naše mleko imelo trajnost sedem do osem dni. Mislim na kontinuirano hladno linijo. V svetu pa enako mleko z enako količino bakterij zdrži tudi več kot dvanajst dni.

Veliko bo treba še narediti za higiensko pridobivanje mleka in morali se bomo še več pogovarjati s proizvajalci, ki so na to pripravljeni.

Bi odgovorili še tistim, ki pravijo, da vaše mleko ni zdravo za starejše ljudi in dojenčke.

Hafner: »Ker so mlečne maščobne kapljice manjše in razpršene po vsej tekočini, je to mleko tudi lažje prebavljivo. Torej gl. lahko še bolj priporočamo dojenčkom in starejšim ljudem.«

JANEZ VEDENIK

Domovina je le ena

Tako so opevale že mnoge generacije pred nami, ki so si želele imeti takšno domovino, v kateri bi lahko svobodno in srečno živele.

Ljudje smo različni... Eni manj, drugi spet bolj zahtevni, vendar nas vse skupaj druži in radosti ista misel, da lahko svobodno ustvarjamo v naši domovini, ne glede na narodnost in versko prepričanje.

Žal pa povsod ni zelo podoben tempo življenja našemu in po svetu je še mnogo narodov, ki se z upanjem v srcu bojujejo, da bodo lahko tudi oni nekoč lahko ponosno dejali:

»To je moja domovina!«

»Lepa in ponosna, mirna in razburljiva.«

Premnogo jih je... Njih, ki se še danes v lastni domovini borijo za enakpravnost in pravice, ki jih uživa večinski narod širom po svetu.

Če sežemo še nekoliko globlje, potem mi mladi še toliko lažje občutimo svojo srečo.

Konec prve svetovne vojne je omogočil nastanek prve skupne južno-slovanske države. To je bila kraljevina SHS. Vendar pa v tej skupnosti narodov niso bili upoštevani vsi vidiki za popolno enakopravnost vseh narodov, saj Črnogorci in Makedonci niso bili upoštevani kot narod. Z oktobrsko revolucijo so bili sicer postavljeni temelji, kakšna naj bi bila demokratična in narodnostno mešana država, vendar pa je pri nas zaradi monarhistične diktature in neosveščenega proletariata in kmetov ostala država takšna, kakor poprej.

Iz kraljevine SHS se je država sicer preimenovala v kraljevino Jugoslavijo, s tem korakom pa še vedno ni bilo rešeno narodnostno vprašanje. Bodočo, pravičnejšo družbeno ureditev Jugoslavije je šele nakazala ustanovitev najvišjih oblastnih organov v Srbiji, Sloveniji in Črni gori in sicer leta 1942.

Namesto centralizma je nastajal demokratični federalizem, ta pa je bil tudi eden izmed glavnih značilnosti jugoslovanske socialistične revolucije. Nova Jugoslavija je nastajala vse do leta 1945 in slednjič so bili vsi narodi svobodni in enakpravni.

Izgube, ki jih je prizadejala vojna vihra niso bile majhne. Niso se kazale le na ruševinah domov, temveč predvsem v srcih posameznikov, ki so v srcu nosili hrepenenje po svoji svobodni in mirni domovini.

To hrepenenje in pa želje, upanje, vztrajnost, vse to je bilo dovolj mogočno v zavesti ljudi, da so premagali vse napore in iz znoja ter krvi se je pokazalo obličje nove Jugoslavije.

Mi mladi nismo tega občutili v vsej grozi, vendar nam ostajajo izročila. Prav zaradi tega moramo spoštovati vse to, kar imamo danes ter se truditi, da vse pozitivno ohranimo tudi jutri.

V vsakem trenutku moram braniti pridobitve naših očetov in mater. To je naša dolžnost. Obljuba, ki smo jo dali našemu tovarišu Titu in ki nas spričo mnogih žrtev zavezuje.

Titu, kot nosilcu revolucionarnih sprememb v naši družbi.

Titu, ki je naše starše popeljal v borbo za osvoboditev, nam pa pokazal smernice, kako v bodoče.

Pri vsem tem pa moramo misliti tudi na mladi rod, ki prihaja za nami.

Zagotoviti mu moramo možnost srečnega in mirnega življenja, da bodo tudi oni, tako, kakor danes mi, brez bojazni uveljavljali svoje pravice in hotenja.

Res je... Domovina je le ena... Potrebno pa je mnogo truda, da se v njej ustvarjajo vsi tisti pogoji, ki jih potrebujemo, da bo naše življenje srečno in prijetno. Vedno jo bomo pripravljeni braniti in nikoli ne bomo zatajili vrednot, ki jih imamo.

Mnogi niso našli zadovoljstva doma. Svoje želje in hotenja so poskušali potešiti v tujini. Odšli so v svet. Daleč od doma, toda znova in znova se vračajo nazaj. Težko je oditi iz domovine... Težko pozabiti kateremu narodu pripadaš. Navsezadnje pa je tudi materin jezik domovina.

Domovina v tujini... Kako varljiva beseda, ki pa naše zdomce znova in znova vrača nazaj.

Nas, ki danes srečno živimo v svoji domovini ne sme premamiti egoizem. Našo srečo moramo znati deliti tudi s tistimi, ki se še danes širom po svetu borijo za svoje pravice, svobodno življenje – svojo domovino pa znati braniti v vsakem času – v dobrem in zlu...

VALERIJA JORDAN,
Celje

Krajevna skupnost Šentjur-center

razpisuje
na osnovi sklepa sveta KS Šentjur-center prosto delovno mesto

VZDRŽEVALCA NASELIJ

v KS Šentjur-center

Razpisni pogoji:
– končana osemletka,
– fizična in telesna sposobnost

Pisno vlogo s kratkim opisom dosedanjih del pošljite na naslov: Krajevna skupnost Šentjur-center, ulica Dušana Kvedra 38, 63230 Šentjur.

Rok za sprejem vlog je 17. 12. 1984. Nastop dela 1. 1. 1985.

Kako do krhljike

Nek prijatelj je pred meseci pričel veliko akcijo borbe proti birokraciji. Pa sem mu nasedel in mu poslal v rešitev zadevo, o kateri zdaj pišem. Da bi dokazal svojo doslednost v borbi proti birokraciji, je moj dopis vrgel v koš. Tako bo zadeva objavljena z zamudo, pa nič ne de, saj je poduk o odnosu do starejših občanov vseeno potreben.

Letos spomladi sem se oglasil v mestni lekarni v Celju. Magistra, ki mi je stregla, je šla v skladišče, ki je vidno iz prodajnega prostora navidezno naročiti zahtevano krhljiko. Lepo sem videl, da naročila ni posredovala, pač pa se je vrnila, da bom naročeno takoj dobil. Kar nekaj časa sem nato opazoval, kaj je delala pomočnica v skladišču. Pometala je po pultu in zlagala škatle. Slednjič sem le opomnil magistro na zahtevano krhljiko. »Vljudno« mi je odgovorila, da jo bom dobil. Spet je šla v skladišče, se pogovorila s pomočnico in se vrnila rekoč, takoj bo. Spet sem čakal in po pol ure vendarle dobil svojo krhljiko. Magistro sem si dobro zapomnil in nisem nikdar več šel k njej, pa če sem pri drugih moral še tako dolgo čakati.

V začetku septembra sem spet šel po krhljiko. Stregla je neka mlada magistra, ki je povedala, da ne ve, kaj je krhljika in da bo povprašala. Ko je izvedela, da je to frangula, mi jo je takoj odtehtala. Proti koncu septembra sem šel ponjo v lekarno in naletel na prvo magistro, Zahteval sem krhljiko in dobil odgovor, da je nimajo. Opomnil sem jo, da je to frangula in odvrnila mi je, da je to eno in isto in da je nimajo. Meni pa se je kar zdelo da jo imajo. Počakal sem pred lekarno pet minut in nato zahteval krhljiko od neke druge magistre, ki mi jo je takoj odtehtala.

Mnogokrat sem bil v tej lekarni in pohvaliti moram vse ostale magistre kot vljudne in hitre. Le s to magistro nekako ne shajam. Mogoče jo motijo moji sivi lasje. Naj ji s tem pismom povem, da sem jih v življenju dobil zaradi njej podobnih.

EDO LORGER,
Celje

Preveč je bifejev

Kakor gobe po dežju se v Celju razraščajo gostišča in bifeji. Že dlje časa imamo bife Pod obokom, pa bife Pri starem piskru, zdaj so na koncu živilskega trga odprli še en bife Pod velbom, v katerem šumi kakor v čebelnjaku, saj je spet nekaj novega v Celju.

Vprašam se lahko, čemu tako širjenje bifejev, spodbujanje alkoholizma in zapravljanja. Še vedno pa nimamo tako potrebne mlečne restavracije ali zajtrkovalnice. V tej naj bi se postreglo z mlekom, belo kavo, sirom in drugimi mlečnimi izdelki in sendviči, seveda tudi z ekspresno kavo. Če se vedno najdejo lokali za bifeje, bi končno morali dobiti tudi prostor za brezalkoholno postrežbo.

Dr. ERVIN MEJAK,
Celje

Telefoni grenko zvenijo

Ob novici, da so v KS Blagovna zazvonili telefoni človek z radostjo pomisli – spet ena od velikih delovnih in političnih zmag krajanov, ki so se sami s samoprispevkom pomaknili k razvitejšim. Toda ni tako. Telefoni sicer zvonijo, a zvonec ima grenak zven.

Začelo se je skoraj na koncu akcije, ko bi morali biti res vsi navdušeni od telefonskega zvonenja. Na sestanku vaške skupnosti Dole je predsednik sveta KS Blagovna, Jože Žnidar, enostavno povedal: »Vsi krajani, ki so s svojimi bivališči oddaljeni več kot 200 metrov od glavnega voda, morajo poravnati 30 odstotkov cene kabla, napraviti zemeljske izkope, nabaviti in postaviti telefonske drogove ter ves drug potreben material, vse na stroške posameznega naročnika.« Vsi drugi krajani, ki pa imajo svoja bivališča ob glavnem vodu in imajo telefone zvečine že priključene, so oproščeni vseh naknadnih prispevkov in imajo račune poravnane. Ob tem je treba poudariti, da so vsi krajani, ki so se pred dvema letoma odločili, da bodo naknadno sami še prispevali določeno vsoto za napeljavo telefonskega priključka, prispevali popolnoma enak delež – 75.000 din.

Očetje take odločitve so očitno napravili v KS Blagovna politično škodo. Razdelili so krajane na one, ki imajo več pravic in na druge, ki takih pravic nimajo. Neenakopravnost pa se ne vidi samo z gmotne, marveč s politične plati. Jože Žnidar je na sestanku poudarjeno povedal, da so vsi zainteresirani prispevali znesek 1.213 din solidarnostno za one, ki so bolj oddaljeni. Toda, če bi ti, oddaljeni, morali izvesti napeljavo na svoje stroške, je ta številka smešna in ponuja se vprašanje, kdo je komu solidaren. Tu se začenja politična škoda. Vsoto, ki smo jo solidarnostno prispevali za izgradnjo telefonskega omrežja so očetje take politike pol uradno razdelili na dva dela – prvega v znesku 73.787.00 din, ki ni bil prikazan in obravnavan kot solidarnost in naj bi bil namenjen izgradnji glavnega voda ter drugi delež, 1.213.00 din, ki je po njihovem namenjen izgradnji ostalega omrežja. Povedano drugače – za približno polovico telefonskih priključkov je vsak prispevek 73.787.00 din, za drugo polovico pa spet vsak 1.213.00 din. Ni pomembno, če te zneske prispevamo kot solidarnost ali kot obveznost, saj telefone napeljujemo sebi, ne pa kakšni drugi še bolj revni krajevni skupnosti.

Iz tega sledi, da naloga, ki so jo odborniki za izgradnjo telefonskega omrežja prostovoljno sprejeli, sploh ni izvršen. Zgrajena je samo prva polovica, koliko bo stala druga, nihče v KS, ne ve.

Človek se vpraša, če je to sploh mogoče? Pa je, dokler tvorcev takih in podobnih napak ne bomo klicali na odgovornost.

MILAN HORVAT,
Zlateče

O tedniku

Sem reden bralec vašega tednika. Zanimiv in dovolj pester je, saj prinaša za vsakogar nekaj zanimivega. Že dalj časa pe ne objavljate sporeda za drugo TV mrežo. Prosim, če bi ta spored lahko spet objavljali, kot ste ga pred časom.

JANI POČEVSKY,
Žalec

Mislim, da večina naročnikov želi, da bi v tedniku objavljali osmrtnice. Skrajno nesramno je, da jih ne objavite. Za šport pa imate kar celo stran. Tukaj ne ustrežete željam bralcev. Dolga leta sem naročnik in povem vam, da boste konec decembra dobili odpoved za naslednje leto pa ne kar od mene.

NEPODPISANI,
Frankolovo

Uredništvo:

Obljubljamo, da bomo v NT izborili prostor za objavo celotnega sporeda prve in druge slovenske TV mreže.

Nepodpisanemu iz Frankolova pa zamerimo, da končuje z grožnjo in seveda, da dopisnice ni podpisal. Še zlasti zato, ker ima v celoti prav. Zavedamo se, da je velika pomanjkljivost NT, ker ne objavlja redno in popolno matičnih dejstev oziroma podatkov o rojstvih smrtih, pomembnejših dežurstih ipd. Krivda ni v celoti naša saj iz tedna v teden težje prihajamo do teh podatkov, ki naj bi nam jih po skupnem dogovoru pošiljali iz vseh matičnih uradov v občini celjskega območja. Vendar ne bo izgovor, saj se bomo v prihodnjem letu zbiranja teh informacij lotili sami in to resnično sistematično. Tudi to naj bo obljuba in ne tolažba.

Se vam pripeti, da hočete kupiti Novi tednik, pa je ta na prodajnih mestih že razprodan? Postanite naročnik in imeli boste zagotovljen izvod, ki vam ga bo na dom dostavil poštar!

PRIREDITVE

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Četrtek, 6. dec. ob 14.: W. Wycherley: PODEŽELANKA. Za abonma II. mladinski in izven.

Petek, 7. dec. ob 18.: W. Wycherley: PODEŽELANKA. Za abonma Laško in izven.

Ponedeljek, 10. dec. ob 15. in 18.: Eva Janikovosky: LE PO KOM SE VRGEL JE TA OTROK. Gostovanje Teatra mladih iz Griž. Predstava ob 15. uri je za osnovno šolo I. celjske čete, predstava ob 18. uri za DO Aero in izven.

Dom kulture Titovo Velenje

V domu kulture bo v soboto, 8. decembra ob 18. uri Slavnostni koncert ob 65 letnici Rudarske godbe Titovo Velenje.

V sredo, 12. decembra ob 19. uri bo v domu kulture gostovalo Slovensko ljudsko gledališče iz Celja. Uprizorili bodo Wycherleyevo PODEŽELANKO.

Pionirski dom Cvetke Jerinove Celje

Teater mladih DPD Svobode iz Griž bo v petek, 14. decembra ob 14. uri gostoval v Pionirskem domu Cvetke Jerinove. Uprizorili bodo musical Eve Janikovosky Le po kom se vrgel je ta otrok. Predstava bo za sedmo in osmošolce celjskih osnovnih šol.

Dom Dušana Poženela Laško

V dvorani Doma Dušana Poženela bo v soboto, 8. decembra ob 18. uri nastopilo kulturno društvo Anton Tanc iz Marija Gradca; uprizorili bodo kmečko ohcet v 7. slikah z naslovom Ohcet bo, ohcet.

Zdravilišče Rogaška Slatina

V dvorani Zdraviliškega doma bo v soboto, 8. decembra ob 19.30 koncert Ženskega pevskega zbora Zdravilišča.

Knjižnica Titovo Velenje

V razstavnem prostoru knjižnice bodo jutri ob 19. uri odprli razstavo slik akademske slikarke Alenke Gerlovič. Ob otvoritvi bo koncert, na katerem bosta nastopila Tomaž Lorenz violina in Alenka Šček – klavir.

V ponedeljek, 10. decembra bo ob 19. uri v knjižnici kulturni večer ob Dnevu človekovih pravic, ki ga pripravlja klub OZN Srednje družboslovne šole.

V petek, 14. decembra ob 19. uri pa bo v knjižnici kulturni večer Mladi umetniki, ki ga pripravljajo dijaki Srednje družboslovne šole.

Prednovoletni koncert v Cankarjevem domu Ljubljana

Kulturni center Ivan Napotnik iz Titovega Velenja organizira 28. decembra obisk Cankarjevega doma, kjer boste lahko prisluhnili Prednovoletnemu koncertu Simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije. Koncert bo ob 19.30 uri, odhod avtobusa iz Titovega Velenja pa ob 16. uri. Prijavite se lahko do 12. decembra oziroma do zasedbe avtobusa.

Likovni salon Celje

V Likovnem salonu bodo danes ob 18. uri odprli razstava portretov kiparja Viktorja Gojkoviča. Razstava bo odprta do 20. decembra.

Knjižnica Edvarda Kardelja Celje

V spodnji avli knjižnice Edvarda Kardelja je odprta razstava z naslovom Sodobna slovenska književnost na Koroškem. V zgornji avli pa si lahko ogledate ovitke knjižnih novitet. Razstava boodprta do 23. januarja vsak dan v času, ko knjižnica posluje za bralce.

Razstavni salon Rogaška Slatina

V Razstavnem salonu je odprta razstava kiparja Alojza Pongrašiča, delavca celjskega Aera. Razstava bo odprta do 12. decembra.

Avla hotela Dobrna

V avli hotela je odprta razstava domače obrti hrvaškega Zagorja, ki so jo pripravili v sodelovanju z Etnografskim muzejem Matija Gubec iz Velike Stubice. Razstavo si lahko ogledate do ponedeljka, 10. decembra.

Pokrajinski muzej Celje

V razstavišču Grofija pokrajinskega muzeja je odprta razstava Pečnice s starega gradu Celje. Razstava bo odprta do 30. januarja.

Restavracija Tepanje

V Petrolovi restavraciji Tepanje so v teh dneh pripravili Teden sojinih jedi. Postregli vam bodo s številnimi specialitetami, pripravljenimi iz soje, v soboto, 8. decembra pa bo tudi zabavni večer, na katerem vas bo zabaval ansambel Odmev s pevko Jovito.

Pionirski dom Cvetke Jerinove Celje

V ponedeljek, 10. decembra bodo v Pionirskem domu Cvetke Jerinove odprli razstavo likovnih del gojencev Pionirskega doma, ogledali pa si jo boste lahko do petka 21. decembra.

Otroci so radost zemlje in njena sol

Ana Suhovršnik, partizanska mamica, je rodila enaindvajset, skrbela pa je še za dosti več otrok

Kar malce jezen sem bil, ko je nisem našel doma. V Gornji grad da je šla, jaz pa sem od tam prihajal. Škoda časa, bencina in avtomobila, kajti ni niti kratka niti preveč prijazna cesta,ki vodi tja visoko na Suhovrh, k Suhovršnikovi Ani. »Mogoče pa se le dobita, v gostilno pri Jošku poglejte, tam zna biti«, so mi svetovali. In res sem jo po pol ure vožnje še našel v osrednji gornjegrajski gostilni, kamor zaide enkrat na mesec. V cerkev je prišla, pa po denar, ki so ji ga, kot pravi, partizani dali.

Najprej zvem, da je kar peš prišla s Suhovrha, saj je po denar luštno iti, zato se kar malce pokesam zaradi tiste potrate časa, bencina in avtomobila, posebej še, ker Ana Suhovršnik, s svojimi šestinsedemdesetimi leti to pot opravi v dobrih dveh urah. Zato ji raje povem, da sem se skušal z njo pogovoriti že pred dvema mesecema, na proslavi ob osvoboditvi Gornje Savinjske doline v Mozirju, ko je prejela tudi letošnje priznanje skupščinje občine Mozirje. A takrat je nisem mogel dobiti. Dovolj je imela drugih, veliko važnejih srečanj, tudi takšnih, ko sta se dva pogleda spet našla po štirih desetletjih. In zakaj je pravzaprav dobila priznanje, jo skušam spomniti ko prisedem in ko sva si na jasnem, zakaj sediva za isto mizo: »I, zakaj, ker sem za partizane skrbela, za njihovo zdravje, ker sem jim hrano dajala. Pri nas so se stalno ustavljale brigade. Ena je odšla, je druga prišla... Pa nisem bila jezna na nikogar, vedno sem vsem z veseljem stregla...« je povedala partizanska mamica Ana Suhovršnik, si popravila ruto in iz torbice potegnila fotografiji. »Ravno prav ste prišli, saj sem danes dobila slike s proslave v Mozirju.« Spoznam Mitjo Ribičiča, Franca Poglajena in še nekatere druge predvsem komandante partizanskih enot, pa občinske može, ki obkrožajo Ano, ki je bila tistega dne v središču pozornosti. A ona se ne spomni imen, le to ve, da je bil ta ali oni velikokrat pri njih, o njih govori, kot bi bili to gostje, ki so lani preživeli počitnice na njeni kmetiji. Vsakogar je imela rada, nikomur ni zaprla vrat. Le enega se spomni po imenu, ta ji je na fotografiji najbližji, objema jo okoli ramen: »Temu sem pa življenje rešila. S čisto zagnojenimi nogami so ga prinesli, brez zavesti. Dolgo sem ga zdravila in tudi pozdravila. Ja, to je Ivo Zupan, ki me vsako leto obišče in ki prvi, da je moj dvaindvajseti otrok.«

Res je, enaindvajset otrok je rodila Ana Suhovršnik. Prvega z devetnajstimi leti, zadnjega pa leta 1952. Dvanajst je še živih, drugi so, kot pravi Ana, smrt storili. Če je to statistika, kako veselo ali kako kruto je bilo potem Anino življenje?

Otroci so radost zemlje in njena sol, pravi rek, otroci so tudi Anina radost. To je bilo njeno veselje skozi vse življenje. Pa tudi ljubezen je bila seveda vedno vmes: »Včasih si ženske nismo znale tako pomagati kot danes in je bilo pač več otrok. A meni se ni nič hudo zdelo...« Tudi kmetija je bila trdna, ved bilo vsega dovolj.

»Micka, Janez, Ludvik, Franc,« tako je z in mi naštela vseh enaindvajset imen. S so kar blizu, v Novi Štifti, štirje v Tit Velenju, pa na Kropi, v Bočni, eden pa je doma. Največ jih je umrlo, ko so bili še n ni, zadnji sin, ki je gospodaril na domač je ponesrečil leta 1975. S snaho, ki sedaj kmetijo, se dobro ujemata. »Za zad otroka, Francko, ki je v Titovem Vel sem dobila tudi darilo od Tita, velik pak denar...« Veliko je še takšnih spomino katerih se Ani oči še bolj nasmejejo, a so takšni, ko ni mogoče zadržati solze. Pos kadar se spomni noči, ko so ji Nemci, ker so vedeli za njihovo skrb za parti ustrelili moža blizu hiše. Tisto noč je n sina, svojega dvanajstega otroka... Ana kasneje poročila s pokojnikovim brato njim, ki je ravno tako dober človek, ko mož, živi še danes.

Za zdravje je boljše veselje kakor ž pravi Ana Suhovršnik, ki ji je najbolj v vsako leto prvega maja: »Zadnjega a imam rojstni dan, prvega maja pa g takrat me obiščejo otroci ter vnuki, ki že štiriintrideset. Kar veselo je takrat, p ena potica ni dovolj za tak praznik.« A niso edini, ki jo obiščejo. K njej se og borci, ki jim je ničkolikokrat ponudila z je, hrano. Nekateri teh partizanov so toliko let, kot njeni otroci. Pravzaprav ali ima Ana Suhovršnik danes samo še najst otrok?

R. PANT

Ivan je kot čebela kranjica

Njegove tri velike ljubezni so: ptice, kaktusi in predvsem čebele

Ivana Fegeša ne poznajo samo čebelarji, ampak tudi vsi tisti, ki se še na kakšen način ukvarjajo z naravo. K njemu prihajajo tisti, ki ljubijo bodičasto lepoto raznovrstnih kaktusov in oni, ki jim je v današnji sivini med vsem hruščem in truščem najbolj všeč čudovito prepevanje drobnih živobarvnih in poskakujočih ptic.

Ivan je kot čebela kranjica, za katero dobri poznavalci čebel pravijo, da so mirne, ubogljive, delavne.

»V Celju sem že 47 let, tako da se vsaj jaz počutim Celjana pa čeprav sem čudovito mladost preživljal v Veliki Nedelji. Kratkohlačniki smo počenjali vsemogoče, lovili tudi čebele. In seveda so nas pikale, saj smo jih razjezili. Veste, če nisi miren in zbran je bolje, da ne greš k čebelam. Hitro opazijo nemir pa tudi same postanejo nervozne in pik je tu. Umirjen moraš biti in poslušati droben pisk in ples okoli tebe ob panju. Saj se kdaj katera spozabi, kdo se pa ne. Vendar to ni nič hudega, kajti človek se vsega navadi.«

To, kar pripoveduje o svojih ljubljenkah Ivan Fegeš, ki sicer skrbi za čebele celjske družine, drži tudi zanj. Beseda mu teče kot lahkotna umirjena reka, pogled na čebelo, kaktus ali ptico pa je takšen, da še sam vzljubiš vse. »Naravo moraš imeti rad, saj sredi nje živiš teh nekaj let. In ker je narava lepa, zakaj si teh let ne bi naredil lepih. Sicer skromnih, vendar lepih.«

V hiši, kjer prebiva (pod čebeljnjakom celjske družine), diši po medu, sliši se ptičje petje, na steni visi ženina zbirka obeskov. Desno od hiše je prostor za kaktuse, mrtvo živeče čudovite rože. Ivan ima tudi nekaj posebnih primerov s katerimi se pojavlja na razstavah, kot se na razstavah pojavlja z drobnimi prijatelji-ptički. V vstopnem prostoru se na steni bohotijo številna priznanja, kjer seveda prednjačijo čebelarska in med njimi tudi najvišje čebelarsko priznanje, ki ga je možno dobiti v Jugoslaviji.

»Veliko berem. Kar poglejte knjižnico. Prevladujejo seveda čebelarske knjige pa tudi drugih je mnogo, saj eno brez drugega ne gre.

Krepki 72 letnik je bil do upokojitve vezan na Cinkarno, zdaj pa se je povsem zapisal naravi, zlasti čebelam in čebelarskemu društvu. Pravi strokovnjak je na tem področju.

»Ko gremo ven, med čebelarje, moramo s seboj nesti nekaj svojega znanja, nekaj novosti. Medtem, ko imajo inštitute za čebelarstvo na vzhodu in zahodu, ga pri nas nimamo. To ni dobro. Madžarska vlada recimo izjemno podpira čebelarstvo, tudi Romuni so strastni čebelarji, kar velja tudi za njihovega predsednika.

Govorili ste, da čebela ne prenese nervoznega čebelarja...

Mi, stari čebelarji, že po tonu vemo, katera čebela je napadalna. Pri čebelah treniraš živce. Ko postaneš nervozen je bolje, da zapreš in greš. To je dober trening tudi za »domači« panj...

Ivan je bil vse do lani največji čebelar v občini, potem pa se je odločil in mnogo panjev prodal. Zdaj ima 55 svojih in seveda ob njih še skrb za družinske. Ko si ogledujemo vzorno urejen čebelnjak pojasni, da v Evropi obstojajo štiri vrste čebel: italijanka, nemška, kavkaška in naša karnika ali sivka, ki je izredno pohlevna. Še najbolj ji je podobna kavkaška. Pove tudi, da je trenutno najmočnejši čebelar v Sloveniji Pislak v Apačah pri Kidričevem, ki ima blizu 1000 panjev, v glavnem pa proizvaja mleček. Letno ga pridela tudi po sto kilogramov,

Pojasni še, da so v celjski občini tri čebelarske družine in sicer na Dobrni, Vojniku in Celju, ki imajo skupaj 230 članov.

»V zadnjih treh, štirih letih je zanimanje za čebelarstvo naraslo, vendar se bojim, da je med našimi veliko muh enodnevnic. Ko gre, gre, ko pa ne, popustijo. To niso pravi čebelarji s srcem in dušo. In vse ne more biti odvisno od narave. Obstaja mnogo literature po kateri moraš za čebele skrbeti.«

Govori o neprijetni bolezni varoji, ki se je pojavila tudi na Celjskem. »To je zajedalec, ki se preživlja s čebeljo krvjo in se razvija na zalegi, ki izleže tri do pet jajčec, iz katerih se po preteku sedmih dni izvali varoja. Ta se izredno hitro širi. V Bolgariji je uničila okoli 200 tisoč čebeljih družin, zdesetkala pa je tudi čebele na Hvaru in Visu. Pojavila se je tudi v Primorju in zdaj celo v notranjosti.«

Tudi za čebele je treba pripraviti prostor za prezimovanje. »Zdaj je glavni čas, ko je dolžnost vsakega čebelarja, da priskrbi za čebeljo družino zadostno količino hrane. To pomeni, da je treba po končanih pašah pregledati in oceniti zimsko zalogo ter odstraniti iz panja med, ki ni primeren za prezimljanje, to pa je gozdni med. Manjko medu je treba nadomestiti s sladkorjem. Mi temu pravimo, da pitamo na zalogo. Imamo že ustaljene recepte in delamo raztopino dva litra vode proti tri kilograme sladkorja. Vsaka gospodarska družina ali plemenjak potrebuje za zimo 10 do 12 kg zimske zaloge. To zalogo morajo imeti čebele do prve spomladanske paše v začetku maja.«

Tri velike ljubezni ima Ivan Fegeš: ptice, kaktuse in predvsem čebele. »Med jem zelo malo. Letošnjega še niti poskusil nisem,« je povedal ob obisku, ki bi ga radi ponovili zaradi resnično zanimivega naravoljuba, Ivana Fegeša.

TONE VRABL
Foto: EDI MASNEC

Bežno srečanje posebne vrste

S Prebilovim atom skozi devet desetletij

Prav hitro je treba stopiti, če hočeš devet desetletij prehoditi v slabih dveh urah. Sploh pa je treba imeti srečo, da najdeš vodiča, ki te popelje skozi ta čas. Prejšnjega stoletja korenine pač ne srečaš za vsakim vogalom.

Na Kozjansko je bilo treba stopiti, v vas Verače pri Bučah in potrkati na vrata Prebilove dmačije. Tam živi oče Janez, ki namerava svojih devet desetletij zapečatiti prihodnje poletje.

Povabilo na pot skozi čas je rade volje sprejel, ob tem pa je pripomnil, da se zna kdaj na tej poti nerodno spotakniti, kaj preskočiti ali pa se izgubiti v megli spominov. Njegova ura, kajpak, ni več tako točna, kot je bila njega dni in tudi popraviti je ni mogoče dovolj dobro.

Zakaj smo se pravzaprav odločili obiskati Janeza Prebila? Že samo njegova visoka starost je obetala zanimivo srečanje s Kozjancem, drugi razlog za obisk pa je bil prav simbolično povezan s prvim. Naš vodič skozi čas namreč že polnih petinsedemdeset let popravlja ure. Ja, še danes to počne.

»Kajžica res ni velika...«

Bajtarski sin je Prebilov Janez iz Verač. Svet je ugledal v časih, ko je slovenski kmet še vedno propadal, se zadolževal in otepal dolgov ter oderuških obresti. Zemlje je bilo k Prebilovi bajti zapisane bore malo, zato je Janez več časa prebil na dnini, kot pa doma. No, iz teh dninarskih časov ima tudi lepe spomine, vendar o tem malo pozneje.

»Fantič sem star šele osemnajst let,
cesar me hoče k soldatom imet...

Kdaj in zakaj mu je postalo tiktakanje ure posebno prijetna melodija, se Janez ne spominja. Želja po tovrstnem znanju ga je že kot fantiča popeljala v Maribo kjer je srečal dobrega urarskega mojstra, pri katerem je potem ostal dve leti. Kdo ve, kako dolgo bi bil ostal pri njem, če bi mu ne bilo treba obleči soldaške suknje in odpotovati na fronto v daljno Rusijo. Avstroogrska vojska se je na začetku prve vojne znašla skupaj z nemško v bojih proti Rusiji. Koliko slovenskih fantov se ni nikoli vrnilo domov!

»Ko so fantje proti vasi šli,
lepe pesmi so prepevali...

Tudi po vrnitvi z ruske fronte ni bilo nič bolje. Kozjansko se je v časih po prvi vojni otepalo še večje revščine, kot je vladala drugod. Zopet je moral med dninarje, med kopače v vinogradih. Pa se vseeno rad spominja teh časov. Koliko smeha je bilo med brajdami, pa petja. Ko ga pobaramo, če še vedno rad zapoje, zamahne z roko in dè: »Kaj bi človek na starost prepeval! Mladost je mladost, ampak tale današnja mladina pa sploh ne zna več peti. Nas bi morali slišati, pa bi vedeli, kaj se pravi zares peti! Nikoli nismo bili dovolj utrujeni, da se ne bi zvečer skozi vas slišala naša domača, narodna pesem.«

»Pa sem jo peljov okrog oltarja,
pa sem jo vprašov: Al' maš kej d'narja?...

Med kopači je bil tistega dne, ko je prvič srečal svojo Pepco. Na »njihovem« je takrat krajcarje služil. Pepca je bila iz Šentjurja doma, v Veračah pa so imeli vinograd in gorco. Ni bila bogata, gotovo pa precej manj revna kot Janez. Da se je ogrela za navadnega kopača, staršem gotovo ni bilo pogodu, a ker se kozjanski trmi ne da zlahka zoperstaviti, sta se po dolgih letih ogledovanja in vasovanja le vzela. Dobila sta svoj grunt v Veračah in si postavila skromen dom.

»Pa moje ženske glas
mi dela kratek čas...«

Začelo se je novo življenje, drugačno in lepše zlasti za Janeza. Imela sta svojo zemljo, vinograde in sladko bučensko vino. Ker pa je bilo cvenka pri hiši še vedno premalo, ga je moral Janez nekako zaslužiti, da si je lahko privoščil kopače, ki jih je bilo treba vsak dan sproti izplačati. V mlajših letih pridobljeno urarsko znanje mu je tedaj še kako prišlo prav. Pa ni popravljal le ur. V ponovni zagon je spravljal tudi pokvarjene šivalne stroje, največ je bilo takrat najbolj uglednih »singeric«. In če še tega dela ni bilo dovolj, je krpal preluknjano posodo za kuhanje. Hudo spreten je moral biti.

»Zvonovi, zvonite,
na delo budite,
ker naše življenje
le kratek je dan!...«

Na Kozjanskem je veliko lepih starih cerkva. Spodobi se, da ima vsak cerkveni stolp tudi veliko uro, ki priganja k delu in vabi k počitku. Ker pa se tudi te ure kdaj pokvarijo in ustavijo, je imel Janez v tistih časih kar dovolj naročil. Če je bila sila, so ga poklicali tudi z onega brega Sotle. Ne spominja se, koliko cerkvenih ur je popravil, a gotovo jih ni bilo malo: tista na Pilštanju, pa ona v Kozjem, ura na cerkvenem stolpu v Polju ob Sotli, najbolj pa mu je v spominu stolp cerkve svetega Filipa v Selah. Sedemintrideset dni je bil visoko nad vasjo in popravljal uro, ki je potem tekla vse do druge vojne, ko so cerkev močno poškodovali Nemci. Tudi domačo, bučko cerkveno uro je nekoč popravil, danes pa ni nikogar, ki bi se je znal lotiti. »Ne, danes ne grem v stolp za noben denar. Prestar sem in vrtoglavico imam,« pravi. Janezu je hudo pri duši, ker je pri nas toliko cerkvenih ur, ki mirujejo.

Svinčeni čas...

Drugo svetovno vojno je Janezova družina preživela doma v nenehnem strahu, pomanjkanju in soočanju z grozodejstvi. Janez je bil v teh letih nekakšna izvidnica. O vsem, kar je nevarnega opazil, je obveščal partizanske kurirje. Partizani so se sploh radi ustavljali na Prebilovi domačiji. »Moja Pepca je tudi opolnoči vstala in skuhala žgance za naše,« se spominja.

»Je bela cesta uglajena,
skoz' celo vas napravljena...

Zadihati v svobodi je tudi za Kozjance pomenilo pot v lepše in lažje čase. Šlo je sicer počasi, mnogo počasneje kot drugod. »Ah, kaj bi primerjal, ko pa vidite, da imamo danes asfalt skoraj do vsake hiše. Danes ni, da bi tarnal,« je morda preskromen in otožen, ko se spomni, da tega njegova Pepca ni učakala.

Hitro, hitro mine čas,
mine tudi lep obraz...«

Prebilov Janez popravlja stare ure že petinsedemdeset let: budilke, velike stenske ure, tudi ročne »na klasični pogon«. Še vedno se najde kdo, ki potrka na vrata in prinese uro v popravilo. Janezu pa je opešal vid, tresejo se mu roke. Z debelo lečo se še da, a kaj, ko prave volje in veselja nima več. Ni mu težko nacepiti drv in prijeti za mnogokatero od kmečkih del, a ura, ta občutljiva stvarca, je čisto nekaj drugega. Ko smo ga obiskali, je pestoval upehano Insino budilko. Popravil jo bo, ker je nekomu to obljubil in ker to še vedno dobro zna. Tudi tiktakanja ne sliši dovolj dobro. Glavno je, da se drobna kolesca zopet zavrtijo. Takrat si zadovoljno pogladi brke, ki jim je v življenju posvečal vsaj toliko pozornosti kot uram. Danes so krajši in ne več tako ošiljeno zavihani kot njega dni. »Zato pa rečem jaz: najlepša je mladost, mladost ne pride več nazaj,« se zamisli in poboža staro Inso.

MARJELA AGREŽ

pe v Zaloški gorici so suhe

bili skoraj brez vode, po letošnji priključitvi mlekarne na vodovod, je še slabše

ak dan mesa na mizi e vina ali kosa kruha, še da nadomestiti s im. Če pa ni vode, se nadomestiti. Voda je nja. Potrebuje jo telo, mo jo pri hrani, za žinje, pomivanje, včasi zalivanje.

imajo svoj vodovod, a s prostovoljnim deili že leta 1968, so zdaj treh zaselkih: Ruše, šica in Zaloška gorica i skupnosti Petrovče, brez vode. Njihove pie, morda kakšna kapanek curek pricurlja v jutranjih urah. To vse.

so začeli obupovati, e rabijo samo zase in jenje, pač pa tudi za je polovica vseh tam avih kmetov, s po tudi avami živine v hlevu.

aselkih, ki so brez vo- gospodinjstev z okoli ni. Polovica gospo- kmečkih.

Betka Kralj, Gregor ki je tudi član sveta skupnosti Petrovče, **učer** z Male Pirešice, **ončnik** z Ruš, **Marija** Zaloške gorice in **Pega** z Male Pirešice, problemih govorili i v kuhinji Kraljevih gorici.

Kramer govori o vseh tih, ki niti niso tako od Petrovč ali celo od Žalcu gradijo kulturni a smo brez osnovnih življenje,« jezen ugovi vodovod smo z izsutjem naredili sami. o prispevali tudi desi zdaj zaslužimo, da vode in da nam v teh rav nihče ne po-

ali pomoč?

ovorijo skoraj vsi v en omunale v Žalcu do ta izvršnega sveta ob- »Dvakrat smo se nabi mu pojasnili naš problem in se dogovorili za rešitev, pa nas nikdar ni sprejel, češ, da nima časa.«

Čeprav so bile njihove pipe suhe tudi prejšnja leta, je bilo najbolj kritično lani, ko so bili brez vode kar devet mesecev.

Betka Kralj: »Ponoči smo dežurali, da smo si nastregli po kapljicah tekočo vodo. Grozljivo bi bilo če bi se zaspali, kajti potem ne bi imeli vode za najnujnejše stvari.«

Ponudi novo škrlatno rdeče vino. »To je resnično ta pravo vino brez vode, ker je nimamo, kar je pa imamo, jo porabimo za bolj pametne stvari.«

Franc Kralj: »Vseskozi smo o tem problemu obveščali krajevno skupnost, pismeno tudi izvršni svet. Kramer, Reharjev Rudi in jaz smo bili dvakrat na občini, pa nič. Situacijo smo reševali na več načinov. Vodo so nam vozili s cisternami, odpirati smo začeli opuščene vodnjake. Zdaj smo si napravili hidroforje, vendar je to samo krpanje kritične situacije.«

Letos, ko je bilo leto bolj mokro s sorazmerno dovolj padavin, je bilo v pipah vode nekoliko več, vse skupaj pa se je poslabšalo, ko se je priključila nova mlekarna v Mali Pirešici. Voda je znova izginila iz pip in se pojavljala samo občasno, večinoma ponoči. Tudi ob našem obisku, ki je trajal več ur, so bile vse pipe gluhe in suhe, tu pa tam se je začulo iz njih le zamolklo ogrgranje.

Gregor Kramer: »Tudi Zoran Razboršek iz naše krajevne skupnosti je večkrat opozarjal, da je treba pred priključitvijo najti nove vire za vodo, da se ne bo zgodilo, da bi bili vaščani žrtve novega porabnika. Zgodilo pa se ni nič, poslušamo samo lepe obljube, od katerih pa voda ne teče.«

Betka Kralj ima v hlevu enajst bikov, samo pitano živino: »Obupno je, če jim nimaš dati kaj piti. Ali jim naj dam vino?«

Ivanka Kučer ima farmo 16 tisoč piščancev: »Ali veste, kaj pomeni za piščance voda? Razmišljala sem že, da bi jih pustila pocrkati od žeje, morda bi se potem problem z vodo le rešil! Lani sem oddala 180 tisoč kilogramov žive teže piščancev, zdaj pa...«

Podobno meni tudi Marija Kramer, ki je kooperantka in ima 30 glav živine, osem prašičev, letos je imela tudi hmelj na treh hektarih.

Potem obujajo spomine, kaj so vse hudega že doživeli. So ob hitri cesti, kjer so jim pobrali veliko najbolj rodovitne zemlje. Betki Kralj so je vzeli kar pet hektarov:

Peter Antloga je kmet kooperant, ima 18 glav živine, letno odda po 15 tisoč litrov mleka: »Zaradi pomanjkanja vode imam za tretino manj mleka, kot bi ga sicer lahko imel. Živina se mi smili, ko žejna muka v hlevu. Kako smo si pomagali? Iz potočka smo v vedrih nosili vodo. Tako se ne da živeti!«

»Saj smo dobili nekaj plačano, vendar danes vidimo, kot da smo jo dali zastonj!« Imajo avtobusno progo brez pokritega postajališča. Nimajo osvetljenih cest, vendar najhuje je le z vodo.

Vsi v en glas dajo vedeti, da tam živijo dobri in pošteni ljudje, ki pa nimajo nikjer nobenega strica, ki bi jih v njihovih prizadevanjih in težavah podprl, jim pomagal. Pripovedujejo o občinskih vikendaših po raznih lepih koncih občine, kjer so takoj dobili vse, od vode, elektrike do asfalta. Vaščani Zaloške gorice, Ruš in Male Pirešice pa jadikujejo od pomanjkanja vode.

Kljub temu, da vode nimajo, jo morajo plačevati. »Saj ne plačujemo vodo, plačujemo zrak »v pipah,« so jezni. Voda, ki se tako kot zdaj pretaka po pipah, enkrat gor, drugič dol, tudi ni higiensko neoporečna in lahko pride do zastrupitev. Kje so rešitve?

Tine Zakonjšek s Komunalnega podjetja v Žalcu pravi, da je situacija v zadnjih treh tednih boljša. Vzrokov za težave s pomanjkanjem vode pa je več, zadnji je tudi v novo priključeni mlekarni. Do težav je prišlo tudi pri gradnji hitre ceste, kjer gre vodovod skozi dva hriba in je otežkočeno »vlečenje« vode, zato tudi velikokrat pride do padca in zastojev. Že dalj časa iščejo nove vodne vire in vse kaže, da se bo tudi ta problem rešil. Tine Zakonjšek je še poveda, da imajo tudi drugod težave z vodo in ne samo v Zaloški gorici, Rušah im Mali Pirešici.

V občini torej iščejo nove vire vode, vendar: bo vse skupaj kmalu rešeno, da bodo vaščani treh zaselkov v bodoče imeli stalno vodo, ne pa samo občasno in iz cistern, vodnjakov in potokov?

Ker problem traja že več let, razumemo vaščane, da s hitrostjo odprvljanja težav z vodo niso zadovoljni.

TONE VRABL

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA
MERX TEKO
VSE ZA ZIMSKE ŠPORTE IN REKREACIJO!
VELEBLAGOVNICA T – ODDELEK ŠPORTNIH POTREBŠČIN.

Ernest Tiran

Razbojnik Guzaj

48

19. POGLAVJE

Guzaj ga že malo preveč lomi

Mera Guzajevih hudobij je polna – vse kar je prav! Zdaj je že tako slaven, da mu je samemu nerodno.

Guzaju se zelo mudi, grofu pa nič. V Ameriki te nihče ne vpraša, kako si se prej pisal, samo, da imaš denar. Denarja ima malokdo ravno prav, vsak misli, da bi ga bilo dobro imeti še več. Pa se včasih grdo zmoti.

Naša povest se počasi, pa nezadržno pomika proti svojemu koncu.

Če bi bil Guzaj mogel vnaprej vedeti, kakšnega vraga bo s svojim napadom na brežiškega okrajnega glavarja spustil z verige in si ga nakopal na vrat, bi se bil najbrž devetkrat premislil, ali pa tudi ne. Človek dostikrat ne ve, zakaj je to ali ono naredil ali pa naredil. Zapeljalo ga je! Glavarja je le imel za večjega tepca, kakor je v resnici bil. Prvič že to, da je bil jezen nanj, ker je le-ta že prej najbolj vneto hujskal žandarje nanj. To je bilo eno. Potem pa se je hotel tudi sam pred seboj pokazati, da njemu nihče ne more do živega, da je bolj prebrisan kakor vsi gospodje in še grofi povrh in da si lahko privošči tudi tako predrzno šalo z njimi. Da bodo besneli, si je seveda lahko preštel na pet prstov, pa je bil trdno prepričan, da jo bo pravočasno pobrisal v Ameriko, potem ga naj pa lovijo, če hočejo do sodnega dne! Najbolj pa ga je seveda zapeljala priložnost, ki se mu je sama in tako nepričakovano ponudila, da ni imel časa do kraja preudariti vsega. Takrat, ko je bil vozil proti Brežicam, kvečjemu če je razmišljal o tem, kako bi bilo, če bi bilo, če bi se posrečilo, vse drugo je potem prišlo, da sam ni vedel kako, samo od sebe! Zdaj je, kar je!

Med ljudmi se je novica o Guzajevem najnovejšem in doslej gotovo tudi najpredrznejšem roparskem napadu seveda bliskovito naglo razširila. Celo nemški časopisi so poročali o njem. Ljudi, takih, ki so kaj imeli, je postalo še bolj strah, tresli so se za svoj denar, boljši gostilničarji, trgovci, nekateri župniki in podobni so ga ogorčeno obsojali in se že kar glasno zgražali, zakaj oblast nič ne ukrene zoper njega, to da presega že vse meje, naj vendar že enkrat napravijo njegovemu hudodelskemu početju konec, zakaj sploh plačujejo davek in žandarje? Drugi spet, bolj po straneh, so bili pa na Guzajevi strani in so ga še bolj občudovali. Če je nanesel pogovor nanj, so si skrivaj pomežikovali, češ, se je vendarle našel nekdo, ki si upa tudi tako gospodo malo potipati za žep! Največ seveda je bilo takih, ki so bili previdni in niso hoteli reči ne črno ne belo, človek nikoli ne ve, kdaj mu lahko kaj narobe hodi, zakaj bi se čohal, kjer jih nič ne srbi! Vendar pa se je tudi tem čudno zdelo, da oblast nima toliko moči, da bi naredila red.

No, oblasti je bilo zdaj tudi že zadosti. Okrajni glavar le ni bil tako nesposoben, le da ni doslej smatral Guzaja za tako važnega, da bi se bilo treba posebej gnati za njim. Preganjal ga je nekako tako, kakor hočemo prepoditi nadležnega obada, ki nas obletava, zamahnemo z roko po njem, če ga nismo zadeli, pa še enkrat. Zdaj pa, ko je Guzaj piknil njega samega, dobro, zdaj bo pa druga pesem, da! Marsikateri večer je v gradu v Brežicah v glavarjevi pisarni še pozno v noč gorela luč. Glavar je sedel in prebiral poročila, ki jih je bil naročil od vsepovsod, kdo Guzaja sam pozna, kdaj in kje ga je videl ali srečal, kako je bil oblečen, kaj je nosil seboj, s kom je bil skupaj, kako dolgo, kaj sta govorila, kaj je Guzaja najbolj zanimalo, vse je hotel natanko vedeti. Predvsem pa je hotel priti do njegovega pravega osebnega opisa, sicer ga je bil sam videl, pa kaj, ko je gledal samo v zrak in si ga ni natanko zapomnil, ljudje so ga pa do sedaj tako različno popisovali, da so bili ti podatki za pregon popolnoma neuporabljivi in so ga celo ovirali.

Potem si je na zemljevidu z rdečimi krožki zaznamoval vse kraje, kjer se je v zvezi z njim kaj zgodilo, rop, tatvina, uboj, napad, vlom, kar že. Od Celja do Brežic, od Planine do Rogatca jih je bilo vse polno, samo okrog Prevorja ne. Kaj, če bi – Pravijo, da lisica nikdar ne krade blizu doma! Da, tu nekje bi se utegnil skrivati, dobro! Bomo malo pobrskali tod okrog, da!

Seveda Guzaju ni ostalo popolnoma prikrito, da se nekaj kuha zoper njega, samo ni vedel, kaj se pripravlja. Njegovi zaupniki so sicer zdaj tu, zdaj tam ujeli kako drobtino in ga takoj obvestili o vsem, kar so pač zvedeli. V Šmarju je gostilničar tako dolgo motil neznanega gosta, ki se mu je nekako sumljivo mudilo, da je dekle letelo obvestit žandarje. Gost je popil, plačal, hotel oditi, pa ga gostilničar ni pustil in ga je zadržal s silo dokler niso prišli. Izkazal se je, kdo da je, živinski prekupec, ki je imel opravka v Št. Vidu. K sreči je prišel še nekdo, ki ga je poznal in potrdil, da je res on. Orožnika sta se opravičila, češ da so ga imeli za Guzaja, Guzaja da zdaj lovijo čisto zares! Kaj podobnega se je primerilo še na večih krajih, Guzaj se je smejal, ko so mu prihajali pravit, v resnici pa mu le ni bilo tako čisto vseeno, vrag jih vzemi, moral bo pač biti zdaj še bolj pazljiv in previden in zvit. No, še nekaj časa, ne več dolgo, potem se jim bo pa itak umaknil na varno. V Ameriko!

Takrat ni bilo prav nič težko priti v Ameriko. Prav v teh letih je bilo izseljevanje naših ljudi v svet s trebuhom za kruhom na višku. Doma ni bilo kruha, od kod le. Tistih nekaj škafov krompirja in fižola in zelja, ki so ga pridelali, še za dom in za najbolj revno življenje ni bilo dovolj, nikar da bi mogli kaj prodati, pa tudi cene ni imelo. Drugega zaslužka tudi nikjer. Še za sol ni bilo denarja. Solili so z živinsko, ki je bila cenejša. Tako so imeli agenti raznih amerikanskih kompanij lahek posel, ko so nabirali ljudi za delo v rudnikih, tovarnah, plantažah. Govorili so jim o bajnih zaslužkih, ki jih bodo imeli, kazali so jim dolarje, obetali raj in nebesa na zemlji, treba je bilo imeti samo delavsko knjižico in denar za vožnjo, kvečjemu še nekoliko podjetnosti in poguma. Za vsakega so vedeli, kdo je od tam pisal in kaj, ta je poslal denar domov, oni celo ladijsko karto za ženo in otroke, naj pridejo za njim, tu da se da živeti, seveda je treba trdo delati, drugače kakor doma pa vsaj imaš kaj od tega! Prodaj vse skupaj in pridi! Bi? Ne bi? Če drugi, ni vrag, da bi tudi jaz ne... Ta ali oni je imel celo sorodnike že tam, pisma so šla križem, samo za prvi čas, da mu kdo pomaga, potem se bo že sam znašel, kakor bo, pa bo, slabše kakor doma ne more biti! V Ameriko!

Nekdo je Guzaju za dobro plačilo že preskrbel delavsko knjižico in rojstni list, seveda oboje ponarejeno, na drugo ime. Kdo te bo tam vprašal, kako se pišeš! V Ameriki velja samo denar. Kar imaš, to si. In če imaš tudi samo zdrave, močne roke.

Planina pri Sevnici. »...kjer se je v zvezi z njim kaj zgodilo, rop, tatvina, uboj, napad, vlom, kar že. Od Celja do Brežic, od Planine do Rogatca jih je bilo vse polno...«

Za delo v rudniku ali v tovarni Guzaju seveda ni bilo. Nekje, kjer bi že bilo kaj več naših, bi začel z gostilno ali s čim podobnim, bi se že pokazalo, kaj bi bilo najbolje. Barbka se bo že tudi znašla seveda ne more takoj z njim, dokler je oče živ. Še bolje. Med tem se bo že uredil. Seveda mora denar za začetek prinesti s seboj. Čim več, tem bolje. Pri Greglu ima spravljenih nekaj tisoč, Avmanu je dal v shrambo kar precejšnjo vsoto, to naj bo Barbkino, če bi se njemu kaj pripetilo, kdo pa ve, divji lovci, nesreča. – V Gradcu ima na knjižico naloženo tudi čedno vsotico. Pa se Guzaju še vse skupaj ni zdelo dovolj. Poskusil bo prav na hitro še kaj spraviti skupaj, potem pa zbogom in naj ga love do sodnega dne, če se jim ljubi, potem bo na varnem! Hahaha, ko bo tam, mora pisati temu topoglavemu glavarju! Naj se malo jezi, da! Hahahaha!

No, grof le ni bil tako topoglav, kakor si je Guzaj mislil, le počasen je bil, nič se mu ni mudilo, dolgo se ni mogel odločiti, kadar pa se je, ga spet zlepa ni bilo mogoče ustaviti. Vsem županstvom in žandarmerijskim postajam so bila že razposlana natančna navodila in poveljstva, župniščem pa vljudna prošnja za sodelovanje, strogo zaupno!

Kolo se je premaknilo in se ne bo več ustavilo, dokler –

Medtem tudi Guzaj ni držal križem roke, tudi on je hitel s svojimi pripravami. V štirinajstih dneh je bilo vlomljeno kar v dve trgovini na čisto različnih krajih. Zlikovci so kar z vozom odpeljali blago, denar pa pobrali do zadnjega groša. Nihče ni nič videl, nič slišal! Gostilničar v Šmarju, tisti, ki je bil dekleta poslal po žandarje, se je ravno spravljal spat, ko je začul na dvorišču pasji lajež. Šel je pogledat, kaj je, pa je nekdo skočil izmed podbojev in ga zgrabil za šinjek, moral mu je izročiti listnico, pa še ni bilo dovolj, vdrli so še v predal v gostilni in mu pobrali še drobiž iz njega! Žena je vpila skozi okno, pa so mislili ljudje, da se z možem kregata, kakor sta se imela vsak večer navado, sicer je pa bilo itak že prepozno, roparjev že ni bilo nikjer več. Kdo bi hodil ponoči za njimi! Pa župnik na Prevorju je tudi dobil tak zoprn nočni obisk, revež je bil stiskal, ni voščil ne sebi ne drugim, da bi nekaj skupaj spravil za stara leta in za bolezen, zdaj pa so šli goldinarčki nikoli več na svidenje, naj božja kazen zadene tega Guzaja, tega brezbožnika šentjurskega, to zavrženo dušo, to garjavo žlahto satanovo, naj se na dnu pekla cvre in peče na vekov veke!

In na cesti proti Rogaški Slatini so ljudje, ki so na vse zgodaj šli na delo, našli gosposkega tujca, ki je nosil hlače v rokah in ni znal po naše, še po nemško ne, samo žepe je obračal narobe in kazal, da so prazni in z očmi je grozno zavijal in s pestjo grozil v nebo, enkrat z eno, drugič z drugo, z eno je moral držati hlače, nekdo mu je vse gumbe porezal na njih! Ljudje niso vedeli, ali naj bi se mu smejali ali naj bi se jim smilil, pa so vsakega pol, on je pa kar naprej po madžarsko preklinjal, še dobro, da ga ni nihče razumel, bile so same zelo nedostojne besede! Guzaj! Seveda spet Guzaj, kdo pa drug! Guzaj je bil povsod, Guzaja ni bilo nikjer.

Do kdaj še? Vse, kar je prav, a zdaj je mera res že do roba zvrhano polna. Naj se to zavre, si ne bo nihče več upal v Slatino! Guzaj ga že malo preveč lomi!

Praznovali smo

Imeli smo razredno proslavo. Proslava je bila posvečena prazniku Jugoslavije, 29. novembru. Proslava je bila lepa. V njej sem nastopala tudi jaz. Na tabli sta bila narisana dva pionirja. Proslava je bila tovarišici zelo všeč. Po pouku smo ostali, da bomo napisali na okna: DOMOVINA, RADI TE IMAMO, NIKOMUR TE NE DAMO!

POLONA KOŠIR, 3. c
OŠ Primoža Trubarja
LAŠKO

Ob dnevu republike pionirji na šolah pripravijo različne proslave. Tudi na naši šoli smo pripravili proslavo. Že prejšnji teden smo se pripravljali na sprejem cicibanov v naše vrste. V ponedeljek zjutraj smo imeli generalko. Po kosilu smo nastopali za višjo stopnjo. Ko smo končali, je bila ura dve. Do petih smo imeli čas, saj smo šele takrat sprejeli cicibane med pionirje.

Starejši pionirji in mladinci so priredili ples. Nekaj naših sošolk je šlo plesat. Zato smo se tudi me odločile, da gremo z njimi. Na plesu smo dobili tudi sok. Tako smo se kar nekaj časa zabavali. Ples se je končal. Hitro sem pomalicala. Počakali smo tovarišico, Nastop se je pričel. Cicibani so pred pionirsko zastavo izrekli slovesno zaobljubo. Tovarišice so jih odpeljale na pogostitev. Tudi recitatorji smo nastopili. Kmalu je bilo prireditev konec.

Tako so cicibani postali pionirji.

KSENIJKA BERK, 5. b
COŠ Fran Roš
CELJE

Prišla sem iz šole, Kaj početi? Za domačo nalogo ni ničesar. Pogledam skozi okno. Pričele so padati majhne, bele snežinke. »Oh, kako je lepo,« si mislim. Toda, prekine me misel: »Ali je bilo otrokom pred štiridesetimi leti tudi tako lepo, so tudi lahko tako mirno, svobodno gledali poljane skozi okno?«

Ne! Ker niso imeli svobode, miru! Pestila jih je lakota, bili so brez ljubezni, svobode. Kdo bi jim dal ljubezen, svobodo? Kdo bi jih ljubil? Kdo? Bili so brez staršev! Sovražnik jih je odpeljal v taborišča, pobil jih je! Zakaj? Zato, ker so se borili za svobodo, enakopravnost naše domovine.

Sedaj, ko živimo v izobilju, v svobodi, miru, ljubezni, v svobodni domovini, kjer lahko govorimo naš slovenski jezik, smo lahko srečni. kajti ljudje, ki so največ pretrpeli, so trpeli za domovino, da lahko mi uživamo srečno in veselo življenje.

MARTINA NIKOLIČ, 6. a
OŠ 3. bataljona VDV
VITANJE

Življenje Jakoba Pasjega

Sem rodovniški pes, pasme nemški ovčar. Luč sveta sem ugledal v Celju pri majhni družini

Z mano so lepo ravnali. Nekega dne so me naložili v avtomobil: cvilil sem. Želel sem si k mami. Ustavili smo se pred hišo. Tam sta nas pričakali mati in hčerka. Punčka me jetakoj pobožala. Zelo sem se prestrašil. Ko sem videl, da mi ne bo storila nič hudega, sem ji polizal roko. V hiši sem imel pripravleno ležišče. Sklenili so, da me bodo klicali Jakob. V skledi je bila topla hrana. Takoj sem se spravil k jedi. Bil sem zelo lačen. Skobacal sem se na stol in naslonil sprednje šape na mizo. Gospa me je prijela, postavila na tla in pokazala prst. Najprej sem ga hotel ugrizniti, potem sem se spomnil, da tega ne smem. Tudi to sem vedel, da ne smem na mizo. V sobo je prišel deček in mi stopil na rep. Zacvilil sem in odskočil. Punčka mu je takoj prisolila klofuto, mene pa je vzela v naročje in me pobožala.

Sedaj sem že velik. Ubogam na besedo.

VID BURNIK
OŠ Slavko Šlander
CELJE

Tako smo kuhali godljo in merili temperaturo.

Preden smo pivo ustekleničili, smo ga še prefiltrirali.

Kako pripraviti pivo?

Bi radi očka presenetili s kozarcem imenitnega domačega piva? Preberite si prispevek TENIJA ORTLA iz Laškega, ki je že star znanec naše strani. Tokrat nam je v besedi in sliki opisal, kako so pri kemijskem krožku na OŠ Primoža Trubarja varili pivo. Sami se odločite, če se vam splača lotiti se tega posla.

»Tadej je prinesel ječmen in pivski kvas, jaz pa hmelj. Najprej smo kilogram ječmena namočili v vodo in ga pustili kaliti 8 dni. Te dni je kemijski kabinet strašansko smrdel, ječmen pa je pridno rasel. Po osmih dneh smo ječmen en dan sušili, nato pa ga zmleli. Smešno: največ težav smo imeli z mlinčkom – nismo mogli najti primernega. Navsezadnje sem staro mamo le prepričal, da mi je posodila svoj mlinček za orehe iz leta 1800. Celo uro sva s Tadejem vrtela ročico, tako da sva dobila krvave žulje. Nato smo si v šolski kuhinji izposodili dva velikanska lonca in ju napolnili z 10 litri vode. Ko smo vodo ogreli na 35 stopinj Celzija, smo vanjo vrgli dva kilkograma skaljenega ječmena. Nastala je rjavkastozelena godlja. To smo segrevali deset minut pri 40 stopinjah, nato petnajst minut pri 52 stopinjah, petnajst minut pri 62 stopinjah in še petnajst minut pri 72 stopinjah Celzija. V to godljo smo vsuli 14 gramov stisnjenega hmelja in vse skupaj kuhali eno uro. Ves čas smo jemali vzorce v epruvete in s pomočjo jodovice (indikatorja za škrob) ugotavljali prisotnost škroba. Pri temperaturi 72 stopinj Celzija se je ves škrob pretvoril v sladkor. Prekuhano godljo smo prefiltrirali, kar je bilo vse prej kot prijetno, saj je bila godlja zelo vroča. Nato smo jo ohladili do približno 10 stopinj Celzija, ji dodali pivski kvas in še enkrat precedili. Zatem je godlja stala približno dva dni. Nastalo je mlado pivo. Natočili smo ga v steklenice, nalepili nanje svoj emblem in spravili v hladilnik. Kako nam je delo uspelo, bomo ugotovili šele čez mesec dni, ko bomo smeli pivo poskusiti. Do tedaj mora pivo še zoreti.«

Mamica peče kruh

Opazovala sem mamico, kako je pekla kruh. Najprej je presejala moko, nato je noter vsula kvas, sol in mlačno vodo. Umesila je gladko testo. Pustila ga je vzhajati eno uro. Medtem je pripravila pečico, da ga je dala po ponovnem vzhajanju v vročo pečico.

Vsi smo ga radi pojedli, saj je kruh, ki ga speče moja mamica najboljši. Pa tudi kruh je naš najboljši prijatelj.

POLONCA PEPERKO, 2.r
OŠ KOMPOLE

Kako preživim dan

Vstanem ob 7. uri. Najprej telovadim. Za telovadbo naredim 10 počepov in 10 skokov v višino. Nato se oblečem, zajtrkujem in odidem z Jernejo in Metko v šolo. Pouk se končaob 11.30. Počasi odidem domov. Po kosilu se igram z muco in punčko, potem pa naredim domačo nalogo in se učim. Zvečer pomagam pripraviti steljo za krave. Zvečer zadovoljno zaspim.

KRISTINA SKAZA, 2.r
OŠ FRANKOLOVO

Humana akcija

Skoraj vsak dan beremo in slišimo o raznih elementarnih in drugih nesrečah. Ob takih vesteh človek pomisli, kako hudo je prizadetim ljudem, posebno ostarelim in majhnim otrokom.

Pred nedavnim je huda nesreča doletela prebivalce Kopaonika. Potres je uničil skoraj vse, tako da so domačini ostali brez streh in tudi brez najnujnejših stvari. Sosednje republike so takoj priskočile na pomoči. Začela se je zbiralna akcija po vsej državi.

Te akcije se je udeležila tudi naša šola. Vsak učenec je prinesel dva kilograma starega papirja. Denar, ki smo ga dobili, smo namenili prizadetim na Kopaoniku. Tako smo tudi mi s skromnim prispevkom pomagali ublažiti posledice potresa.

MANJA SLEMAN, 7. b
Prva osnovna šola
CELJE

Mladi novinar

Še nekaj o intervjuju

Če ste pozorno prebrali našo rubriko v prejšnji številki, že veste nekaj o intervjuju. Danes pa moramo dodati še nekaj.

Na prvi pogled se zdi, da je oblikovanje intervjuja prav preprosta reč. Toda intervju začne nastajati že mnogo prej, preden se novinar začne pogovarjati s sogornikom. Ko novinar izbere temo, se mora na intervju dobro pripraviti, saj mora vedeti, kaj bo sogovornika spraševal. Še posebej, če je tema zahtevna, lahko trajajo priprave kar prcej časa. Novinar mora namreč dobro obvladati temo pogovora, saj bo le tako lahko izbral najbolj umestna vprašanja. Razen tega pokaže s tem tudi spoštovanje do svojega sogovornika.

Šele ko novinar iz razne dokumentacije, priročnikov in knjig zbere podatke, ki jih potrebuje, si sestavi nekakšen KONCEPT intervjuja. Pogosto pa se zgodi, da se med samim razgovorom porajajo še kakšna zanimiva vprašanja, zato mora novinar tudi pozorno poslušati sogovornika. Seveda pa pri tem pazi, da se ne bi preveč oddaljil od osnovne teme pogovora.

Včasih objavi novinar sogovornikove odgovore dobesedno, drugič jih nekoliko preoblikuje, strne, skrajša. Pri tem pa mora vedno paziti, da je objektiven, da ostanejo sogovornikove trditve vsebinsko nespremenjene.

NALOGA: Poišči v Novem tedniku TEDNIKOV INTERVJU in ugotovi, kakšne vrste je. Primerjaj ga z intervjuji, ki jih najdeš v drugih časopisih.

fotolik CELJE
ATELJE, TISKARNA, TRGOVINA, RAZGLEDNICE

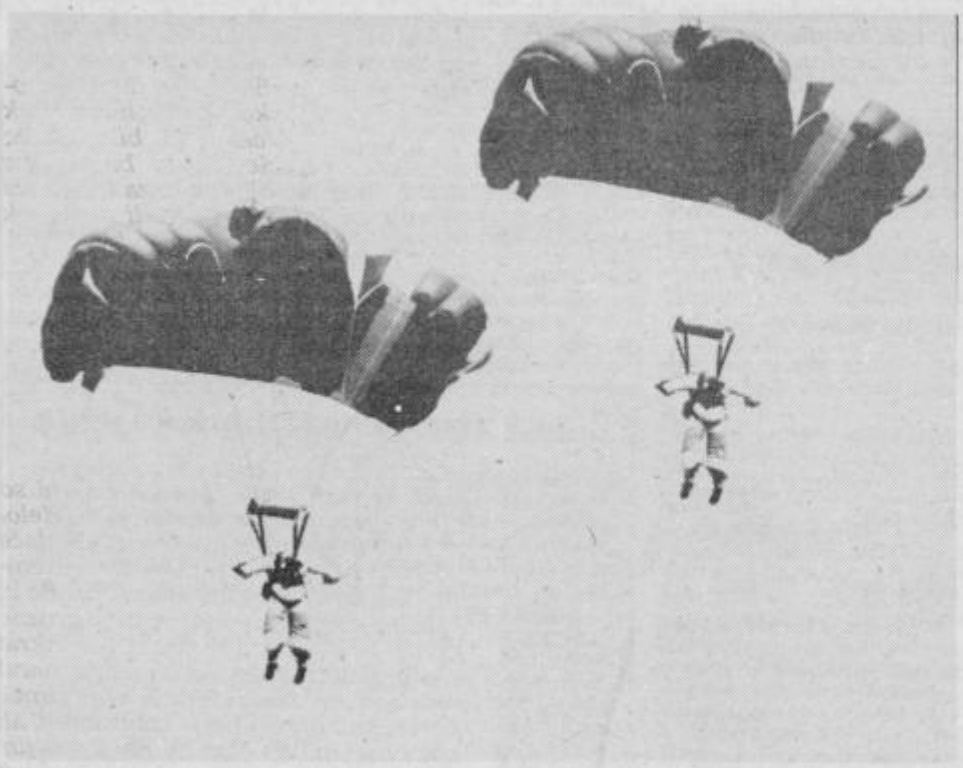

Pionirji fotografirajo

Za ta teden smo izbrali posnetek Saše Židova iz osnovne šole Anton Aškerc v Titovem Velenju. Sašo se je že v preteklem šolskem letu izkazal v naši akciji z nekaterimi odličnimi fotografijami in tudi današnja potrjuje, da se mladi velenjski osnovnošolec oblikuje v velikega mojstra fotografije. Predvidevam, da je Sašo pri snemanju uporabil teleobjektiv, ki mu je padalca (v fotografskem žargonu rečeno) »nabil skupaj«. Če slikamo malo ljudi in hočemo, da je slika čimbolj polna, se poslužujemo teleobjektivov (105, 200 mm), s širokokotnim objektivom pa bi naprimer te ljudi pomanjšali in jih »razbili« po prostoru.

Sašo je s primernimi kontrasti dobil tudi lep efekt. Z objavljeno fotografijo pa si je tudi prislužil **nagradni kupon našega stalnega sodelavca in že dolga leta nosilca fotografije v našem prostoru-Fotolika.**

Čimprej nam vaše izdelke pošljite tudi vi!

Urednik fotografije

aero NAGRAJUJE ATKINE IZŽREBANCE

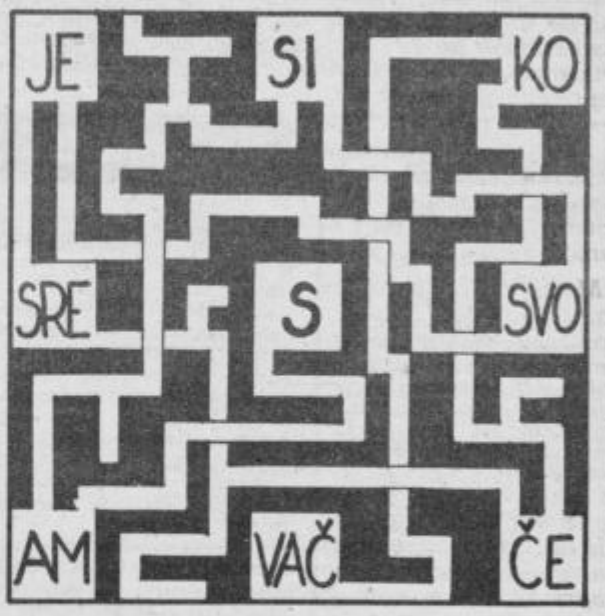

Atkina zanka

V zapletenem labirintu se skriva slovenski pregovor. Samo ena pot vodi od sloga k slogu. Začeti moraš pri črki S v sredini in poiskati pot do naslednjega sloga. Od tu moraš pot nadaljevati k naslednjemu in tako naprej, dokler ne boš obhodil vseh polj. Kjer se poti križajo, moraš iti prvič po »zgornji« poti, drugič pa po »spodnji«.

Pregovor napiši na dopisnico in jo pošlji do torka, 11. decembra pošlji na NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3a, 63000 CELJE. Izžrebali bomo nagrajenca tovarne AERO.

Pravilen odgovor Atkine zanke iz prejšnje številke je ENA POLOVICA. Deset desetin dveh polovic namreč znaša eno celo. Polovica od tega pa je, seveda, polovica. Nagrado za pravilen odgovor pa tokrat dobi: Manja Škorc, C. na Dobravo 60a, 63000 Celje.

Veljajo za tekmovalce turističnega razreda

Uspehi kajakašev Nivoja pa to spodbijajo in napovedujejo lepo prihodnost

Prvi kajak klub so v Celju ustanovili takoj po 2. svetovni vojni, kasneje pa je imel več imen: KK Celje, KK Rinka, KK Savinja in od pred deset let dalje kajak – kanu sekcija pri Društvu za šport na vodi Nivo Celje. Pred štirimi leti so se že pojavili prvi vidnejši rezultati v slovenskem in jugoslovanskem prostoru, kar še posebej velja za dosežke Matjaža Murglja, Sandija Jelenca, Zdravka Seničarja, Živo Cankar pa tudi Dušana Kondo, zdaj »dušo« sekcije, ki pa je žal zaradi težje obolelosti moral kot perspektiven član to zvrst športa opustiti. Ostal pa je zraven in danes gre prav njemu veliko zaslug, da ta sekcija dela kot ena najboljših v Celju pa tudi izven njega.

»Kljub dobrim rezultatom, ki smo jih dosegli v težkih rezmerah, nismo našli veliko razumevanja v sredini, kjer živimo,« razočaran pripoveduje Dušan Konda. »Da v tem nismo uspeli pa je krivda naše slabe organizacije in neodgovornosti vodilnih ljudi.«

Stanje se v zadnjem času, kar je delo prevzel Jani Ulaga, popravlja. Tudi stiki z matičnim društvom postajajo boljši, pa čeprav je še veliko skritih rezerv. »Moti pa nas, da smo še vedno, kljub dosežkom, od nekaterih predstavnikov ZTKO Celje tretirani kot tekmovalci turističnega ranga,« zaključuje Dušan Konda in začne z naštevanjem letošnjih največjih rezultatov.

V spustu kajak – kanu so bili letos najuspešnejši: na republiškem pionirskem prvenstvu v Tacnu je zmagal David Žličar, na mladinskem republiškem prvenstvu v K-1 je bila Živa Cankar prva, prvo mesto pa je osvojila tudi na državnem prvenstvu v Skopju. Na republiškem članskem prvenstvu sta v K-1 med člani in članicami zmagala Matjaž Murgelj oz. Živa Cankar. Na članskem državnem prvenstvu v Hrastniku sta bila oba v svojih kategorijah druga.

ZTKO Slovenije je tudi objavil kategorizirane tekmovalce njihove sekcije. To so Matjaž Murgelj (zvezni razred) ter Sandi Jelenc in Živa Cankar (perspektivni razred).

Po letošnjih uspehih že načrtujejo svoje delo v prihodnjem letu, ko se naj bi njihovi člani pojavili vsaj na dvajsetih do petindvajsetih domačih in tujih tekmovanjih. Največ pričakujejo od Matjaža Murglja, ki je član državne reprezentance in kandidat za nastop na svetovnem prvenstvu prihodnje leto v Garmisch Partenkirchnu. Na mladinskem evropskem prvenstvu naj bi nastopili Živa Cankar, Jože Ivačič, David Žličar in morda še kdo. Želijo in potrebujejo kombi, saj čolnov pri prevozu ne morejo dati na vlak ali avtobus. Potrebujejo tudi štiri nove kvalitetne čolne, od tega enega za Murglja za uvrstitev v državno reprezentanco, za kar je potrebno ogromno napora od 30 preveslanih kilometrov vsak dan in v vsakem vremenu do najvišjih uvrstitev na močnih domačih in tujih tekmovanjih. Pri vsem tem po besedah Dušana Konde upajo, da bodo naleteli na večje razumevanje tudi pri ZTKO Celje, saj nenazadnje delajo povsem amatersko ter so opravili tudi že 1500 udarniških ur pri svojih objektih ali vzdrževanju opreme.

TONE VRABL

8. turnir slovenskih rokometnih veteranov

V soboto, 8. decembra, bo v dvoranah Golovec in Tehnične srednje šole 8. turnir ekip slovenskih rokometnih veteranov v organizaciji Trim teama, rekreativnega rokometnega kluba Celje.

Tekmovanje se bo začelo ob pol deveti uri zjutraj s predtekmovanji v šestih kvalifikacijskih skupinah, kjer se bodo zmagovalci uvrstili v polfinale. Prijavljenih je 18 ekip, med njimi štiri s celjskega območja – Radeče, Šoštanj, Trim team Celje in Minerva Griže. **Skupina A:** Inles Ribnica, Radeče in Sevnica, **skupina B:** Trim team Celje, Krka Novo mesto in Drava Ptuj, **skupina C:** Peko Tržič, Bakovci in Šoštanj (vsi igrajo v hali Golovec), **skupina D:** Nova Gorica, Branik Maribor in Slovan Ljubljana, **skupina E:** Krmelj, Prule Ljubljana in Rudar Trbovlje ter **skupina F:** Radgona, Minerva Griže in Polet Murska Sobota (igrajo v dvorani Tehnične srednje šole). Finalna tekma bo v hali Golovec ob 17. uri, proglasitev zmagovalca ter podelitev priznanj pa ob 18,30 v družabnih prostorih Golovca. V različnih ekipah bo nastopila cela vrsta nekdanjih odličnih rokometašev, ki so nosili celo dres z državnim grbom pa se danes z rokometom ukvarjajo zgolj ljubiteljsko, vendar še vedno navdušujoče in privlačno.

Zmagovalna ekipa bo dobila pokal Novega tednika – Radia Celje.

T. VRABL

Zmaga hokejistov nad Medveščakom

V zaključnem delu prvenstva v zvezni ligi so hokejisti Cinkarne Celje doma dosegli drugo zmago, ko so premagali Medveščak iz Zagreba 8:2 (2:0, 2:1, 4:1). Gole za Cinkarno so dali Filipović, Marčec in Felicijan po dva ter Lepša in Bulatović po enega.

Včeraj (sreda) so hokejisti Cinkarne nastopili na Jesenicah proti Jesenicam. S tem je tekmovanje v prvih dveh krogih državnega prvenstva končano. Prve štiri ekipe se bodo zdaj spoprijele v boju za najvišja mesta od 1. do 4., ostale pa za mesta od 5. do 8., kar pomeni za drugi kvalitetni del. Cinkarnarji gredo v drugi krog z dvema točkama prednosti pred Medveščakom, vsekakor pa bo treba v preostalih dvobojih dobiti še kakšno točko proti beograjskemu Partizanu in verjetno Vojvodini, če se bodo hoteli obdržati v družbi najboljših tudi prihodnje leto.

Prav gotovo pa je v letošnjem prvenstvu v hokeju na ledu v najtežjem položaju prav celjska ekipa, ki ji volja do nastopanja še ni popustila. In to je najvišja odlika pravih športnikov, kar bi morali odgovorni ceniti, spoštovati in tudi nagrajevati. Zlasti brez slednjega tudi prvi dve besedi nič ne pomagata.

V soboto Partizan

V zaključnem delu zvezne lige bodo hokejisti Cinkarne v soboto, 8. decembra igrali doma na drsališču v Mestnem parku proti beograjskemu Partizanu. Tekma bo ob 18,30.

Mladi Cinkarnarji v ČSSR

Pionirji in mladinci hokejsko drsalnega kluba Cinkarna Celje so gostovali v Pragi (ČSSR), kjer so se srečali s sovrstniki. Eno tekmo so dobili 2:6, drugo pa izgubili 8:2.

JK – TV

31 klubov v velenjski občini

V velenjski občini je trenutno pri Zvezi telesno kulturnih organizacij registriranih 31 klubov in društev, od tega 23 v Titovem Velenju, pet v Šoštanju, dva v Šmartnem ob Paki in eden v Topolšici, s skupnim številom 6933 športnikov.

Po številu članstva so najmočnejši Planinsko društvo Velenje s preko dva tisoč člani, Občinska zveza organizacij za tehnično kulturo 1435 ter Občinska Zveza taborników tisoč članov. Najmanj članov je v kegljaškem klubu Šoštanj 24 in v plesnem klubu Velenje 23. Za vse registrirane športnike v velenjski občini (med njimi so tudi trije s statusom športnika zveznega razreda in 12 s statusom perspektivni športnik 1. razreda) skrbijo 402 člana strokovnih kadrov, kar je sicer lepo število, vendar še vedno premalo kvantitetno ter zlasti kvalitetno.

TV

Kdo bo najboljši športnik?

Razmišljanja pred izborom športnika leta v Celju

Tudi letos bodo TKS in ZTKO Celje skupaj z uredništvom Novega tednika in Radio Celje izbrali najboljše športnike in športnice celjske občine za leto 1984. Posebna delovna skupina pri ZTKO Celje je pripravila program, ki se ne razlikuje veliko od prejšnjih. Tudi letos bomo preko posebne ankete izbrali po tri najboljše športnike in športnice. Pri izboru bodo sodelovali športni novinarji in sodelavci, športni delavci, trenerji in dobri poznavalci športa.

Prvi trije med najboljšimi športniki in športnicami bodo dobili priznanja, ki jih bodo izdelali v steklarni Boris Kidrič v Rogaški Slatini. Zraven bo seveda še darilni bon in pisno priznanje za dosežke letos, pa tudi v prejšnjih letih.

Kljub temu, da končujemo olimpijsko leto pa bo izbor v celjski občini med posamezniki težji kot kdajkoli doslej. Vrhunskih športnikov z izjemnimi dosežki pravzaprav nimamo več, vse ostalo pa je v poprečju, iz katerega bo treba s pripravljenimi kriteriji in ob sodelovanju anketirancev izbrati najboljše.

Morda samo nekaj imen med favoriti za najvišja mesta. Odlični judoisti Fabjan (proglašen za najboljšega absolutnega judoista letos v Jugoslaviji), Cuk in Anderle, atleta Kopitar in Rozman, kanuist Murgelj, dvigalec uteži Urankar ter še mnogi drugi iz vodilnih celjskih kolektivnih športov. Med športnicami je v ospredju brez dvoma nosilka srebrne medalje s svetovnega prvenstva v kegljanju v Ljubljani Pečovnikova, ob njej še druge kot Gobec, Bajde, Češko, mlade plavalke sestri Lavrič, Drezgič, Fermentin in še kdo. Sicer pa počakajmo na izid prispelih anketnih listov.

Proglasitev skupaj s sindikalnimi športniki in perspektivnimi športniki bo v petek, 11. januarja prihodnje leto v dvorani Narodnega doma.

TONE VRABL

Mat za celjski šah

Še pred desetimi leti so bili šahisti Celja republiški prvaki in od takrat dalje so vedno nastopali v tej ligi ter so do lani, ko so osvojili že skromno peto mesto, borili za prva tri mesta. Lani je nastopila kriza in letos so med desetimi ekipami osvojili deseto mesto ter izpadli iz društva najboljših.

Vzrokov za takšno stanje padca celjskega šaha je več, med drugim tudi v tem, da na zadnjem republiškem prvenstvu niso igrali Bervar, Studnička, Ceglar, Štrajher, Novakova... Nastopil tudi ni Matjaž Mikac, ki igra za ljubljansko Iskro. »Nekajdnevno bivanje z igranjem šaha na Bledu nas je stalo 100 tisoč dinarjev,« je ob povratku ves obupan povedal Franc Pešec, ki še zdaj ne more razumeti, da so izpadli iz lige najboljših.

Za ŠK Celje so igrali: Franc Pešec 4,5 točke (9 partij), Božo Štucl 5 (9), Zvonko Draksler 1,5 (2), Maks Džurković 3,5 (9), Tine Prislan 0,5 (6), Tomaž Kovačič 4,5 (9), Edvard Planinc 1 (4), Stane Pertinač 1,5 (5), Lojzka Pongrac 5,5 (9), Gordana Kupi 2,5 (9), Miran Štucl 3,5 (9) in Martin Povše 3 (9).

Prihodnje leto bodo celjski šahisti nastopili v II. republiški ligi in ob morebitni zmagi ponovno zaigrali v republiški ligi čez dve leti. Žalski šahisti pa bodo po letošnjem izpadu iz II. zvezne lige prihodnje leto igrali v republiški. Takšna so pač dokaj čudna šahovska pravila v Sloveniji.

TONE VRABL

Rokometaši Aera v Vrbas

Prvi del jesenskega dela prvenstva v II. zvezni rokometni ligi se počasi končuje, saj sta do konca ostali samo še dve koli. Celjski rokometaši bodo odigrali še tretjo tekmo, ki so jo pred Dnevom republike preložili na zahtevo in prošnjo Mehanike iz Metkovićev.

Po zmagi (tudi v preloženi tekmi) nad Dinamom v Pančevu 22:20 so se krila celjskim rokometašem razprla. Zdaj imajo sedem točk (pet doma in dve na tujem osvojenih) in ob ugodnem razpletu v zadnjih kolih bi si lahko ustvarili dobro pozicijo za spomladanski prodor morda med celo najboljše.

V soboto rokometaši Aera gostujejo v Vrbasu, potem pa igrajo dvakrat doma: nasprotnika bosta solidni ekipi Istraturist iz Umaga in Mehanika iz Metkovićev. K prodoru na lestvici in mirnemu spanju čez zimo bo pripomoglo vsaj pet osvojenih točk iz treh preostalih tekem.

JK –TV

NA KRATKO

Končali s tekmovanji v EMO

Ob 90 letnici EMO je njihovo športno društvo pripravilo tudi 90 športnih prireditev. Zadnje so opravili koncem novembra. V malem nogometu je nastopilo deset ekip, končni vrstni red pa je bil: Aero, EMO, Kovinotehna, Opekarna, Posoda, Libela, Partizan, Zlatarna, Cinkarna in Zavarivač.

V namiznem tenisu so med ženskami nastopile štiri ekipe, zmagala pa je Kovinotehna pred Potrošnikom, EMO in Zlatarno. Med moškimi je bilo osem ekip, zmagali pa so predstavniki ŽTO Celje pred Aero, Zlatarno, EMO in Kovinotehno.

V kegljanju med ženskami je bilo sedem ekip (Obnova, Cinkarna, EMO, Libela, Savinja, Zlatarna, Metka), med moškimi pa osem (Kovinotehna, Klima, Savinja, Aero, Obnova, EMO, Libela, Cinkarna).

V šahu je bil vrstni red naslednji: Ingrad, EMO, Cinkarna, Kovinotehna.

Na sporedu je bila tudi tekma II. regijske kegljaške lige, kjer je Emajlirec premagal Žično 4596:4556.

Z udeležbo na športnih prireditvah je počastilo visok jubilej delovne organizacije EMO preko 250 športnikov in športnih delavcev iz domala vseh večjih celjskih delovnih organizacij.

TV

Strelci Rečice prvi

SD Stane Rozman iz Laškega je pripravila na strelišču v Rečici pri Laškem društveno tekmovanje laške občine z zračno puško. Nastopilo je kar petnajst ekip. Vrstni red ekipe: 1. SD Dušan Poženel Rečica I, 2. SD Pivovarna Laško, 3. SD Dušan Poženel Rečica II, 4. SD Stane Rozman Laško, 5. SD Celjska četa Breze itd. Posamezniki: 1. Vinko Lavrinc, 2. Damjan Pader (oba Rečica), 3. Toni Kožar, 4. Roman Matek (Pivovarna), 5. Branko Goluh (Rečica) itd.

Najboljši invalidi Sevnice

Na strelišču v Rečici pri Laškem je ob dnevu invalidov nastopilo deset ekip društev invalidov. Na regijskem tekmovanju so zmagali predstavniki Društva invalidov Sevnica pred Slovensko Bistrico, Laškim in ostalimi, med posamezniki pa so bili najboljši Martin Gorenc (Sevnica), Janko Koren (Slov. Bistrica) in Džuro Kuzmić (Laško).

VINKO LAVRINC

Marjan Črepan v slovenski reprezentanci

V Nišu je bilo tekmovanje republik in pokrajin v šahu. V slovenski reprezentanci, ki se je uvrstila na zadnji dve mesti (7 do 8) je nastopil tudi član ŠK Žalec Marjan Črepan ter na četrti deski zbral 4,5 točke, kar je lep uspeh.

JOŽE GROBELNIK

Trim team sedmi

V Umagu je bil med prazniki 29. novembra turnir rokometnih veteranov, ki velja za neuradno prvenstvo Jugoslavije. Letos je nastopilo kar 56 ekip v treh kategorijah. Med veterankami je Velenje osvojilo 3. mesto, za najboljšo igralko turnirja pa je bila proglašena njihova članica Dobrila Golič.

Med mlajšimi veterani je nastopila tudi ekipa Trim teama Celje, ki je v predtekmovanju po treh zmagah in porazu proti kasnejšemu zmagovalcu turnirja Krivaji iz Zavidovićev 6:4 osvojila solidno 7. mesto. Ljubljanski Slovan je bil med starejšimi veterani drugi.

TV

Četrta zmaga košarkarjev Libele

Težko so dosegli dragoceno zmago v 1. B zvezni ligi košarkarji Libele, ko so v 9. kolu doma premagali solidno ekipo Servo Mihalj iz Zrenjanina 91:84. Ob vodstvu gostov v drugem polčasu je potek igre spremenil odlični Pipan in potegnil za seboj ostale soigralce. Najprej so rezultat izenačili, ob koncu pa zasluženo zmagali.

Tovornik je bil znova najboljši stelec, saj je dal 40 košev.

Do konca jesenskega dela prvenstva sta ostali še dve koli. Celjski košarkarji imajo osem točk in so na sedmem mestu. Za kaj boljšega pa jim žal primanjkuje večje število KVALITETNIH igralcev. Tako skromnega izbora trener celjskih košarkarjev že dolgo ni imel. To je narobe in morebitne posledice bo iskati prav v tem pa še čem drugem. Nekaj mladih je, vendar ti le ne morejo nositi celotnega bremena v tako zahtevni ligi, kot je 1. B zvezna. Za to pa so v klubu vedeli že pred začetkom tekmovanja.

V 10. kolu bo Libela znova nastopila doma proti Montingu iz Zagreba, ki je trenutno četrti.

Ostalih tekem v II. zveznih in republiških ter vzhodnih ligah pa zaradi praznikov tokrat ni bilo in bodo na sporedu v soboto ter nedeljo.

J. KUZMA

NOČNE CVETKE

● Jovica Ž. iz Titovih Užic pogosto potuje. Tako je zašel tudi v Celje, kjer so ga miličniki prijeli v soboto in ga pridržali do ponedeljka, da se je lahko Jovica predstavil še sodniku za prekrške. Jovico so namreč osumili klateštva, saj ni nikjer zaposlen oziroma nima sredstev za preživljanje. Sodnik za prekrške je Jovici izrekel kazen 23 dni zapora in ga tako za nekaj časa rešil skrbi, kje bo prespal in kaj bo jedel.

● V soboto zvečer sta v restavraciji v Novi vasi razgrajala Šemsi J. iz Pohorske ulice in Nedim T. iz Ulice bratov Vošnjakov. Zadeva se je končala kot običajno v prostorih za treznenje na celjski Postaji milice.

● V noči s petka na soboto je imel svojo predstavo v Kraigherjevi ulici Janez Ž. Najprej je razgrajal in razbil steklo na vhodnih vratih stanovanjskega bloka, nato pa še na terasi in se pri tem tudi lažje ranil. Ker je bil že dobre volje in v rožcah, se je hotel ta večer še malo popeljati. Usedel se je v avtomobil, a prišel le nekaj metrov naprej – do prvega droga javne razsvetljave.

● Stanovalci bloka ob Dečkovi cesti v Celju večkrat ne morejo spati. Tako pgoosto, kot tam razgraja Ladislav Š. Prejšnjo sredo je imel Ladislav spet svoj »show«. Miličniki so ga sprva opozorili, ker pa tudi čez eno uro ni bilo miru, so Ladislavu omogočili, da je razgrajal naprej v prostorih za treznenje, kjer ta večer ni nikogar motil.

● Prejšnji teden so miličniki pridržali v prostorih za treznenje tudi Mirka J., ki je razbijal v prostorih restavracije v Novi vasi.

S. Š.

Šentjurski borci so proti prestavitvi spomenika

Šentjurski borci so se izrekli proti prestavitvi spomenika iz Narodno osvobodilne vojne, ker so ocenili, da na ta način ne bo rešena prometna varnost otrok, ki obiskujejo osnovno šolo Franja Malgaja.

Zdaj v šentjurski občini o tem predlogu ne razpravljajo več, kar lahko pomeni le, da je bil predlog premalo premišljen. To samo po sebi ne bi bilo nič tragičnega, če tokrat ne bi šlo za številne učence, ki jim iz dneva v dan grozi tudi smrtna nevarnost. Bodo Šentjurčani uredili promet šele takrat, ko bo obležal na cesti mrtev otrok?

V. E.

Napadalec se je prijavil sam

Preiskovalni sodnik je odredil pripor za 23-letnega Uka Jasharija, ki je osumljen, da je 18. novembra letos zabodel 30-letnega Boža P. iz Štor.

Božo je ta večer iskal svojo ženo Alenko in jo našel na postaji za lokalne avtobuse v Celju. Hotel je, da bi šla skupaj domov, ker pa žena tega ni hotela, jo je udaril. Takrat je pristopil Jashari in Boža najprej udaril, nato pa ga zabodel v hrbet. Po tem sta skupaj z Alenko pobegnila, Božo pa se je čeprav huje ranjen, uspel odpeljati v celjsko bolnišnico.

Jashari se je kasneje sam oglasil na Postaji milice in priznal, da je zabodel Boža P.

S. Š.

Mladoletnika pretepla starčka

V celjski bolnišnici je umrl 73-letni Anton Fajdiga iz Šibenika pri Šetnjurju, ki je bil huje ranjen v pretepu 24. novembra letos.

Do pretepa je prišlo pred Fajdigovo hišo, napadla pa sta ga mladoletnika Franc M. in Edvard M. ki sta ta dan tudi precej popila. Fajdiga jima je uspel pobegniti v hišo, vendar sta mladoletnika s koli razbila šipe in vlomila v stanovanje. Antonu Fajdigi sta povzročila tako hude telesne poškodbe, da je deset dni kasneje umrl v celjski bolnišnici, pretepla pa sta tudi njegovo sestro, 71-letno Terezijo Fajdiga.

S. Š.

Ranjena lovca

Za dva lovca na našem območju se je nedeljski lov na zajce končal nesrečno. Ranile so ju šibre lovskih tovarišev, ki so bile sicer namenjene zajcem, a so zgrešile plen.

Lovska družina Vojnik je lov na zajce organizirala v Tomažu nad Vojnikom, nesrečni lovec pa je bil Venčeslav Vagner. Lovci Vekoslav Tanko, Jože Pekošek in Borut Sevnik so namreč streljali na bežečega zajca, šibre pa so se odbile od ceste in zadele Vagnerja v nogo.

Lažje ranjen je prišel z lova tudi Stanislav Gračner, ki je skupaj z drugimi člani lovske družine Boč-Podplat lovil v Polžanski gorci v šmarski občini.

S. Š.

PROMETNE NESREČE

Visoka škoda na tovoru

Iz Vranskega proti Žalcu je vozil tovornjak, naložen s 3.400 steklenicami alkoholnih pijač, LUDVIK ŠKARJA, 45, iz Moravč. Iz neznanega vzroka je v Grajski vasi zapeljal v levo in trčil v tovornjak, ki je pripeljal nasproti. Steklenice so se razbile, zato je škode za 2 milijona in 700 tisoč dinarjev, huje pa sta se poškodovala tudi voznik Škarja in njegov sopotnik.

Otrok na cesti

Na Ulico V. Vlahoviča v Titovem Velenju je nenadoma skočil na cesto 6-letni M. M., v trenutku, ko je iz smeri Bevč pripeljala z osebnim avtomobilom VIKICA TOMLJENOVIČ, 32, iz T. Velenja. Tomljenovičeva ni uspela pravočasno ustaviti in je dečka zbila po cestišču. Huje ranjenega so prepeljali v slovenjegraško bolnišnico.

Umrla med prevozom

Na lokalni cesti med Grižami in Preboldom je v levem ovinku začelo zanašati voznika osebnega avtomobila VOLODJO GOTHE-ja, 20, iz Migojnic. Začel se je prevračati, končno je obstal na strehi. Med prevračanjem je iz vozila padla sopotnica IRENA BREZNIKAR, 16, iz Matk, ki se je tako hudo poškodovala, da je umrla med prevozom v bolnišnico.

Padel pod traktor in umrl

BRANKO PLOJ, 29. iz Selc je vozil traktor skozi Spodnjo Volčino, kjer se je srečeval z osebnim avtomobilom. Zapeljal je preveč v desno na neutrjeno bankino. Traktor se je prevrnil po strmem pobočju in med prevračanjem pod seboj pokopal Ploja, ki je med prevozom proti bolnišnici umrl.

AVTO magazin

Sojenje vlomilki

V Titovem Velenju se je začelo sojenje Džurdži Cafuta iz Beograda, ki je obtožena devetih vlomnih tatvin v stanovanja. Džurdža je odnašala samo zlatnino in denar, čeprav je večkrat naletela tudi na vrednejše tehnične predmete. Skupna škoda oziroma vrednost nakradenih predmetov presega 150.000 dinarjev, natančneje pa jo bodo poskušali določiti na sojenju.

Sicer pa je bila Džurdža Cafuta že pred tem kaznovana zaradi velikih tatvin, osumljena pa je še za deset vlomnih tatvin v stanovanja, vendar za te primere preiskava še ni končana. O sojenju vlomilki iz Beograda, ki je trenutno v priporu, bomo še poročali.

S. Š.

Po sklepu delavskega sveta

DO OPREMA CELJE, Babno 3

razpisujemo
naslednja dela in naloge

TEHNIČNI VODJA

Pogoj za zasedbo je naslednji:
– da ima višjo ali srednjo izobrazbo lesne stroke s 5-letnimi delovnimi izkušnjami na enakih ali podobnih delih
– da ima sposobnost vodenja in organiziranja dela pri tehničnem in proizvodnem delu v delovni organizaciji
– da predloži koncept dela.

Za navedena dela ima delavec posebna pooblastila in odgovornosti in se imenuje za dobo 4 let.
Razpis za navedeno delo velja 20 dni po objavi.
Vloge sprejema razpisna komisija pri delavskem svetu DO OPREMA CELJE.
Nepopolnih in nepravočasnih vlog razpisna komisija ne bo obravnavala.

Vse kandidate bomo obvestili v roku 30 dni po imenovanju navedenih del.

ljubljanska banka
Splošna banka Celje

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje
n. sub. o.

razpisuje
po sklepu zbora banke prosta dela in naloge

PREDSEDNIKA POSLOVODNEGA ODBORA BANKE

za mandatno dobo 4 let z naslednjimi pogoji za imenovanje:
– najmanj višja strokovna izobrazba ekonomske, pravne, organizacijske ali druge ustrezne usmeritve
– najmanj 5 let delovnih izkušenj na finančnih ali drugih področjih v gospodarstvu, finančnih ali drugih organizacijah
– znanje enega od svetovnih jezikov
– izpolnjevanje zakonskih pogojev za opravljanje poslovodnih del in nalog.

Razen navedenih pogojev za opravljanje razpisanih del in nalog se od kandidatov pričakuje, da so z delom in širšo aktivnostjo dokazali odgovornost za opravljanje del in nalog ter razvijanje samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosov.

Kandidati naj k prijavi, navedbam in dokazilom priložijo predlog o načinu realizacije razvojnega programa Ljubljanske banke Splošne banke Celje in opredelijo svojo vlogo pri njegovi realizaciji.

Prijave s prilogami pošljite v zaprti kuverti pod oznako »za razpisno komisijo poslovodnega odbora« v roku 15 dni po objavi razpisa na tajništvo Ljubljanske banke Splošne banke Celje, Vodnikova 2, Celje.

TUDI MALO ALKOHOLA JE LAHKO PREVEČ

Telesne in duševne posledice dolgoletnega uživanja alkohola

Najlaže si predstavljamo tiste posledice, ki jih lahko vidimo sami. Vsak od nas bo že po zunanjosti spoznal človeka, ki že dolgo časa prekomerno uživa alkoholne pijače, natančen pregled pri zdravniku pa bo razkril še številne okvare notranjih organov,

Alkoholiki večinoma zanemarijo skrb za lastno **zobovje.** Njihovi zobje so okvarjeni in pomanjkljivi ter onemogočajo dobro prežvekovanje hrane. Alkoholik zato raje uteši lakoto s pijačo kot z obrokom hrane. Alkohol sčasoma okvari **sluznico v želodcu in dvanajstniku,** začetnemu vnetju pogosto sledijo **rane** na teh organih. Vedeti moramo, da rana na želodcu nastane tudi zaradi drugih vzrokov.

Pri alkoholikih so pogosto prizadeta **jetra**, saj morajo stalno razgrajevati velike količine alkohola. Ko je okvara huda, so jetra zatečena, bolnik pa ima kožo in beločnice rumene barve. Hude težave in bolečine povzroča vnetje **trebušne slinavke.** Za bolnika manj boleče in opazne so okvare **srčne mišice** in **ledvic,** vendar le-te lahko odločajo o dolžini življenja. Alkoholiki pri sebi opazijo motnje v delovanju **spolnih žlez** in **organov**, ki se kažejo z neplodnostjo in celo z impotenco. Zanimivo je, da ljudje najtežje dojamejo ravno posledice na področju spolnosti, čeprav se le-te pojavijo pri velikem številu alkoholikov.

Najhujše okvare zaradi uživanja alkohola se pojavijo na **živčevju**. **Vnetje živcev** povzroča oslabelost rok in nog, temu se pridružijo še pekoče bolečine in mravljinčenje. Celice v možganih odmirajo hitreje, če jih stalo oblivamo z alkoholom. Ker se možganske celice ne obnavljajo, pride do postopne **oslabitve duševnih dejavnosti.** To se kaže s pozabljivostjo, miselno okornostjo, čustveno zbledelostjo in zmanjšano sposobnostjo za opravljanje delovnih dolžnosti. Tako alkoholik često ne more več zadovoljivo opravljati svojega poklica. Okvare na možganih so primer za istočasno pojavljanje duševnih in telesnih posledic dolgotrajnega uživanja alkohola (telesna posledica je v tem primeru zmanjšanje mase možganov).

Nekatere posledice na duševnosti človeka sem že omenila, naštela bom še nekaj pravih duševnih bolezni, ki so večinoma posledica alkoholizma.

Najbolj poznana takšna bolezen je **alkoholni bledež.** Bolezen se začne z nemirom, občutkom strahu, nespečnostjo in se nadaljuje s hudim tresenjem telesa. Bolniku se skali zavest, ima prisluhe in privide. Ob tem je prizadet ves organizem, najbolj obremenjeno je srce. Bolezen traja nekaj dni, a se kljub zdravniški pomoči lahko konča s smrtjo.

Manj znana je **alkoholna božjast,** ki je podobna pravi božjasti. Izzove jo dolgotrajno pitje alkoholnih pijač, ob abstinenci pa ponavadi napadi prenehajo brez posebne terapije.

Pri starejših alkoholikih opažamo **alkoholno bebavost**. Ta nastane zaradi hudih okvar možganovine. Bolnik postaja slaboumen in sčasoma ni več spodoben za samostojno življenje. Bolezni ni mogoče zaustaviti.

Redkejša, pa tudi teže prepoznavna je **alkoholna ljubosumnostna blodnjavost.** To ni navadna ljubosumnost alkoholika, ampak prava duševna bolezen. Bolnika obsedajo nemogoče ljubosumnostne ideje, ki se nanašajo na sorodnike in znance. Blodnjavost se lahko konča s kaznivim dejanjem, zato moramo biti nanjo pozorni.

Ob pravih duševnih boleznih, nastalih kot posledica alkoholizma, omenjam še kratkotrajne duševne motnje, ki se pojavijo v zvezi s pitjem alkoholnih pijač (tudi pri tistih pivcih, ki še niso odvisni od alkohola). Vsem je znano navadno **pijanstvo,** ki se lahko konča z nezavestjo ali celo smrtjo. Pijanstvo pa je lahko tudi »patološko«, ko človek že po majhni količini zaužitega alkohola izgubi razsodnost, in pod vplivom blodnih idej izvrši kaznivo dejanje. Zunanja podoba takega človeka pa ne kaže znakov vinjenosti.

DR. ZDENKA ČEBAŠEK-TRAVNIK

MERX AVTOTEHNIKA
Miklošičeva ul. 5
63000 CELJE

Po sklepu Komisije za delovna razmerja in družbeni standard v

DO AVTOTEHNIKA Celje

objavljamo
prosta dela in naloge

PRODAJA TEHNIČNEGA BLAGA
za prodajalno Šempeter

Pogoji za zasedbo del in nalog:
– prodajalec trgovsko avtotehnične stroke,
– 2 leti delovnih izkušenj,

Prošnje sprejema Komisija za delovna razmerja in družbeni standard v DO v roku 8 dni od dneva objave.

Prijavljene kandidate bomo pismeno obvestili v roku 15 dni po opravljeni izbiri.

ZANKE IN UGANKE

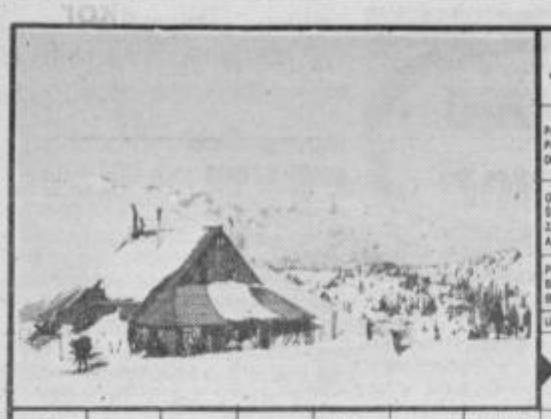

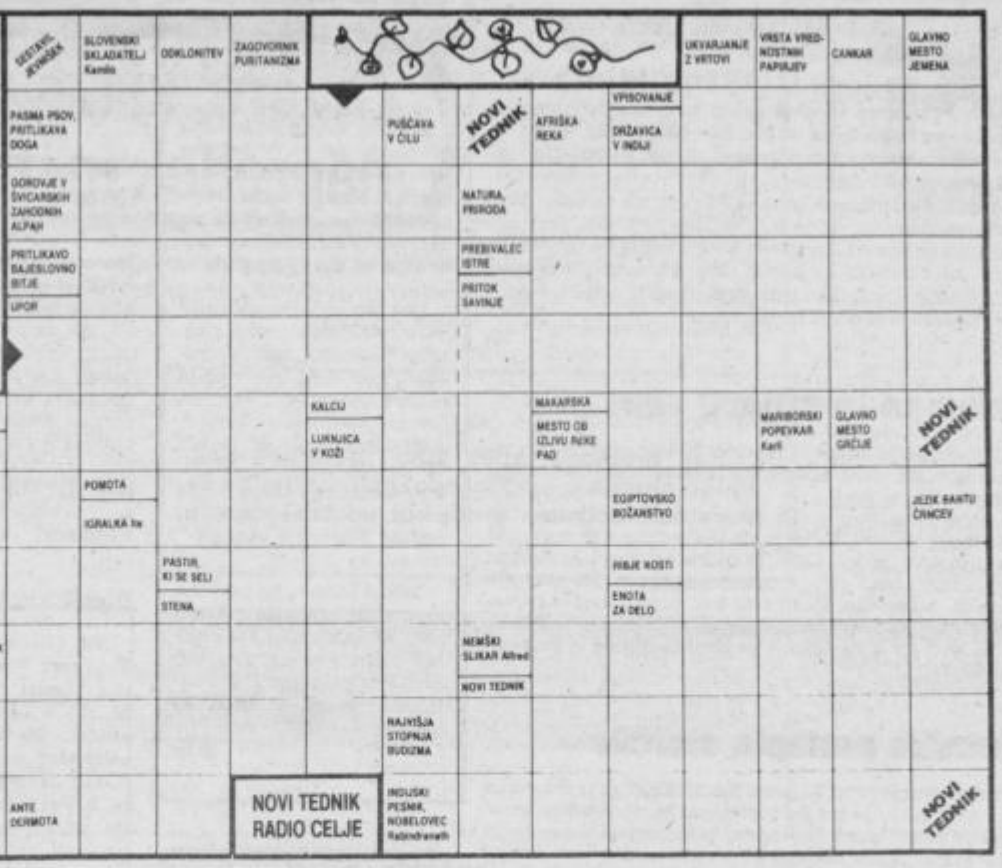

Nagradni razpis

1. nagrada 500 din
5 nagrad po 100 din

Pri žrebu bomo upoštevali le pravilne rešitve, pošljite jih najkasneje do torka, 11. 12. 1984 do 9. ure. Rešene križanke lahko prinesete tudi osebno, na vhodnih vratih je poštni nabiralnik. Na kuverto napišite NAGRADNA KRIŽANKA in svoj točni naslov.

Rešitev nagradne križanke

Vodoravno: LOKA, UMOR, ČEKAN, KLAMER, OMUTA, RAKETA, KRANJSKA GORA, RAN, UTAJA, SR, KOMORNIK, PŠATA, EA, ANAPEST, DIAZ, NIL, KK, PEREZ, IKAR, INICIALA, AGORA, KANALJA, ESTER, RANA, AMANKA, KAIRO.

Izid žrebanja

1. nagrado 500 din prejme: Jelena Ficko, Cesta IV. št. 7, 63320 Titovo Velenje.

5 nagrad po 100 din prejmejo: Lidija Ulaga, Ljubljanska 33, 63000 Celje, Jasna Kvas, Sp. Preloge 1, 63210 Slovenske Konjice, Silva Trupkovič, Vojkova 4, 63000 Celje, Jaro Bele, 63330 Mozirje 276, Jožica Vuk, Trubarjeva 53 a, 63000 Celje.

Nagrajencem iskreno čestitamo! Nagrade boste prejeli po pošti.

HOROSKOP

● OVEN 20. 3.–20. 4

Določene težave in skrbi iz preteklosti se bodo še pojavljale. Ker bi zaradi tega lahko postali zelo razdražljivi in nervozni, bolj pazite na vaše obnašanje. Neka znana oseba bo pomagala, da bo stvar krenila na boljše. Samo upanje ni dovolj.

● BIK 20. 4.–21. 5.

Pred vami je ugodnejše obdobje, polno zadovoljstva in bučnega družabnega življenja. Čeprav vam to ne prinaša koristi, pa prinaša veliko osebno zadovoljstvo. Potovali boste in prejeli nagrado, na katero niste več računali. Ne vsiljujte se neki osebi.

● DVOJČKA 21. 5.–21. 6.

Pred vami je ugodno obdobje brez kriz in prepirov, pa tudi brez posebnega zagona. Ponuja se vam priložnost za potovanje. Kako bo vse skupaj izpadlo, zavisi samo od vas. Vsekakor prihajate v intenzivno obdobje, ki bo pobralo vso vašo moč. Napako boste hitro popravili.

● RAK 21. 6.–23. 7.

Pred vami je izrazito ugodno obdobje. Dobro se boste počutili in zelo uspešni boste. Stanje se nanaša na službeno, še posebej pa na družabno življenje, ker boste v neki družbi prezadovoljni. Le-ta vam bo pomagala na poti k uspehu. Ne kažite partnerju več kot doslej.

● LEV 23. 7.–23. 8.

Pred vami je ugodno obdobje za uspešen zaključek vseh zadanih nalog. Tudi tistih, ki ste jih iz določenih razlogov odložili. Da ne boste čisto izmučeni, sprejemajte le iskrene prijatelje. Nekdo vas bo obrekoval, vendar ne vračajte mu na isti način. Nekdo vas potrebuje.

● DEVICA 23. 8.–23. 9.

Določeno zamisel boste izpeljali zahvaljujoč okoliščinam. Nekaj, kar bi lahko zadevo pokvarilo, je blizu vas, zato pazite, komu zaupate. Če bo potrebno, reagirajte odločno, čeprav nesramno. Denarnih težav ne bo. Domišljija vas lahko zavede, pazite.

● TEHTNICA 23. 9.–23. 10.

Obdobje pred vami prinaša mirnejše življenje. Nobenih napetosti ne bo, ali pa jih sploh ne boste čutili. Obnovili boste zveze in stike, do katerih vam je veliko. službeno stanje je trenutno monotono, vendar ne poskušajte ničesar menjati. Pokažite partnerju pravi obraz.

● ŠKORPIJON 23. 10.–22. 11.

Obdobje pred vami ne prinaša posebnosti. Približujte se nekoliko slabšemu obdobju, zato ne planirajte ničesar, kar je vezano na daljši rok. Opustite vse ambiciozne načrte, ker boste razočarani. Doma boste v družbi z zanimivimi ljudmi, kar vas bo umirilo. Razjasnite vašo čustveno zvezo.

● STRELEC 22. 11.–22. 12.

Prihajate v nekoliko krizno obdobje, zato si ne nalagajte novih obveznosti. Mirno nadaljujte s svojim delom, ker bo kritično stanje prešlo v drugem delu tedna. Hodite v družbo, vendar do prave mere, ne dovolite, da bi vas utrudili in vznemirjali. Bodite še naprej iskreni.

● KOZOROG 22. 12.–20. 1.

Pred vami je izredno uspešno obdobje. Zelo boste delavni in polni načrtov. Takšno stanje bo ugodno vplivalo na službo in družabne stike. Kljub vsemu izpustite neko opravilo, ker bi se razvilo v komplicirano in zelo težko. Hititę počasi, pravi pregovor.

● VODNAR 20. 1.–19. 2.

Obdobje pred vami bo dobilo obeležje, kot si ga želite, tako doma kot v službi. V začetku bodo vladali med vami in sodelavci zelo dobri odnosi, razen z nekom, ki mu delate krivico. Na čigavi strani je uspeh, bo pokazala prihodnost. Na vas je, da odločite o nečem.

● RIBI 19. 2.–20. 3.

V tem obdobju pričakujte mnoge doživljaje. Idejo bodo sodelavci sprejeli, realizacija le-te pa bo prinesla korist. Družili se boste z ljudmi, ki jih že poznate, z njimi boste prebili čas in drugega nič. Potovali boste le službeno. Bežno zadovoljstvo, to je vse.

SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE
skladiščenje ● razkladanje, nakladanje in pretovor ● cestni prevoz blaga ● sortiranje, tehtanje, prepakiranje ● jemanje vzorcev ● vse administrativne storitve v zvezi z dejavnostjo

NAGRADNO VPRAŠANJE

Zelenika (Buxus) je sredozemski grm, ki ga gojimo največ kot živico, čeprav njegov les mizarji izredno cenijo. Je rumenkaste barve in ima fino strukturo ali teksturo kot pravijo mizarji. Nikoli se ne cepi pa tudi lesni črvi ga ne napadajo. Mizarji izdelujejo iz njega predvsem stružene in izrezbarene predmete, kot na primer šahovske figure.

Zeleniko pa še bolj poznamo pod drugim imenom in to ime morate vpisati v kupon. Naj vam še prišepnemo, da se v imenu skriva nadležen zajedalec, ki živi v laseh.

1. nagrada 500 dinarjev in 5 nagrad po 100 dinarjev.

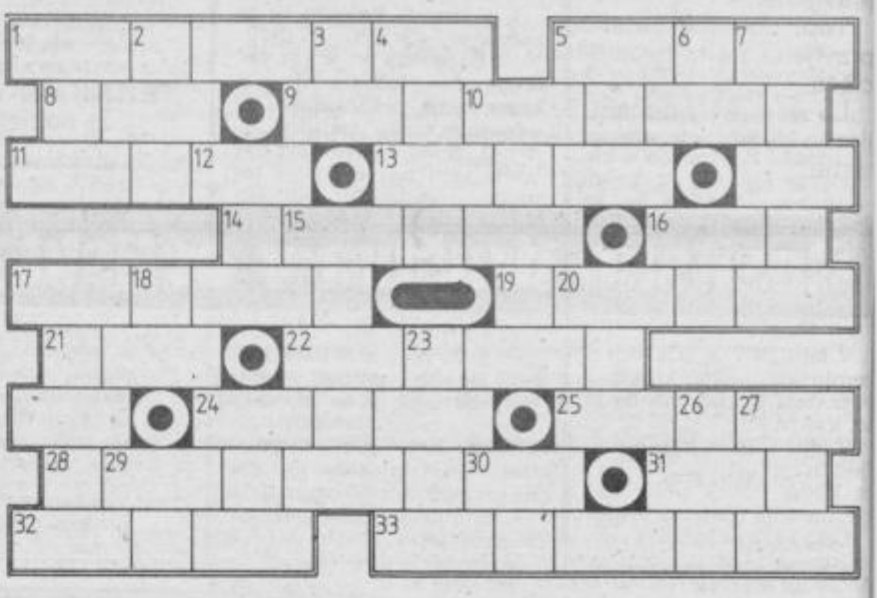

Magična križanka

1, 1. ime več egiptovskih kraljev, 7, 2. najemniško stanovanje, 9, 3. desni pritok Sene pri Parizu, 10, 19. Pavel Golia, 12, 4. pšenični plod, 13, 17. katran, 14, 5. grška črka, 15, 15. afriška država, 16, 6. Stanko Majcen, 17, 13. čreslovina, 18, 8. gorovje v Italiji, 20, 11. vrsta kamnine.

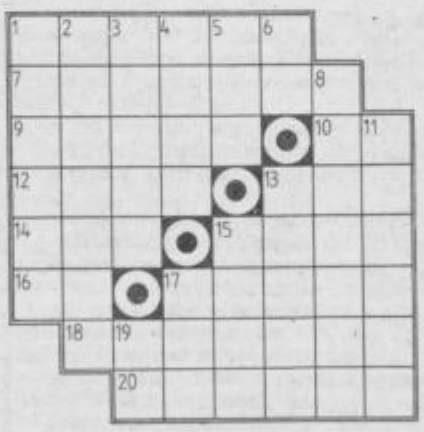

Križanka 2+1

Vodoravno: 1. zasmehljivo literarno delo, 5. namestnik v duhovniških službah, 8. konjski tek, 9. madžarsko mesto z veliko tovarno aluminija, 11. srbsko moško ime, 13. reka in država v Zahodni Afriki, 14. hiter francoski ples. 16. gozdna mačka, 17. dinja, 19. perzijka, 21. orodje za rezanje, 22. del stavbe, 24. muslimansko sveto pismo, 25. zveza med državami, 28. lepotilna nega. 31. vezava, spona. 32. ovčji pastir, 33. največji španski dramatik (Pedro).

Navpično: 1. slavonska reka skozi Psunj, 2. večanje, 3. vrsta vrbe, 4. slovenski pesnik in zgodovinar (Urban), 5. slovenska pevka zabavne glasbe (Elda), 6. geometrijski pojem, 7. orientalski okrasek, 10. sloviti italijanski violinist (Nicolo), 12. zapredek, 15. antični krščanski puščavnik, 16. japonski drobiž, 17. pregnan ruski knez (Aleksander), 18. ležišče zajca v katerem preživi dan, 20. severnoameriški mali medved, 23. eno od imen za planet venero, 24. nadležna vodna žuželka, 26. trska, 27, vodja argonavtov, 29. kratica mednarodne organizacije za mir, 30. klica, cima.

Križanka Kovinotehna

Izid žrebanja nagradne križanke KOVINOTEHNA, ki je bila objavljena v Novem tedniku 28. 11. 1984.

1. nagrado 500 din prejme: Dejan Kokalj, Ul. Frankolovskih žrtev 11, 63000 Celje.

2. nagrado 300 din prejme: Nevenka Štukovnik, Dalmatinska 43, 62000 Maribor.

3. nagrado 200 din prejme: Ana Selčan, Okrogarjeva 5, 63000 Celje.

10 nagrad po 100 din prejmejo: Jože Gorjup, Liboje 74, 63301 Petrovče, Simona Podgornik, Ljubljanska c. 65, 63000 Celje, Marija Hren, Kasaze 87, 63301 Petrovče, Bernarda Grešak, Rečica 85, 63270 Laško, Sanda Zdolšek, Pot na Lavo 9a, 63000 Celje, Slavko Polenik, Tovarniška 2, 63325 Šoštanj, Igor Korošec, 63240 Šmarje pri Jelšah, Andreja Kogovšek, Mariborska 28, 63000 Celje, Boštjan Završnik, Smrekarjeva 18, 63000 Celje, Zoran Bezlaj, Na otoku 8, 63000 Celje.

Rešitev nagradnega kupona: GRADIMO NOV PRODAJNI CENTER.

Rešitve iz 47. številke

KRIŽANKA
Vodoravno: STOKES, SPONA, MENART, KORES, OR, LIRA, PART, LA, AKANT, ČER, EKS, ASTON, ZO, NONA, TINA, IN, STOPH, KIMONO, KAVAL, AKADEM.

MAGIČNI LIK
EPIKTET, PISARNA, KADAR, STRABON, REN RONA.

ANAGRAM
MONTER

KUPON

Odgovor _____

Ime in priimek reševalca _____

_____

Naslov _____

bodeči NOVI TEDNIK

Kako dolgo še

Nova regijska mlekarna je že uradno odprta, dokler pa ne bodo uredili čistilne naprave, bo delala še poskusno.

Upamo, da ta poskusna doba ne bo trajala predolgo, da ne bodo zdaj vode trpele na račun mleka.

Doslej namreč mleko trpi na račun vode!

Ugodna klima

Po doseženih rezultatih lahko rečemo, da je stanje v celjski KLIMI ugodno.

Škoda, da ne moremo reči, da je tudi v vseh celjskih delovnih organizacijah ugodna klima!

Tam je zgradil v Ptuju novo tovarno kolesnih zavor

Zavore, ki obetajo napredek in izvoz

No vidite pa le nekaj novega – doslej smo namreč vedno pravili, da zaradi zavor ni napredka in večjega izvoza.

Delo – ne dekor

Predsednik šmarskih komunistov je Jože Božiček iz tozd Dekor iz Kozjega; tudi novi predsednik šmarske mladine Dani Štus je iz tozd Dekor.

Vendar obema na srečo ti funkciji pomenita delo – in ne dekor!

Onesnažena

Ker premogu spet smo prednost dali, očitno pametno smo mi spoznali: važnejše se je »stabilitacijsko« greti, kot po človeško tu živeti.

Potrebna sprememba

Libojčani svojo revijo narodnih ansamblov vedno sklenejo s skladbo »Od Celja do Žalca«. Vendar je obseg revije že zdavnaj presegel te ozke meje.

Morda bi bolj ugajala »Slovenec Slovenca vabi...«

NE VEM, ZAKAJ PRAVIJO, DA JE POSEBNO POZIMI ČAS KOLIN; SAJ SE KOLJEMO VSE LETO!

Novo – staro

V Laškem so zgradili nov most.

To je lepo in prav. Škoda le, da pod njim teče še vedno ista umazana voda.

Vse pripravljeno...

Domača smučišča so bojda letos vsa dobro pripravljena.

Tudi domače turistične agencije so dobro pripravljene, da naše smučarje odpeljejo na tuja smučišča.

Le domači smučarji nekako niso pripravljeni – jim je denar vse preveč »odsmučal« za druge potrebe.

Čudni domci

Kot smo slišali, menda v nobeni občini na celjskem območju letos ne bodo pripravili večjih novoletnih pogovorov z našimi zdomci.

Zakaj tudi, ko pa so ti naši zdomci tako čudni in se zanimajo za vrnitev in za prosta delovna mesta!

Planerska

Zdaj je čas,
ko za prihodnje leto planiramo,
pa se spet,
kot že doslej, visoko v nebo oziramo.
Saj plan sestaviti nič ni težko –
za neuresničitev vzrokov je sto!

Gasilska društva v celjski občini

18

Piše: Franjo Mauer

V letu 1973 je bila tudi dokončno rešena zemljiško-knjižna zadeva zemljišča in starega dela stavbe. Šele sedaj je bilo urejeno to, kar so kupili pred 20 leti.

V letu 1974 so kupili prvi avtomobil, rabljen in netipiziran, vendar v stanju za akcije, kadar bi bile potrebne. S tem se je večletna želja članstva uresničila.

Leta 1975 so zgradili tako imenovani »paviljon« in s tem pridobili prostor za različne namene. Izdatno pomoč so nudili krajani s prevozi, gasilci pa so opravili 580 ur prostovoljnega dela. Tega leta so v gasilski dom napeljali vodovod in tako rešili večletni problem. Člani so pri tem opravili 350 ur dela.

Leta 1976 so kupili novo črpalko RK 40 – 6000 lit. ter jo slovesno prevzeli maja 1977.

V naslednjem letu – 1978 – so nabavili nekaj gasilne opreme in opravili razna vzdrževalna dela.

Društveni prapor je društvo razvilo 3. 6. 1979.

V letu 1980 niso imeli nobene prireditve. Izvrševali so razna druga dela, kakor asfaltiranje dvorane in ureditev sanitarij.

Osrednji in najpomembnejši dogodek v letu 1981 je bila proslava 50-letnice društva dne 31. maja. V mimohodu je sodeloval ešalon gasilcev in ešalon civilne zaščite KS Strmec, za temi je sledila gasilska tehnika.

V letu 1982 je društvo v glavnem zbiralo sredstva za nov orodni avtomobil, ki bi ga nujno potrebovali. Pri gasilskem domu so opravljali razna vzdrževalna dela.

Po več letih so uspeli formirati žensko desetino, ki jo sestavljajo same mladinke.

Vsa prizadevanja in napori za nabavo novega gasilskega avtomobila so bila uresničena v letu 1983, ko je društvo prevzelo nov orodni avtomobil TAM. S to pridobitvijo se je društveno življenje še povečalo, saj so s tem sposobni sodelovati na vseh akcijah, prav tako pa se tudi udeleževati vseh vaj in nastopov pri sosednih gasilskih društvih.

S tem pa se je pojavila tudi potreba po postavitvi garaž za gasilna vozila in opremo, ki je trenutno v neprimerni dvorani.

V društvu je danes včlanjenih: 45 članov, članici 2, 17 mladincev in 21 pionirjev, skupaj 85.

Funkcionarji gasilskega društva po letu 1945:

Predsedniki: Ivan Gorečan (1945), Maks Škoflek (1946–1951), Maks Majcen (1952–1957), Rajko Špegel (1958–1959), Ivan Kramar (1960–1961), Adolf Koprivnik (1962–1963), Friderik Škoflek (1964–1973), Herman Kotnik (1974–1981), Danijel Majcen (1982–).

Poveljniki: Karl Majcen (1945), Jožef Škoflek (1946–1947), Ignac Brodej (1948–1951), Karl Gorečan (1952–1955), Franc Gorečan (1956–1958, 1970–1971), Franc Božnik (1959–1961), Janko Majcen (1962–1964), Štefan Zupanek (1965–1968), Franc Majcen (1969), Franc Felicijan (1972–1973), Daniel Majcen (1974–1981), Ivan Selčan (1982–).

Tajniki: Miroslav Kuzman (1945), Alojz Šibanc (1946–1947), Alojz Sentočnik (1948–1955), Friderik Škoflek (1956–1963, 1974–1983), Ivan Kramar (1964–1971), Dorica Iskrač (1972–1973), Branko Zupanek (1984–).

Gasilsko društvo Strmec

Ko je 2. maja 1887 upepelil požar vso vas, takrat imenovano Nova cerkev (Neukirchen), je imela vaška skupnost »komunaročno brizgalno, ki jo je bilo zalivati z vedri, da je lahko brizgala curek na požarišče. To so bili prvi začetki organizirane pomoči vaščanom proti požarom.

Leta 1907, ko so že ponekod obstajale za takratne razmere dobro organizirane gasilske organizacije, so po daljših oklevanjih takratni oblastniki dovolili, da se lahko ustanovi gasilsko društvo imenovano »prostovoljna požarna bramba Nova cerkev, okraj Celje«.

Pobudnik za ustanovitev požarne brambe je bil poleg sodelavcev Jurij Samec iz Polž, v moralno in politično pomoč pa mu je bil takrat edini slovenski poslanec pri deželni vladi na Dunaju dr. Lavoslav Gregorec, kanonik in dekan v Novi cerkvi. Na njegovo intervencijo so dovolili delovanje društva, katerega člani so bili sami Slovenci.

Leta 1911 je društvo že dobilo svoja pravila, katera je občinski urad Nova cerkev na svoji seji 7. 5. 1911 potrdil.

Dotacij ali podpor požarne brambe niso prejemale od nikoder, vendar so člani samoiniciativno s podporo vseh vaščanov zgradili gasilski dom že leta 1912, sicer zelo skromen vendar funkcionalen.

Med prvo svetovno vojno, od leta 1914 do 1920 ni zaslediti vidnih premikov v društvu. Med tem časom je obstajala le neorganizirana skupina vaščanov, ki je nudila pomoč ob požaru.

Nekdanji člani društva so se zopet zbrali 18. 4. 1920 in ustanovili oz. obnovili gasilsko društvo pod imenom »prostovoljna požarna bramba v Novi cerkvi«.

Zanimivo je, kako se je društvo po prvi svetovni vojni razvijalo. Glavno besedo so imeli vodilni člani: predsednik, tajniki, poveljniki in blagajniki. Kar so društvu doprinesli pridni in pošteni člani, so zapravili častihlepni in leni.

Leta 1927 so bili zelo pogosti požari, zato so društvo okrepili z novo opremo. Predsednik Jakob Tajnšek in člani so začeli zbirati denar za novo motorno brizgalno. Na pomoč jim je priskočila tudi občinska uprava pod vodstvom župana Franca Pekoška. Gasilsko društvo je slovesno prevzelo motorno brizgalno Rosenbauer leta 1931

Društvo se je zelo uspešno razvijalo in želo priznanja tako pri požarih kot pri tekmovanjih, saj je bilo sodobno opremljeno z brezhibno motorno brizgalno, novimi cevmi, požarnimi kavlji itd. Delovnih uniform s čeladami, pasovi ter paradnimi oblekami je bilo za 25 članov. Kupili so tudi avtomobil Puch za prevoz moštva in opreme, pred tem pa so imeli moštveni voz na konjko vprego, ki je še danes ohranjen.

Med drugo svetovno vojno je društvo životarilo. Že ob svitu svobode je bil postavljen odbor za poživitev društva. Za predsednika je bil izvoljen Franci Gobec, za tajnika Mirko Skočir.

Društvo je bilo prva leta po osvoboditvi kar aktivno. Leta 1948 so odkrili v Strmcu rabljeno motorno brizgalno Rosenbauer. Lastnik je zahteval zanjo 12 kg slanine, 25 kg moke in 8000 din. Med krajani in člani so zbrali potrebne količine živil in denar ter tako dobili v last črpalko.

Do leta 1948 so bili v društvo včlanjeni tudi krajani Lemberga. Društvo je štelo okrog 40 članov (na sliki, ki je ohranjena je 35 gasilcev). Dve desetini gasilcev je bilo vedno pripravljeno nuditi pomoč potrebnim.

Do drugega avtomobila – tudi rabljenega – so prišli leta 1970, ko so prejeli avtomobil Kombi IMV od Cestnega podjetja Celje (kot opisano osnovno sredstvo). Gasilci so ga obnovili in preuredili za svoje potrebe.

Gasilsko društvo je vsako leto priredilo veselico, za 1. maj so postavljali mlaje in ob krajevnem prazniku (4. juliju) skupaj z drugimi pripravili proslavo.

Slovesen prevzem nove motorne brizgalne Rosenbauer je bil 1. 7. 1973. Ob tej slovesnosti so podelili zaslužnim članom priznanja in značke za dolgoletno delo. Za uspešen nastop na republiškem tekmovanju v Hrastniku, so pionirji prejeli žogo. V popoldanskem sporedu so bila hitrostna tekmovanja ob potoku, na katerem so tekmovala 3 društva.

Ob praznovanju krajevnega praznika KS Strmec – leta 1976] so gasilci prevzeli gasilski avtomobil IMV-kombi. Nakup avtomobila je omogočila KS Strmec z dotacijo in posojilom, dalje s prispevki krajanov in nazadnje z uspelo družabno prireditvijo, ter tako poravnali ves dolg za avtomobil.

Na domačem terenu niso imeli požarov, uspešno, predvsem zaradi novega avtomobila, pa so gasili v Lembergu in na Dobrni.

(Nadaljevanje prihodnjič)

DRAVINJSKI DOM n. sol. o.
MERX
Proizvajalec in prodajalec: – vseh vrst gasilskih pripomočkov
– osebne opreme za zaščito pri delu in sredstev civilne zaščite

MODNI NASVETI

Pravila za lepšo postavo

Ženske z nepravilno postavo so tudi rade lepo in modno oblečene, seveda pa morajo upoštevati vlogo dolžine krila, materiala, vzorcev, barv, ipd. Vse te malenkosti lahko naredijo majhno postavo večjo, obilno pa vitkejšo.

Ženskam s kratkim vratom pristajajo bluze in obleke brez sedelca in naborkov. Pulover naj bo dve številki večji. Jope ne smejo biti oprijete in naj segajo čez boke. Izogiba naj se podloženih ram. Kratek vrat ni najprimernejši za stoječe ovratnike, gornja dva gumba naj bosta vedno odprta, da je videti V izrez.

Duška Šorn

Za postavo s težavami v pasu je kot nalašč jopa ali plašč z ozkimi reverji ali šal ovratnikom. Izogiba naj se pasovom, zlasti širokim. Ozek pas na bokih pri ravno krojeni obleki polepša tako postavo. Izbira naj med majhnimi vzorci na temni podlagi, primerne so navpične črte in letos aktualni pepita-karo.

Premočni boki so nevšečnost mnogih žensk. Izogibajo naj se širokih, nabranih kril. Najprimernejša so krila, ki so spodaj malo razširjena, nadalje obleke in krila z zgoraj zašitimi gubami in zvončasta krila. Ozka obleka ženskam s širokimi boki ne pristaja, ker le-ta še bolj poudari nepravilnost postave.

Premočne noge ne skrivajmo v hlače, ampak si oblečimo zvončasto krilo, ki sega do kolen. K boljšemu videzu pripomorejo tudi čevlji s srednje visoko peto in temne nogavice, če je le mogoče s črto (le-ta je letos zopet modna).

Tudi majhne ženske so lahko modno oblečene in so z nekaterimi domislicami videti večje. Svetli zgornji deli oblačil in temnejša zvončasta krila do kolen se majhni ženski najbolj podajo. Previsoke pete jo naredijo smešno, primerne so pete v višini od 6 do 7 cm. Navzgor počesani lasje postavo optično povečajo.

KMETIJSKI NASVETI

Kako pregnati voluharja?

Nasvet, ki ga s pridom uporablja **Anton Jurak iz Kasaz pri Petrovčah** (v bližini Mirosana) se glasi:

»Ker voluhar ne mara vlage in mraza, skopljem okoli drevja globok jarek, ki naj sega do drevesnih korenin. Tako voluhar, ki se običajno pozimi drži korenin, ne more prezimiti. Ne rabim nobene pasti, niti mreže. Potrebno pa je ujeti pravi čas, kdaj se jama izkoplje. Mora že zmrzovati (običajno je to novembra meseca), kajti lahko se zgodi, da voluhar zemljo porine nazaj, če še ni zmrznjena. To mi je letos voluhar napravil pri desetih drevesih, ker ni bilo običajnega mraza. Zdaj sem zemljo ponovno odkopal in prepričan sem, da bo vse v redu.

Če kdo ne verjame temu mojemu nasvetu, se lahko oglasi pri meni, kjer bo na samem mestu videl, kako uspešno se da voluharja ugnati.«

HORTIKULTURNI KOTIČEK

Vrtnice pred zimo

Vprašanj o vrtnicah je vedno dovolj, še prav posebej pred zimo. V tem času ljudi najbolj zanima, ali je treba vrtnice pred zimo obrezati. Prav zato naj bo temu posvečenih nekaj besed, čeprav smo o obrezovanju veliko govorili na predavanjih in demonstracijah, ki jih je pripravljalo naše društvo.

Kar prócej naj zapišemo zlato pravilo, da vrtnice obrezujemo spomladi. To je prav tako kot pri vinski trti. Nihče vinske trte ne obrezuje že jeseni,temveč šele spomladi oziroma takrat, ko je huda zima minila. Potrebno pa je, da vrtnice jeseni nekoliko zavarujemo. Žlahtne vrtnice so namreč rastline toplejših krajev ali natančneje poovedano – iz toplejših krajev izhajajo nekateri njihovi predniki. Zaradi tega se zgodi, da vrtnice tudi pozebejo, deloma ali popolnoma. Pozeba ni odvisna samo od zime, temveč tudi od sorte. So sorte, ki so za mraz bolj občutljive, druge manj, na splošno pa je prav, če zavarujemo kar vse po vrsti. Tisti deli rastline, ki so v zemlji, ne pozebejo in rastlina nam ostane, čeprav so morda vrhovi, ki niso bili zasuti, propadli.

Pri vzimovanju vrtnic je nekoliko več dela z visokodebelnimi. Treba jih je previdno upogniti, pritrditi ter obsuti, medtem ko nizkodebelne samo obsujemo. Namesto osipavanja jih lahko obložimo z gnojem in le tega samo malo posujemo. Spomladi gnoj samo razgrnemo in ob prvem okopavanju malo zakopljemo. S tem hkrati še gnojimo. Dandanes seveda gnoja ni vedno pri roki in lahko to storijo v glavnem samo tisti, ki živijo na deželi.

Jesensko osipavanje, oziroma oblaganje z gnojem, je potrebno tako za vrtnice, ki že rastejo v vrtu, kakor tudi za take, ki smo jih posadili na novo. Kadar gredo z vrtnicami okopavamo, osipavamo ali obrezujemo, moramo pogledati, ali morda ne poganja kje kak divji poganjek. Tak poganjek vedno odstranimo, toda ne s škarjami, torej ne odrezati, temveč ga je treba odčesniti, pa čeprav s tem podlago nekoliko ranimo. Le tako preprečimo, da na istem mestu ne zrase nov divji poganjek. Na to važno delo tudi zdaj ne smemo pozabiti.

HORTIKULTURNO DRUŠTVO CELJE

ZDRAVILNE RASTLINE

Kislica

Kislica (Rumex acetosella L.) spada v družino dresnovk. Vrste rodu kislic, ki jih je okrog 150, vzbujajo pozornost pri nas poleti, saj na vlažnih ali suhih travnikih in na peščenih krajih rdeče žare. To prihaja od plodov, ki jih obdajajo povečani in tajni cvetni listi in ko dozorevajo v velikih množinah, močno dišijo. Pri plodovih je zanimivo to, da glede na vrsto razvijejo široka krila vseh mogočih barv, kljukice, bodice, s katerimi je omogočeno njihovo razširjenje, bodisi z vetrom bodisi z živalmi. Pri opraševanju so vse vrste tega rodu odvisne od vetra. Socvetja se na tankih peclji pozibavajo v pomladanski sapi in cvetni prah plavajoč po zraku seda na brazde vseh mogočih, vrstno različnih oblik. Zato je med njimi veliko križancev.

Za nas je zanimiva mala kislica, ki ji ustreza predvsem kislo peščeno rastišče in je prav pogosta na Pohorju. Vsebuje veliko kalcijevega oksalata, nekaj antrakinonov, čreslovine, karotenoide, rudninske soli, zlasti železove, vitamin C, klorofil itd. Nabiramo celo rastlino in to spomladi mlado listje, poleti pa polzrelo seme. Sušimo v senci na prepihu.

Kislico dandanes uporablja le ljudsko zdravilstvo, vendar so jo v 16. in 17. stoletju imeli skoraj za čudežno zelišče, s katero so zdravili infekcije, vročino, zastrupitve in skorbut. Danes vemo, da kislica osvežuje in jo otroci, zlasti v poletni vročini, radi žvečijo. Drugače žene na vodo, pospešuje prebavo, čisti kri ter odganja gliste. Svež sok iz mladih listov se primeša z žlico medu in napitek pijemo pri slabokrvnosti, jetrnih boleznih, zlasti po zlatenici. Čaj, ki ga pripravimo tako, da na pol litra mrzle vode damo dve pesti drobno zrezanih in posušenih listov, ter kuhamo do 15 minut. Pijemo po dve do tri skodelice pri pomanjkljivem delovanju sečil in prebavil, z njim pa lahko tudi grgramo, če imamo vneto grlo. Ker vsebuje kislica veliko železovih soli, čaj iz posušenih listov čisti kri in jo bogati z železom. Ponekod kuhajo kislico na črnem vinu, npr. v teranu in napitek uporabljajo za jačanje krvi ter tudi kot zdravilo zoper hud preliv in za odpravljanje glist. Vendar moramo biti pri uživanju pripravkov iz kislice previdni. Mnogi bolniki, ki jih muči protin, revma in imajo pesek oziroma ledvične kamne, teh pripravkov ne smejo uživati. Kislica ima pač veliko rudninskih soli, zlasti oksalatov.

Kislico oziroma čaj iz nje uporabljamo tudi za čiščenje nezdrave kože in dobro učinkuje na mozolje, izpuščaje, ognojke in tvore. Če kuhamo kislico v jabolčnem kisu, tekočino uporabljamo za obkladke na vnetih sklepih oziroma celo pri otrdelih dojkah, če imajo žene preveč mleka. Tudi korenine in seme lahko uporabljamo za zdravljenje in čaj pijemo pri driski, želodčnih bolečinah, črvičenju in nepravilni prebavi.

BORIS JAGODIČ

RECEPT TEDNA

Rezanci z jetri in gobami

Potrebujemo: 250 g domačih rezancev, žlico soli, žlico maščobe po potrebi, 2 žlici nastrganega sira, 500 g piščančjih jetrc, 500 g svežih gob, malo popra, žlico drobno zrezane zelene, drobnjaka in peteršilja, malo timijana, žličko moke, žlico konjaka, tri žlice goste kisle smetane in četrt skodelice kruhovih drobtin.

Rezance skuhamo, odcedimo in zmešamo z žlico masla in damo v pomaščeno ponev. Potresemo jih z nastrganim sirom in jih damo na stran.

Razgrejemo dve žlici masla in prepražimo na njem piščančja jetra in gobe. Solimo, popramo, dodamo zrezane dišavnice in moko ter dobro premešamo. Prilijemo konjak in smetano, pustimo, da močno zavre in nato še malo vre 10 minut na malem ognju. Kuhano maso razravnamo po rezancih in jo potresemo s kruhovimi drobtinami. Tako pripravljene rezance damo v vročo pečico in jih pečemo dokler se jed ne prepeče. Jed serviramo toplo. Zraven ponudimo olive, polnjene z lešniki in kozarec rdečega vina.

hotel evropa celje

vabi

od 10. do 22. decembra na

DNEVE ISTRSKE KUHINJE.

Ob morskih specialitetah in glasbi vam želimo prijetno počutje.

Kolektiv obenem vabi vse goste, da si pravočasno zagotovijo prostor za silvestrovanje v restavraciji in discu.

Ob zabavni glasbi s pevcem in bogatim menujem pripravljamo za goste novoletne nagrade.

Rezervacije dobite v recepciji hotela od 1. 12. naprej. Telefon 21-233.

Vabljeni!

N nama

lesnina

PRODAJNI CENTER LEVEC

lesnina

Kje boste povprašali za gradbeni material, ko obnavljate ali gradite?

Pri Lesnini v Levcu boste lahko izbrali blago, ki ga potrebujete pri gradnji:

opeko vseh vrst, apno, siporex, izolacijski material, keramične ploščice, opremo za kopalnice, stavbno pohištvo, ladijski pod, parket, opaž in drugi gradbeni material.

Informacije in naročila: Lesnina, trgovina z gradbenim materialom Levec pri Celju, telefon 063/ 27-201.

DO EMONA HOTELI LJUBLJANA
TOZD HOTEL EVROPA CELJE

Komisija za delovna razmerja
objavlja
prosta dela in naloge

1. VODJA RECEPCIJE
- končana srednja strokovna izobrazba – turistične smeri
- 5 let delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih
- aktivno znanje nemškega in pogovorno še enega tujega jezika
- poskusno delo 2 meseca

2. VODJA KUHINJE
- končana gostinska poslovodska šola – smer kuhar
- 5 let delovnih izkušenj na enakih delih
- poznavanje tehnologije iz kuharstva
- poskusno delo 3 mesece

3. NAMESTNIK VODJA STREŽBE
- končana gostinska šola – smer natakar
- 3 leta delovnih izkušenj na enakih delih
- aktivno znanje nemškega in pogovorno še enega tujega jezika
- poskusno delo 2 meseca

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom.
Kandidati naj pošljejo svoje vloge v 8 dneh na gornji naslov.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po sklepu.

Kako bi dihal rad, poslušal, gledal,
sedel med vami, katero vmes povedal,
pa me tišči teptan nad mano grob.

O. Župančič

SPOMIN

Čeprav je minilo že leto dni, odkar smo izgubili našega najdražjega

IVANA ZIMŠKA

je misel nanj preveč živa, da bi dokončno dojeli, kako sami smo ostali. Z ljubeznijo bomo ohranili spomin na njegovo plemenitost in dobroto – v naših srcih živi naprej.

VSI NJEGOVI

Saj ni rečeno, da te ni,
čeprav v teh dnevih sonca ni,
čeprav besede dah nam peša
in solze brišejo oči,
čeprav tvoj glas se več ne sliši,
beseda tvoja v nas živi,
povsod te čutimo mi vsi...
Med nami si!

(Robič)

V SPOMIN

ANTONU-TONETU KUŠERJU

5. decembra mineva leto globoke žalosti odkar te ni več med nami. Odšel si vesel in nasmejan. Nisi se vrnil. Solze nam zalivajo oči in ne morejo doumeti resnice zakaj je usoda hotela tako. Hvala vsem, ki mu prinašate svečke in cvetje.

Žalujoči:

VSI TVOJI

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega moža, očeta in starega očeta

STANKA ZUPANCA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, vaščanom, znancem in drugim za izraženo sožalje, darovano prelepo cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala govornikoma Krajevne skupnosti Šentjur-okolica in KK Šentjur – obrat Slom, lovski družini Ponikva in Dramlje, gasilskemu društvu Ponikva, Društvu invalidov Šentjur, pevcem za svečano slovo ter kaplanu za lepo opravljen pogrebni obred.

Žalujoči:

žena Cilka, sinova Stane in Boris ter hčerka Greta z družinami.

Šentjur, Ponikva, Celje, 28. novembra 1984

SIGMA – gradbeni elementi in montaža ZABUKOVICA

Na podlagi 112. člena Statuta DO SIGMA – gradbeni elementi in montaža Zabukovica in na podlagi sklepa razpisuje Delavski svet dela in naloge

INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA ORGANA – DIREKTORJA DO

Poleg splošnih pogojev, določenih z Zakonom o združenem delu in Družbenim dogovorom o kadrovski politiki v občini Žalec, mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:
– da ima visoko izobrazbo tehnične ali organizacijske smeri in 4 leta delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah, ali
– da ima višješolsko izobrazbo tehnične ali organizacijske smeri in 5 let delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah.
Za opravljanje del in nalog individualnega poslovodnega organa bo kandidat imenovan za 4 leta.

Na podlagi 181. člena Statuta DO SIGMA – gradbeni elementi in montaža Zabukovica in na podlagi sklepa razpisuje
Delavski svet za mandatno dobo 4 leta naslednja dela in naloge:

1. VODJA SPLOŠNO-KADROVSKE SLUŽBE

Pogoji:
– višješolska izobrazba pravne ali organizacijske smeri in 3 leta delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah

2. VODJA FINANČNO – RAČUNOVODSKE SLUŽBE

Pogoji:
– višješolska izobrazba finančne ali ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah

3. VODJA PROIZVODNJE – TEHNIČNI VODJA

Pogoji:
– višješolska izobrazba tehnične smeri in 5 let delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah

4. VODJA RAZVOJA IN TRŽENJA

Pogoji:
– višješolska izobrazba komercialne, tehnične ali organizacijske smeri in 5 let delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah

5. VODJA TEHNIČNE KONTROLE

Pogoji:
– višješolska izobrazba organizacijske, strojne ali gradbene smeri in 3 leta delovnih izkušenj na vodilnih delih in nalogah

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev, določenih z Zakonom o združenem delu in Družbenim dogovorom o kadrovski politiki v občini Žalec, imeti moralno-politične kvalitete, pravilen odnos do samoupravljanja, do ljudi in sodelavcev.

Kandidati naj pošljejo ponudbe z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev v 15 dneh po razpisu v zaprti kuverti na naslov:
SIGMA – gradbeni elementi in montaža Zabukovica, Zabukovica 87, 63302 Griže, s pripisom »za razpisno komisijo«.

O izbiri bomo kandidate obvestili najkasneje v 30 dneh po končanem zbiranju ponudb.

Delavski svet

Lesnina TOZD Lesna industrija BOR Laško

razpisuje
dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostjo

VODJO KOMERCIALNEGA SEKTORJA

Za opravljanje omenjenih del in nalog pričakujemo delavca z visoko šolsko izobrazbo ekonomske ali tehnične smeri ter 5 let delovnih izkušenj ali z višjo izobrazbo ekonomske ali tehnične smeri s 5-letnimi delovnimi izkušnjami na podobnih delih oz. nalogah. Poleg splošnih pogojev mora kandidat imeti dovoljenje za opravljanje del v zunanji trgovini ter obvladati en tuj jezik.
Doba mandata je 4 leta.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo na naslov:
Lesnina, TOZD Bor Laško, Rečica, 63270 Laško, z oznako »za komisijo za delovna razmerja« v roku 15 dni od dneva objave.

Kandidate bomo pismeno obvestili v 15 dneh po izbiri.

ŠIPAD-KOMERC TOZD Veleprodaja pohištva »Namještaj« Sarajevo

Komisija za delovne odnose
razpisuje
OBJAVO
za izpolnitev del in nalog za nedoločen čas in sicer:

1. Namestnik šefa

Skladišča pohištva 898 v Celju – 1 delavec

Poleg splošnih pogojev, predpisanih z Zakonom, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:
Pod 1.:
– Končana 1. stopnja Fakultete oziroma Višja šola ekonomsko-komercialne smeri ali končana šola za visokokvalificirane delavce v trgovini
– 4 leta delovnih izkušenj pri delih in nalogah prodaje pohištva ali drugega blaga.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov:
»ŠIPAD KOMERC, OOUR Veleprodaja namještaja »Namještaj« Sarajevo«, ul. Džemala Bijedića 185 z oznako »Za komisijo« za delovne odnose. Razpis velja 8 dni od dneva objave. Nepopolnih in nepravočasnih prijav ne bomo upoštevali.

Hmezad

HMEZAD STROJNA ŽALEC TOZD PKM

objavlja
po sklepu komisije za delovna razmerja TOZD PKM prosta dela in naloge:

dva kovinostrugarja

Pogoji:
– končana poklicna šola za kovinostrugarja
– odslužen vojaški rok
– 3-mesečno poskusno delo
OD je 22.174,15 din.

orodjarja

Pogoji:
– končana poklicna šola za orodjarja
– odslužen vojaški rok
– 3-mesečno poskusno delo
OD je 27.136,20 din.

STE ŽE POMISLILI NA OBJAVO V RADIU CELJE!

ODKUPUJEMO SVINJSKE KOŽE PO 110 DIN ZA KG TER OSTALE KOŽE PO UGODNIH CENAH

KOTO
Koteks tobus in zbiralnice kmetijskih zadrug

NOVI TEDNIK

NOVI TEDNIK
63000 CELJE
Trg V. kongresa 3a

NAROČILNICA

Podpisani _____

kraj _____ ulica _____ št. _____

pošta _____ naročam časopis »NOVI TEDNIK«

Začnite mi ga pošiljati dne _____

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

V _____ dne _____ _____

podpis naročnika

PRODAM

KOMBINIRAN ŠTEDILNIK Gorenje, 2 plin, 2 elektrika, nov, zapakiran, prodam 10% ceneje. Tel. 25-100 int. 108 od 15. DO 18. ure.

SALONITKE, nove, 160 kom, 70 X 100, prodam. Dušak Konrad, Hramše 28 a.

KABINO za traktor Univerzal prodam. Stopče 18, Grobelno.

KRMILNO KORENJE in pšenico prodam. Prožinska vas 22 c pri avtobusni postaji.

126 P, letnik 81, prodam. Tel. 21-242.

KRATKOVALOVNI mini sprejemnik 6x kratki val UKV stereo, prodam., Tel. 33-185 zvečer.

TV barvni Gorenje, 51 cm, daljinski, star eno leto, prodam. Tel. 730-019 od 16. ure dalje.

ZASTAVO 101, letnik 78, prodam. Romih, Zidanškova 25, I, nadstroje levo, Celje.

GARDEROBNO omaro in mizico prodam. Zelinka, Kajuhova 9, Celje.

MALO VOŽENO motorno kolo 15 SCL in mlado kravo z mlekom, poceni prodam. Rataj, Šibenik 36, Šentjur.

KRAVO, brejo 6 mesecev in motor na 5 prestav poceni prodam. Ogled popoldan. Pečovnik Ivan, Zg. Černova 31, T. Velenje.

NOVO CENTRALNO trajnožarečo peč Feroterm FF 40 jedilni kot, dva stola in 170 l hladilnik prodam. Zidarič Karmen, Aškerčeva 3, Celje.

FIAT 750 prodam za 5 M. Korpnik Milan, Kovinarska 3, Celje.

HITACHI prenosni radio kasetofon prodam. Tel. (063) 36-406.

GUME, zimske, nove, s platišči za Diano prodam. Tel. (063) 36-406.

ŽREBICO, staro 7 mesecev, prodam. Steplšnik Milan, Drešinja vas 13, Petrovče.

R 18, letnik 1980, ugodno prodam. Celje, Breg 13, tel. (063) 35-671.

V NEPOSREDNI bližini centra Celja prodamo dvostanovanjsko hišo z garažo in telefonom ali zamenjamo za večje enodružinsko. Inf. tel. 22-765.

MOTORNO ŽAGO Alpina 90, ogled v popoldanskem času, prodam. Šifra: POPOLDANSKI ČAS.

MANJŠO KMETIJO z novejšo hišo in novim gospodarskim poslopjem v bližini Celja, po ugodni ceni prodam. Prednost imajo zdomci. Šifra: SONČNA LEGA.

VEČJE ŠTEVILO malih smrek za razsad prodam. Tel. 33-532.

ENOSOBNO STANOVANJE 40 m², prodam. Čehajič Esad, Zidanškova 5, Celje.

DOBRO OHRANJENO cisterno 2100 litrov z nafto prodam. Podsedenšek, Maksima Gorkega 8, Celje.

HLADILNIK Gorenje prodam. Hočevar, Heroja Bračiča 26, Polule, Celje.

ŠKODO 110 L, 72 letnik s 65.000 prevoženih km, v voznem stanju, prodam. Vivod Danilo. Stanica 39, Vitanje.

R 4, letnik 78, ohranjen, ugodno prodam. Tel. 33-511, int. 427, dopoldne.

CB POSTAJO MARC 480 DX z usmernikom in mobil anteno prodam. Tel. 32-188 od 15. do 16. ure.

TOVORNO AVTO PRIKOLICO ugodno prodam. Kason 1 X 1,5 m. Inf. po tel. 31-658.

KABEL PPL 4 X 2,5, 70 m, prodam. Primeren za trofazni podaljšek. Inf. tel. 31-658.

126 P prodam za 95.000 din ali menjam za večje. Irašičeva 12, Celje.

126 P, letnik 1982, za 24. M in GS letnik 73 za 14 M, prodam. Štorman, Lopata 23 a, tel. 26-888.

ŠTIRI AVTOGUME 145 SR X 15 prodam. Tel. 701-484.

Poiščite v... GLASBENEM CENTRU

Najnovejše domače in tuje glasbene uspešnice imajo v prodaji v Glasbenem centru

kovinotehna tozd tehnična trgovina

HIŠO, nadstropno, na zelo prometni točki, primerno za poslovni-obrtni lokal v centru Šoštanja, takoj vseljivo, prodam. Inf. na tel. (063) 33-541 med 14. in 15. uro ter 20. in 21. uro ali na šifro. POSLOVNI LOKAL.

PRALNI STROJ GORENJE prodam. Miloradovič, Stanetova 1, Celje, tel. 27-069.

ZASTAVO 750, letnik 79, ugodno prodam. Levovnik Vili, Čopova 15, Celje.

ZAMRZOVALNO SKRINJO LTH 380 l, rabljeno, prodam. Kramaršek Ivan, Primož 1 a, pošta Šentjur.

FIAT 750 L, letnik 82, prodam. Telefon dopoldne 21-755, popoldne 36-020.

PRAŠIČA za zakol prodam. Lubej Ivan, Ogorevc 11, Štore.

MINI MORRIS, letnik 71, dobro ohranjen, prodam. Košec Marija, Vrunčeva 9, Celje.

R 4 GTL, letnik konec 1982, ugodno prodam.Tel. (063) 741-181 popoldan.

MALO RABLJENO centralno peč 25 tisoč cal, kombinirano, 80 l bojler, prodam. Tel. 35-671.

RABLJEN ŠTEDILNIK na trdo kurivo, električni kuhalnik, 2 plošči in peč na olje, zelo ugodno prodam. Tel. 25-370.

GUMI VOZ 16 col prodam. Inf. 35-539 zvečer.

SPALNICO, trd les, klasično in še nekaj drugih stvari, ugodno prodam. Kličite tel. 22-470.

LADO 1600 s plinsko napravo, ugodno prodam. Informacije: Zlatko Kavčič, tel. 230-66 v dopoldanskem času.

ZAMRZOVALNO skrinjo 210 l Gorenje ugodno prodam. Tel. 28-418.

PARCELO 1000 m², 6 km iz Celja ob asfaltni poti, ugodno prodam. Tel. 854-944.

ENOSTANOVANJSKO HIŠO z vrtom v Trnovljah pri Celju ugodno prodam. Sp. Trnovlje 208, Celje.

ZASTAVO 101 prodam ali zamenjam za Fiat 126 P ALI Zastavo 750. Informacije ter ogled sobota in nedelja od 10. do 20. ure na naslov: Kampošek Stanko, Prožinska vas 37, Štore (vprašati pri Gasilnem domu).

TELICO, brejo 8 mesecev in telico težko okoli 350 kg, prodam. Starovasnik Marija Železno 15 pri Pirešici, pošta Žalec ali tel. 710-762.

REZERVNE DELE za Wartburga turist, polosovine, zadnja vrata, komplet zadnja plastična blatnika in še razno, prodam. Ivan Žgajner, Jankova 4 a, Vojnik.

TRISTRANSKI odličen stroj za izdelavo opaža in tračno žago prodam. Cestnik Ivan, Gornja vas 80 a, Prebold.

WV zaprt kombi, starejši letnik, v voznem stanju, prodam, za 4,5 M. Tel. 36-537.

KUHINJO MARLES – oranžno, prodam. Ogled možen pri Ogrizek Francu, Celje, Cesta v Laško 27.

ZX –81 +16 K RAM z angleškim navodilom in programi, prodam. Cena 2,5 M. Tel. 28-705 po 15. uri.

POPOLNOMA NOV nemški šivalni stroj v kovčku prodam. Cena 35.000,00 din. Vprašati na tel. 217-63 ali bife Park, Celje, Maistrova 2.

GUME in platišča za Fiat 750 prodam. Pucova 1, Celje, 11. nadstropje, Korea Milko.

ŠIVALNI STROJ SINGER prodam. Stritar Marija, Marija Gradec 65, Laško.

PRAŠIČE ZA zakol po izbiri 100–190 kg, tudi prašička (švede) 10 tednov nad 20 kg prodam. Korošec, Levec.

Gostišče GRAČNER RADEČE

vas vabi na

DNEVE DIVJAČINE, ki bodo od 12. do 15. decembra, vsak dan od 15. do 22. ure.

Poleg specialitet iz divjačine, vam gostišče GRAČNER v tem času nudi:
orehovo, metino in sirovo potico,
sladoled bezè, banana split ter še celo vrsto drugih sladoledov in tudi sadnih kup.

Rezervacije po telefonu (061) 819-245.

Z 750, letnik 77, ugodno prodam. Tel: 36-728 v popoldanskem času.

PRAŠIČA 150 kg, za zakol, prodam. Podpečan, HramŠe 26.

KRAVO simentalko, plug, enobrazdni obračalnik za traktor Tomo Vinkovič, prodam. Mastnak Edi, Bukovje 4, Gorica pri Slivnici.

SCHMID mini komponente z ločljivimi zvočniki ter slušalke Legby, vse novo, prodam. Tel. 28-183.

HI-FI ojačevalec Nordmende in nov walkman, prodam. Rozman, tel. 27-411 interna 412.

PO ZELO ugodni ceni prodam rabljene salonitke 40 X 60 cm – 600 kom. Kličite tel. 26-478 od 13. ure dalje.

VEČJE POSESTVO za hišo z vrtom prodam ali menjam. Šifra: MENJAVA.

OPEL KADET 1,3, letnik 79–80, prodam. Žgank, Ruše 4, Petrovče.

BARVNI TV Gorenje, star štiri leta, prodam. Informacije na tel. 34-555.

KLEPARSKI STROJ za upogibanje pločevine do 1 mm in dolžine 2000 prodam. Inf. tel. 33-597.

KOMBI 435 K Zastava 750, vozen, registriran, prodam inf. tel. 33-597.

126 P, prodam. Cena 13 M. Žalec, Vrečerjeva 11.

KITARSKI OJAČEVALEC čajavec GA 100 a s 170 W glasbene moči prodam. Kunej, Prušnikova 31, Vojnik.

Z 101, letnik 73, registriran do avgusta 1985, prodam. Jurčičeva 9, Žalec.

KUPIM

TRI PRAŠIČE domače reje, do 120 kg težke, kupim. Tel: 33-751.

REZERVNE DELE za Ford capri kupim. Otorepec Anton, Laška vas 8, Štore.

NOVEJŠO ALI nedograjeno hišo kupim. Ponudbe pod »CELJE«.

PASQUALLI 18 KS kupim. Tel: 741-611 od 14. do 22. ure.

V CELJU ali bližnji okolici kupim starejšo enodružinsko dobro vzdrževano hišo ali etažno enodružinsko stanovanje z vrtom in garažo v zasebni hiši. Ponudbe na Novi tednik pod šifro: OBOJESTRANSKI SPORAZUM.

GRADBENO PARCELO v okolici Celja kupim. Kličite na tel: (062) 691-268.

KUPIM PARCELO za vikend do 15 km iz Celja. Ponudbe po tel: 31-658.

STANOVANJA

ENOSOBNO stanovanje s centralno zamenjam za večje. Klajnšek Marjana, Vojkova 1, Celje, tel: 27-259.

V ŽALCU ali okolici najamem garsonjero ali manjše stanovanje. Tel: (061) 819-108.

ZAPOSLENO, pridno, po srcu pa preprosto samsko dekle, ki si želi miru in dobrih sostanovalskih odnosov, išče opremljeno sobo v Celju ali bližnji okolici. Šifra: ZIMSKO SONCE

MLAD PAR nujno potrebuje sobo s souporabo kopalnice ali stanovanje v okolici Celja, Žalca ali Prebolda. Plavčak, Podgrad 39, Šentjur pri Celju.

ZAPOSLITEV

V REDNO delovno razmerje sprejmem KV vodovodnega instalaterja ali stavbnega kleparja. OD po dogovoru. Ponudbe na naslov: Kleparstvo-instalaterstvo, Babno 31, Celje ali tel: 33-597.

FRIZERKO s prakso, zaželeno obe stroki, sprejmemo. Tel: 212-55.

NK delavca za barvanje drobnih kovinskih predmetov sprejmemo. Žagar. Kovinoplastika, 63221 Celje, Teharje 17, tel: 25-816 ali 25-937.

RAZNO

OPRAVLJAM vsa knjigovodska in druga administrativna dela. Ponudbe pod 1985.

ZA DOBO 6–8 mesecev vzamem v najem suho skladišče, velicine cca 80–100 m² za skladiščenje pakiranih izdelkov. Šifra: TAKOJ tel: 36-786 vsak dan po 17. uri.

CENEJŠI NAKUP JE LAHKO TUDI DOBER NAKUP

VELIKA RAZPRODAJA OPUŠČENIH POHIŠTVENIH PROGRAMOV

OD 10. DO 22. 12. 1984

OBIŠČITE NAS ALI PA POKLIČITE PO TELEFONU (063) 32-421.

Savinja

LESNOINDUSTRIJSKI KOMBINAT CELJE

Mariborska 116

TV SPORED

NEDELJA, 9. 12.

8.05–22.05 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 8.20 POROČILA; 8.25 ŽIV ŽAV, otroška matineja; 9.20 ZA MANO, MULCI, madžarska otroška nadaljevanka – ponovitev; 9.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 9.55 Elm: SVETOVNI POKAL V SMUČANJU – SLALOM (Ž), prenos 1. teka; 11.15/30 625, oddaja za stik z gledalci; 11.50 LJUDJE IN ZEMLJA; 12.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.55 Elm: SVETOVNI POKAL V SMUČANJU – SLALOM (Ž), prenos 2. teka (do 13.45/14.00); 13.55 PPOROČILA; 14.00 G. Stefanovski: NAŠA LETA, nadaljevanka TV Skopje; 15.05 MOSTOVI; 15.35 SLOVENSKA LJUDSKA GLASBILA IN GODCI – KVIZ GLASBENE MLADINE SLOVENIJE, posnetek prireditve v Cankarjevem domu; 17.05 ŠPORTNA POROČILA; 17.20 OSVAJALEC, ameriški film; 19.10 RISANKA; 19.20 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 A. Marodič: RESNIČNI OBRAZ ANITE NOVAK, TV nadaljevanka; 20.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.00 TV PLOŠČA: Katarina II; 21.10 ŠPORTNI PREGLED; 21.40 PORTRET: Branko Rudolf; 22.05 POROČILA

Oddajniki II. TV mreže:

9.00 ODDAJE ZA JLA (do 12.00); 14.20 GLASBENO POPOLDNE: Osorski glasbeni večeri; 16.20 NA ŠTIRIH KOLESIH, oddaja o prometu in turizmu; 16.30 IZVIRI, dokumentarna serija; 17.00 PJ V KOŠARKI CIBONA : ZADAR, prenos v odmoru . . .; 18.30 REPORTAŽE Z NOGOMETNIH TEKEM: DINAMO : HAJDUK, CZ : SARAJEVO, ŽELJEZNIČAR : PARTIZAN; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 SVET V LETIH 1900–1939, dokumentarna serija; 20.50 VČERAJ, DANES, JUTRI; 21.10 A. Berkesi: PRAGOVI, TV nadaljevanka (do 22.10)

PONEDELJEK, 10. 12.

9.45 PROPAGANDNA ODDAJA; 9.50 Kranjska gora: SVETOVNI POKAL V SMUČANJU – VELESLALOM (M), prenos 1. teka (za EVR) (do 11.30/45); 12.45 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.50 Kranjska gora: SVETOVNI POKAL V SMUČANJU – VELESLALOM (M), prenos 2. teka (za EVR) (do 14.00/15); 15.30–22.10 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 15.45 POROČILA; 15.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 15.55 SVETOVNI POKAL V SMUČANJU – VELESLALOM (M), posnetek iz Kranjske gore; 17.15 PEŠEC V AVTU, otroška serija TV Titograd; 17.50 NEGA BOLNIKA NA DOMU, izobraževalna serija; 18.10 PREMOG, izobraževalni film; 18.25 PODRAVSKI OBZORNIK; 18.40 PET MINUT ZA REKREACIJO; 18.45 GLASBA ZA MLADE; 19.15 RISANKA; 19.20 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 Z. Bajsić: GLEJ, KAKO SE DAN LEPO ZAČNE, drama TV Zagreb; 21.10 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.15 DOKUMENTAREC MESECA: POD STEKLENIM ZVONOM; 21.55 TV DNEVNIK II

Oddajniki II. TV mreže:

17.25 TV DNEVNIK; 17.45 MESTO BASNI, otroška serija TV Skopje; 18.00 MITI IN LEGENDE; 18.15 NARAVA IN ČLOVEK, izobraževalna oddaja; 18.45 GLASBENI ALBUM; 19.00 TELESPORT; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 PO POTEH SPOZNANJ, oddaja o znanosti; 20.50 ZAGREBŠKA PANORAMA; 21.15 DINASTIJA, ameriška nadaljevanka; 22.05 ZGODBE IZ STARIH MEST, ponovitev zabavnoglasbene oddaje (do 22.50)

TOREK, 11. 12.

9.45 PROPAGANDNA ODDAJA; 9.50 Kranjska gora: SVETOVNI POKAL V SMUČANJU – SLALOM (M), prenos 1. teka (za EVR) (do 11.30/45); 12.15 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.20 Kranjska gora: SVETOVNI POKAL V SMUČANJU – SLALOM (M), prenos 2. teka (za EVR) (do 13.30/45); 15.45–22.15 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 15.00 ŠOLSKA TV: USTVARJANJE TITOVE JUGOSLAVIJE – Tito na čelu partije, dok. oddaja; 16.05 POROČILA; 16.10 PROPAGANDNA ODDAJA; 16.15 SVETOVNI POKAL V SMUČANJU – SLALOM (M), posnetek iz Kranjske gore; 17.35 Z BESEDO IN SLIKO – J. Ribičič: NANA, MALA OPICA, lutkovna serija; 17.55 REPUBLIŠKA REVIJA MPZ – ZAGORJE 84, glasbena oddaja; 18.25 SEVERNOPRIMORSKI OBZORNIK; 18.40 OHRANITEV NJORK, kratek film; 18.55 KNJIGA; 19.10 RISANKA; 19.20 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 J. Romains: NEKAJ LJUDI DOBRE VOLJE, francoska nadaljevanka; 20.55 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.00 AKTUALNO; 22.00 TV DNEVNIK II

Oddajniki II. TV mreže:

17.25 TV DNEVNIK; 17.45 PISANI AVTOBUS, otroška oddaja; 18.15 ODPRTA KNJIGA; 18.45 GLASBA IN PLES SKOZI STOLETJA; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 VEČER ZA TAMBURICO, zabavna oddaja; 20.45 ŽREBANJE LOTA; 20.50 SPOMINI: »Virovitički mostobran«, 2. del dok. oddaje; 21.35 ZAGREBŠKA PANORAMA; 21.50 ČAS JAZZA (do 22.35)

SREDA, 12. 12.

8.45 TV V ŠOLI: TV koledar, Muca Copatarica, Kultura govora, Crna punta, Računalniki, Poročila; 10.35 TV V ŠOLI: Življenjske skupnosti, Risanka, Ob igrišču, Mali program, Risanka, Kocka, Zadnje minute (do 12.30); 17.45–22.10 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 18.00 POROČILA; 18.05 CICIBAN, DOBER DAN: Klovni so bolni od smeha – Žička; 18.25 GORENJSKI OBZORNIK; 18.40 MOZAIK KRATKEGA FILMA: PROTI TOKU, indijski film, MOTORNE DIRKE NA LEDU, francoski film; 19.10 RISANKA; 19.20 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 FILM TEDNA: GROZNICA, poljski film; 21.50 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.55 TV DNEVNIK II

Oddajniki II. TV mreže:

17.25 TV DNEVNIK; 17.45 MERLIN, otroška serija; 18.15 V SLOVESNIH PRILOŽNOSTIH, izobraževalna serija; 18.45 ZGODBE IZ STARIH MEST, glasbena oddaja; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 JAZZOVSKA GLASBA; 20.50 ZAGREBŠKA PANORAMA; 21.05 GLASBA ZA HARFO: Milica Barić; 21.50 POVODI IN SLEDI, oddaja iz kulture (do 22.20)

ČETRTEK, 13. 12.

8.50 TV V ŠOLI: TV koledar, Pesmi in zgodbe za vas, H. Ch. Andersen: VŽIGALNIK, Zima na Hrvaškem, Živi organizmi, Tehnične zanimivosti, Štiridimenzionalna matematika, Poročila; 10.35 TV V ŠOLI: Kemija v industriji, Risanka, Izobraževalna reportaža, Risanka, Iz arhiva šolske TV, Zadnje minute (do 12.20); 16.20–23.50 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 16.35 ŠOLSKA TV: USTVARJANJE TITOVE JUGOSLAVIJE – Tito na čelu partije, dok. oddaja; 17.45 POROČILA; 17.50 A. Ingolič: MLADOST NA STOPNICAH, mladinska nadaljevanka; 18.25 ZASAVSKI OBZORNIK; 18.40 DELEGATSKA TRIBUNA; 19.10 RISANKA; 19.20 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 TEDNIK; 21.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.05 J. Clavell: ŠOGUN, nadaljevanje in konec; 22.20 TV DNEVNIK II; 22.35 IZ SVETOVNE KLASIKE – G. Boccaccio–A. Vuga: DEKAMERON, O NEAPELJSKEM RUBINU in O ŽENSKI ZVESTOBI (ČB)

Oddajniki II. TV mreže:

16.25 SMUČAJMO VSI, izobraževalna serija; 17.25 TV DNEVNIK; 17.45 ČUVAJI ČASA, otroška serija; 18.15 ZNANSTVENI POGOVORI: Nobelove nagrade za prirodoslovne vede; 18.45 SHOW EXPRESS, zabavna oddaja; 19.00 GOLI Z EVROPSKIH NOGOMETNIH IGRIŠČ; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 UMETNIŠKI VEČER – KAROLINA REŠKA, opereta v izvedbi ansambla Narodnega gledališče Ivan Zajc z Reke; 22.30 ZAGREBŠKA PANORAMA (do 22.40)

PETEK, 14. 12.

8.50 TV V ŠOLI: TV koledar, Zima, Koš za košem, Ruščina, Kaj je film, Poročila; 10.35 TV V ŠOLI: Zgodovina, Risanka, Planet Zemlja, Mali program, Risanka, Teorija književnosti, Zadnje minute (do 12.30); 17.05–00.10 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 17.20 POROČILA; 17.25 PIHALNI ORKESTRI: Zvoki z osvobojenega ozemlja; 17.55 ZA MANO, MULCI, madžarska otroška serija; 18.25 OBZORNIK LJUBLJANSKEGA OBMOČJA; 18.40 ZDRAVILNE VODE: Čateške terme, izobraževalna serija; 19.05 RISANKA; 19.15 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 VČERAJ ZA JUTRI.: Tekmovalna vnema, dok. serija; 20.40 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.45 NE PREZRITE; 21.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.05 A. Jay–J. Lynn: DA, GOSPOD MINISTER, angleška humoristična nanizanka; 21.45 TV DNEVNIK II; 21.50 PRIMER PATTY HEARST, ameriški film

Oddajniki II. TV mreže:

17.25 TV DNEVNIK; 17.45 OTROŠKA TELEVIZIJA, otroška serija; 18.15 OB SLOVESNIH PRILOŽNOSTIH, izobraževalna oddaja; 18.45 ZABAVNOGLASBENA ODDAJA; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 »TRIVIALNA GLASBA«; 20.45 ZAGREBŠKA PANORAMA; 21.00 MIMOGREDE POVEDANO, dokumentarna oddaja; 21.50 NOČNI KINO: GORA NA TEMNI STRANI MESECA, švedski film (do 23.15)

SOBOTA, 15. 12.

7.45–13.30 in 15.45–23.50 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 8.00 POROČILA; 8.05 CICIBAN, DOBER DAN: Klovni so bolni od smeha – Žička; 8.20 Z BESEDO IN SLIKO – J. Ribičič – NANA, MALA OPICA; 8.35 PEŠEC V AVTU, otroška serija TV Titograd; 9.05 A. Ingolič: MLADOST NA STOPNICAH, mladinska nadaljevanka; 10.00 ČUDEŽI NARAVE: Pelikani, kanadska poljudnoznanstvena serija; 10.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 10.25 Piancavallo: SVETOVNI POKAL V SMUČANJU – SLALOM (Ž), prenos 1. teka; 11.30 VČERAJ ZA JUTRI: Oktobrski obračun, dok. oddaja; 12.05 GLASBENA ODDAJA; 12.20 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.25 Piancavalo: SVETOVNI POKAL V SMUČANJU – SLALOM (Ž), prenos 2. TEKA (do 13.30); 16.00 POROČILA; 16.05 NEZNANI CHAPLIN, angleška nadaljevanka; 17.00 PJ V KOŠARKI – BORAC : CRVENA ZVEZDA, prenos Beograd, v odmoru . . .; 18.30 ČUDEŽI NARAVE, kanadska poljudnoznanstvena serija; 19.10 RISANKA; 19.20 CIK CAK; 19.24 TV IN RADIO NOCOJ; 19.26 ZRNO DO ZRNA; 19.30 TV DNEVNIK I; 19.55 VREME; 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.00 NOCOJ IZ CANKARJEVEGA DOMA: Big Band RTV Ljubljana; 21.45 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.50 ZRCALO TEDNA; 22.10 PRINC IGRALCEV, ameriški film; 23.45 POROČILA

Oddajniki II. TV mreže:

15.45 SREČNO, KEKEC, slovenski film; 17.15 OTROŠKA PREDSTAVA; 18.15 DNEVNIK OČENAŠKA, TV nadaljevanka; 19.00 NARODNA GLASBA; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 TV PLOŠČA, zabavnoglasbena oddaja; 20.30 FELJTON; 21.15 POROČILA; 21.20 ŠPORTNA SOBOTA; 21.45 VSE OB SVOJEM ČASU, ameriška nadaljevanka; 22.45 POEZIJA (do 23.15)
OPOMBA: 16.00 PJ V VATERPOLU – JUG (Dubrovnik) : PARTIZAN

RADIO CELJE

ČETRTEK, 6. 12.: ob 8.00 Poročila, **8.10 Dopoldne z vami: Delovanje samoupravnih delavskih kontrol – pogovor s celjskim pravobranilcem samoupravljanja,** vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 10.00 Zaključek sporeda. 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Kronika, 16.45 Zabavni globus, **17.00 V živo: O štipendijski politiki na celjskem območju**, 18.00 Zaključek.

PETEK, 7. 12.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik, vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila. 9.30 Žveplometer, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Namig za konec tedna, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek.

SOBOTA, 8. 12.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami, vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.05 Kuharski kotiček, 9.15 Koledar prireditev, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila in obvestila, 15.15 Zabavni globus, 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavne glasbe, 17.45 Kulturni feljton, 18.00 Zaključek.

NEDELJA, 9. 12.: 10.00 Poročila in obvestila, 10.30 Posnetek javne radijske oddaje na Gomilskem, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Poročila, 12.05 Zabavni globus, 12.15 Literarna oddaja, 12.30 Iz domačih logov, 13.00 Čestitke in pozdravi, 14.30 Zaključek.

PONEDELJEK, 10. 12.: 8.00 Poročila, 8.10 Športno dopoldne, vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila in obvestila, 15.15 Nove plošče, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih melodij, 17,45 Športni pregled, 18.00 Zaključek.

TOREK, 11. 12.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami, vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila. 9.30 Esperanto, 10.00 Zaključek 15.00 Poročila in obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi. 16.30 Srečanje z leti, 16,45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Iz delovnih organizacij, 18.00 Zaključek.

SREDA, 12. 12.: 8.00 Poročila, 8.10 Dopoldne z vami, vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.30 Koledar prireditev, 10.00 Zaključek, 15.00 Poročila in obvestila, 15.15 Iz krajevnih skupnosti, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame, babice in prababice

FRANČIŠKE SKLAMBA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in drugim, ki so v teh težkih dneh sočustvovali z nami ter nam izrazili pisno ali ustno sožalje. Hvala vsem, ki ste jo tako številno spremili na njeni zadnji poti in ji darovali obilo cvetja, ki ga je tako zelo ljubila. Posebno zahvalo izrekamo dr. Petru Lipovšku za pomoč in skrb med njeno boleznijo. Hvala govorniku za izbrane besede, celjskemu opatu za lepo opravljen obred in vsem pevcem za ganljivo petje.

Žalujoči:

mož Rudi, sin Rudi in hčerke Marica, Fanika in Angela z družinami.

Informativni tednik dela TELEKS

Lestvici Radia Celje

Zabavne melodije:

1. I JUST CALLED TO SAY I LOVE YOU – STEVIE WONDER
2. BLUE JEAN – DAVID BOWIE
3. CARELESS WHISPER – GEORGE MICHAEL
4. BODI SREČNA ANDREJA – MARIJAN SMODE
5. NEVERENDING STORY – LIMAHL
6. NAŠA LIDIJA JE PRI VOJAKIH – LAČNI FRANZ
7. WAR SONG – CULTURE CLUB
8. NAŠ ATA – MLADI UPI
9. SUZANA – THE ART COMPANY
10. NO MORE LONELY NIGHTS – PAUL MCCARTNEY

Domače melodije:

1. DANES NA VASI – RŽ
2. PESMICA ZATE – ALPSKI KVINTET
3. NA MNOGA LETA – TRIM
4. VALČEK ZA TISTE DNI – HERVOL
5. NA MOJO POT NE TROSI ROŽ RDEČIH – STANKA KOVAČIČ
6. TINGL TANGL POLKA – AVSENIK
7. PREKO MORJA VETER VEJE – MARIJA AHAČIČ-POLAK
8. MI SLOVENCI – MUŽENIČ
9. TEBI, NAŠA MATI – HENČEK
10. ŽELJA – FLERE

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica domačih melodij _____

izvajalec _____

ime in priimek _____

naslov _____

Nagrajenca: Miki Nosan, Vošnjakova 8, Celje
Andreja Kcprivc, Brdo 16, Planina pri Sevnici

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3a, Celje
Vsakič – nagrada velika plošča, ki jo izžrebanci dvignejo v prodajalni MELODIJA.

ROJSTVA

Celje

Rodilo se je 30 dečkov in 31 deklic.

POROKE

Poročili so se 3 pari, od teh: Rudi BORŠIČ iz Grobelnega in Marijan TRŽAN iz Celjka.

SMRTI

Umrli so: Aleksander PERKO, 61, Sredhik, Nenad SAVKOVIĆ, 36, Celje, Ignac BRGLEZ, 56, Celje, Neža BANKO, 85, Loke, Jože ŽURAJ, 42, Klokočovnik, Anton OREL, 78, Brezje, Peter DRNULOVEC, 79, Žalec, Jožefa RAUTAR, 54, Prnovše, Amalija KOS, 77, Beli potok, Frančiška PIKL, 85, Savina, Slavko ČOT, 23, Gorelice, Marija PAVLIČ, 68, Rečica, Pavla RAVNJAK, 79, Migojnice, Jožef KOTNIK, 87, Celje, Frančiška SKLAMBA, 77, Celje, Marija PLEVNIK, 89, Celje, Vjekoslav HLUPIĆ, 55, Pečovnik, Martin KRUŠIĆ, 88, Celje, Terezijk KLINC, 85, Landek, Vincencij KRANJC, 86, Višnja vas, Andrej MODRIJANIČIĆ, 79, Polže.

RADAR
branje za mesec dni

NOVI TEDNIK

Ob 35-letnici izhajanja je Predsedstvo SFRJ odlikovalo Novi tednik z redom zaslug za narod s srebrno zvezdo.
Glasilo občin celjskega območja Novi tednik so ustanovile občinske konference SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec na osnovi družbenega dogovora o prevzemu ustanoviteljskih pravic in zagotavljanju materialnih pogojev za izhajanje Novega tednika in oddajanje Radia Celje.
Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, tel. 23-105, 22-369.
Glavni urednik in direktor TOZD Boris Rosina. Odgovorni urednik Novega tednika Branko Stamejčič. Odgovorni urednik Radia Celje Miran Korošec. Redakcija: Marjela Agrež (Šmarje, mladina), Vili Einspieler (Šentjur), Violeta Vatovec Einspieler (Laško, izobraževanje), Mateja Podjed (Slov. Konjice, kultura), Milena Brečko Poklič (Celje, notranja politika, zdravstvo), Rado Pantelič (Mozirje, turizem), Zdenka Stopar (Celje, socialna politika), Srečko Šrot (reportaža, kronika-kriminal), Mitja Umnik (gospodarstvo, kmetijstvo in namestnik odgovornega urednika NT), Janez Vedenik (Žalec, zamejstvo), Tone Vrabl (Titovo Velenje, šport) Tatjana Cvirn, Franček Pungerčič (glasba in glasbeni urednik RC). Urednik fotografije Edi Masnec. Tehnični urednik Franjo Bogadi.
Izhaja vsak četrtek. Tisk: ČGP Delo, Ljubljana.
Cena posameznega izvoda je 20 dinarjev. Individualna letna naročnina 940 dinarjev, polletna 470 dinarjev. Za tujino je letna naročnina 1.850 dinarjev za delovne organizacije pa 1.040 dinarjev. Št. žiro računa 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje.
Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

AVSTRIJSKE RAZGLEDNICE 8

Trije avstrijski stebri

Grafenegg je zares zanimiv in poučen kabinet zgodovine, ki pa obiskovalca ne trápi predvsem z letnicami in podrobnostmi vladarske hiše, kolikor se da »pocukrano« Narobe!

Osemnajstletni Franc Jožef I., ki je zasedel cesarski prestol v revolucionarnem letu 1848 in žezlo prejel iz rok cesarskega strica Ferdinanda I., je bil sprva pod hudim vplivom svoje matere, nesojene cesarice, ko pa se je postavil na svoje noge, je bil zvesti pravnuk znamenite cesarice Marije Terezije.

Črnožolto cesarstvo se je v letu meščanske revolucije 1848 obdržalo na majavih nogah po zaslugi legendarnega vojaka Radetzkija na eni, pa hrvaškega bana Jelačića na drugi strani. Radetzky je zagotovil zvestobo armade, Jelačić pa je udušil madžarsko vstajo in revolucijo, medtem ko so blizu Dunaja nameščene hrvaške čete opravile z uporniško dunajsko meščansko gardo, kar je Marx tako zameril Slovanom.

Nadaljni obstoj podonavske monarhije je po sporočilu »Grafenegga« tmeljil na treh stebrih; na plemstvu, ki se je hitro začelo vključevati v industrijsko poslovnost kapitalizma, na vojski, ki so jo po letu 1848 postopoma reorganizirali, in na uradništvu, oziroma birokraciji, ki je bila od vsega še najbolj učinkovita ter se pod vodstvom »prvega administratorja«, presvitlega cesarja samega, razvila do dovršenosti in hkrati tudi okorelosti.

Državna birokracija, razdeljena na razrede, polvojaško organizirana in tudi uniformirana, je bila s svojim principom subordinacije še dolgo kos vodenju države skozi čas, ko se prebuja narodnostna zavest, ko politično razslojavanje dobiva razredne predznake in ko v industrijski revoluciji še kar bujno zeleni in cveti fevdalna politična delitev znotraj monarhije. V Grafeneggu pa te lepo poučijo, da množtvo nižjih uradnikov le ni bilo obvarovano pred vzori visokega uradništva, ki je v eri kapitalističnega pohlepa prvotne akumulacije kapitala že terjalo svoj delež.

Zanimiv je prikaz, da je bila pot uradnika srednjega razreda mogoča vse do vrha, tudi če ni bil iz priviligiranih krogov. Toda več kot polovico svoje službene poti je moral pod predpostavko vzornosti in poslušnosti opraviti med nenehnimi selitvami. Po nekaj let je služil v oddaljenih pokrajinah od vzhoda do zahoda, od juga na sever, od nižjih do višjih oblastnih instanc, vse do Dunaja. Seveda, če je tja prispel. Veliko jih je omagalo na poti, obtičalo v kakšni od boga in cesarja pozabljeni provinci, kjer se je obabil, zapil, skorumpiral, asimiliral – v kakšni Bukovini, v Karpatih, v Hercegovini, v Benečiji, na Tirolskem ali v zadimljeni Šleziji. Takšno pot pa so vseeno v prvi vrsti začeli, končali nemško govoreči uradniki. Nižje uradništvo, iz vrst domačega prebivalstva v vsaki deželi, je imelo le omejeno možnost napredovanja.

Nižje uradništvo je pestilo siromaštvo, skoraj kot industrijski proletariat. Ni čudno, da je bil samomor obubožanega škrica pogosti beg iz muke in težav, vse dokler ni bil izglasovan zakon, da je samomor veljal za samovoljno opustitev delovnega razmerja in je s tem pomenil izgubo pravice do družinske pokojnine za vdovo in otroke.

JURE KRAŠOVEC

Obadji piki

SIS mnogokrat pomeni zbiranje vseh za potrebe nekaterih.

Če hočemo, zmoremo vse, če ne, nas ovirajo zakoni.

Dan se pozna po jutru in po prilivu na žiro račun.

YU BUTIKI so uspešni pri ponujanju spominkov. Ko bi našli še kak butik za uspešno ponujanje turizma.

V kolegijskih poslovodnih organih so si le redki kolegi.

Mnogi jemljejo samoupravno tudi tisto, kar jim ne pripada.

OBAD

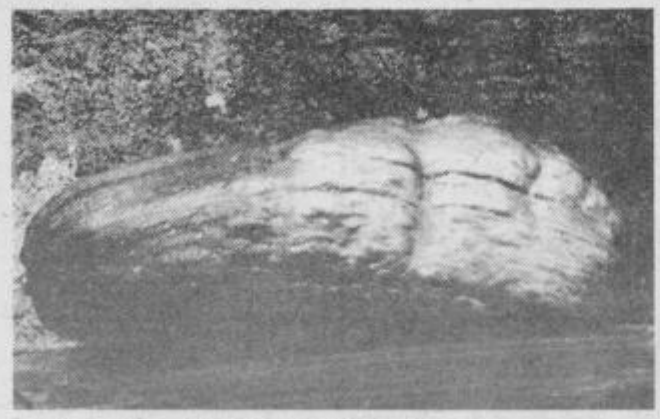

Rekordna buča v Kuretnem

Verjeli ali ne, toda tale buča je visoka natanko 120 cm, obseg ima 150 cm, težka pa je kar 43 kg. Zrasla je na njivi Koširjevih po domače Polirčkovih v Kuretnem nad Laškim. Domači sin, Tone Košir, ki je bučo velikanko tudi slikal, v svojem pismu pravi, da najstarejši krajani zatrjujejo, da tako velike buče v življenju še niso videli.

VVE

Lovska sreča

Tokrat se je sreča nasmehnila izkušenemu lovcu Filipu Beškovniku iz Pongraca nad Zabukovico. Odstrelil je gamsa, ki ga je po naključju odkril njegov sin v Bukovici. Istega dne je šel po gamsovi sledi in zvečer se je lahko pohvalil z lepo trofejo.

Z. P.

Celjska folklora na tujem

Navdušila je naše zdomce v Švici

Naš državni praznik so obeležili tudi celjski folkloristi. Tokrat niso nastopali doma, ampak so se odpravili na tuje. Bili so gostje Jugoslovanskega kluba, ki deluje v Zürichu.

Srečanje z zdomci, ki žive v Švici, je bilo prisrčno. Člane oziroma goste so sprejeli na svoje domove, kjer so jim ponudili vse gostoljublje, ki ga na tujem še niso pozabili.

Naslednji dan so se Celjani odpeljali na krožno vožnjo po mestu, ki je nanje naredilo velik vtis.

Počasi se je približeval čas večernega koncerta. Muzikanti so uglaševali instrumente, dekleta so likale noše, fantje čistili škornje. Dvorana se je vedno bolj polnila.

Uvodoma so nastopili člani folklorne skupine Sloga iz Jugoslovanskega kluba, potem pa so nastopili navdušenci za ples iz Celja. Razpoloženje je z vsakim plesom naraščalo, se stopnjevalo iz minute v ure, ki so se raztegnile daleč v noč.

Za veselo razpoloženje je poskrbel ansambel Vikend. V dvorani se je zbralo okrog 800 ljudi, članov in nečlanov kluba.

Naslednji dan so se srečali s članom in predsednikom Jugoslovanskega kluba v Zürichu **Renatom Čopom.** Njegov oče je Slovenec, v Zürich pa je prišel iz Beograda.

Jugoslovanski klub obstaja že dvajset let. Vzdržuje se sam, brez vsake finančne podpore. Stroški kluba znašajo mesečno od 4 do 5.000 švicarskih frankov. Ta denar zberejo samo s članarino in vstopnicami na prireditvah.

Stalnih članov ima klub 450, vendar pa zahajajo v prostore tudi ostali Jugoslovani, je povedal Renato Čop.

V okviru kluba deluje šest sekcij. V folklorni sekciji Sloga sodelujejo odrasli in otroci. Potem je tu še nogometna sekcija Jugoslavija, ki tekmuje v tretji švicarski ligi. Zelo močna je tudi šahovska sekcija, ki letno prireja turnirje. Filmska sekcija prireja vsako soboto filmske predstave, kjer predvajaj domače filme.

Slovo naslednji dan je bilo težko. Stkale so se niti prijateljstva, ki ne bodo popustile vse dotlej, dokler jih bo združevala skupna ljubezen do kulture in domače zemlje.

MITJA OCVIRK

AMADEUS POROČA

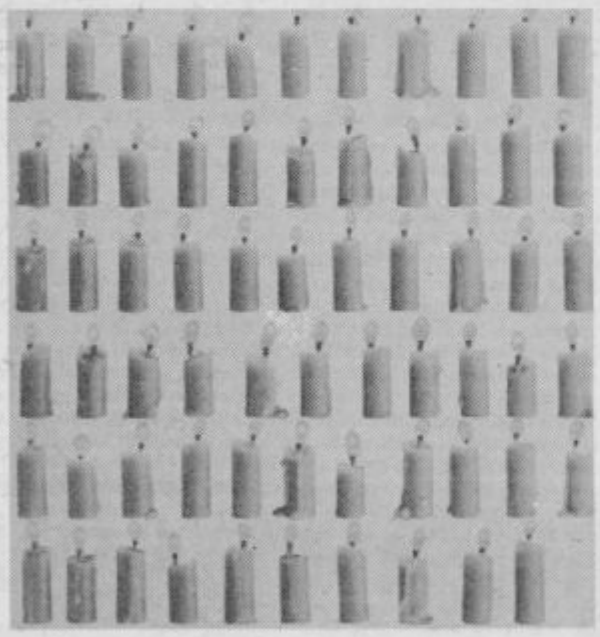

Vse več je celjskih ulic nerazsvetljenih. Pesimist bi dejal: »Že zdavnaj sem opozoril, da se pogrezamo v temo!«

Jaz pa pravim: »K vragu še pesimisti, le malce dobre volje in zopet bo vse svetlo.« Kot dokaz prilagam začasni inovacijski predlog.

FOTOGRAFIJA ZA TA TEDEN

Stane Jeršič – Kdo bo direktor.